கடவுள்துணை.

ஸ்ரீமகாபாரதவிலாசம்.

அர்ச்சுனன்தபசு.

தெய்வலோகசரித்திரம்.

இராமச்சந்திரகவிராயரவர்களால்

இயற்றியது.

இஃது

கன்னிபுத்தூர்

வேலாயுதமுதலியாரால்

பார்வையிடப்பட்டு

சென்னை.

கலைக்கியானவிளக்க அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

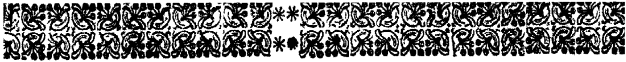
1887

டிசம்பர் மீ

அறிவிப்பு.

இதனால்யாவருக்கு மறிவிப்பது யாதெனில்:— சென்னப்பட்டணம் பெத்துநாயக்கன்பேட்டை கிருஷ்ணப்பநாயக்கன் குளத்துவீதியில் (4) வது நெம்பருள்ள வீட்டில் இருக்கும் கலைக்கியானவிளக்க அச்சுக்கூடத்தில் தமிழ் தெலுங்கு முதலிய புஸ்தகம் தேவையுள்ளவர்கள் விலைசரசமாய் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

இப்படிக்கு
க. கணபதிமுதலியார்

உ

கடவுள் துணை.

ஸ்ரீ மகாபாரதவிலாசம்

அர்ச்சுனன் தபசு

விநாயகர் துதி.

காப்பு.

வெண்பா-இராகம்-சங்கராபரணம்.

வீசுபுகழ்விஜயன் மெய்த்தவஞ்செய்திப்புவியில்
பாசுபதம்பெற்றநெறிபாடவே-பேசுமொரு
விக்கினமகற்றிநிறை வித்தையுதற்புத்திதருங்
கக்கரிமுகத்தனருள் காப்பு.

இதுவுமது.

விருத்தம்.

எத்திசைதனிலுங்கீர்த்தி யிலகியகுருகுலத்தில்
உத்தமகுணத்தின்மிக்க வுயர்ந்தபாண்டவர்கள்நீதி
சத்தியவிரதனான தனஞ்செயன்றமிழைப்பாட
வித்தகன்சென்னைதர்ம விநாயகன்காப்பதாமே.

இதுவுமது.

திருமருவு தூயமதிகுலத்துதித்திவ்வுலகனைத்துஞ்செங்கோலோச்சும்
குருகுலபாண்டவர்கள்ன் நாயகனர்ச்சுனன்கைலைக்குன்றமேவி
பெருகதவஞ்செய்தசரித்திரமதையான்றமிழதனற்பேசவீசன்
தருவுமலைமகள்புதல்வனைதுகரத்தானைமுகன்மலர்த்தாள்காப்பாம்.

சுப்பிரமணியர் துதி.

விருத்தம்.

ரணியுந்தனஞ்செயஞ்சந்திரமௌலிதனைக்காணதனதுட்கொண்டு
னிடந்தவவேலர்பூண்டுலகவாஞ்சையைவிட்டேகியன்பாய்

ஆரணியுஞ்சடிலனிடத்தனந்தவரம் பெற்றவருங்காதைதயோத
நாரணிதன்புகல்வனறுமுகவனிருசெஞ்சரணங்ளினங்காப்பாம்

கலைமகள்துதி.

விருத்தம்.

மாணிலமன்னவர்கள் தினம்பரவுபணிமுடிவிளைஜடன்மருவுகின்ற
காணிலமன்னிவிட்டசன்றுகயிலாசலச்சாரலையடைந்துகாதல்கீத்து
தாணிலமற்றெறைவையுமித்தைபாமெனவேகமீந்தென்றுந்தபசைப்பாட
ஏனமருப்பிலைடமருவுந்தூயமகளைவாணியென்னுவிருந்துகாப்பாம்.

பரமேசுரர்துதி

விருத்தம்.

நறுகுணநறசெய்கையினு லெளியோர்கரும்வலியோர்க்கு
நயமபாலிக்கும்
பற்குணன்மாறுதலன் ரிவெல்லும்படைவேண்டி யருந்தவஞ்செ
யமுயலாத
ஆகாரவமாலைபுணைந்தபூமேலதிபொதுவிண்ட
மேமியோற
புகணைன்பொன்னடியிணையையருச்சித்துப்பூசித்தேன்
முடிமேற்கொள்வாம.

(0)(*)(0)

உமையவள்துதி.

விருத்தம.

அளிமுரலுஞ்சண்பகப்பூங் குழலுமைகாத்தாயினியா
மலையொண்ணக
நளினமலர்ச்சரணியபியமிசைஞ்சனிநா
ரணியைப்போற்றி
இளரவியிரமணியகு மணியாசர்பணிசரணக்
கிரீடிசெய்ய
மிளிர்பதவிலாசமடைப் பைந்தமிழாலமேதினியில்
விளம்புவேனே

மகாவிஷ்ணு துதி.

—(*)—

சுருதிபலஸ்மிருதியுங்கஸ்தூரிபுனுகொடுபெசிய
துளவஞ்சாந்து
மருமஷ்டாக்ஷரமூலமந்திரமுமணக்குமரி
மலர்த்தாள்போற்றி
பலர்புகழ்பார்த்தனருந் தவமியற்றிப்பரமனருட்
படைகள்பெற்ற
சரிதமதைப்புவியிலனை வருமகிழத்தமிழ்தனைற்
சாற்றுவேனே.

இலக்குமி துதி.

விருத்தம்.

ஆதிநெடுமாலணியுங் கவுசதுவமார்பினிலமர்ந்திவ்
வகிலத்துள்ளோர்
சோதிலராயதியோ ருலகர்பலதானவர்க்குங்
குறைவிலாற்
போதனகதானியசம்பத்தளிக்குமிந்திரையின்பொன்
னடியைப்போற்றி
நீதிகிருட்டிணன்றபசு நாடகத்தைப்பைந்தமிழால்
நிகழ்த்துவேனே.

மங்களம்.

தரு இராகம்-ஆகிரி-அடதாளசாப்பு,

பல்லவி

மங்களம்-மங்களம் செயசுப மங்களம் மங்களம்.

அநுபல்லவி,

மங்களம்வல்லபை மருவுமணாளர்க்கும்
மஞ்ஞையிலேறிவேல்கை வைக்குங்குணாளர்க்கும் (மங்க)

சரணங்கள்.

மதிகதிர்முடியினில் வைத்திடுமையனுக்கும்
வானோர்துயரோட்ட வந்திடுமெய்யனுக்கும்

தநியிலுதவிசெய்வா யென்றநர்வலகுக்குந்
தயைகூர்ந்தருள்செய்யுந் தாயாஞ்சரஸ்வதிக்கும்(ம

மைந்தர்கவலையை மாய்க்கும்வரைமகட்கும்
ம்காயீஸ்வர்யந்தா வந்ததிருமட்கும்
சிந்தையையோர்வழியிற் செலுத்திபாதவத்தினம்
செய்துமெய்ப்போதத்தைச் சேர்ந்தமுனிவர்கட்கும் (மங்

இனிஇவ்வுலகத்தில் லாருந்தக்கிணை
யில்லையென்றனுப்பிய யெங்களுக்குத்துணை
தலையேசெய்து ராத் தருங்கோவிந்தாவென்று
சாற்றும்பாண்டவருக்குந் தங்கள்யனையாளுக்கும் (மங்

விநாயகர்வருகிற பொது-விருத்தம்.

இராகம்-பைரவி.

மூக்கணர்புதல்வனுபு முராஅரிமருகனையுந்
தக்கன்வேள்வியைத்தவிர்த்த தனியானைமுகவனையும்
பக்குவமடைடஞானம பகாநதேவருக்குமேலாய்
விகவேவிடங்குடவேத விநாயகர்வருகின்றாரே.

விநாயகர்-வருகிற-தரு

இராகம் பூரிகல்யாணி-ஆதிதாயம்.

பல்லவி.

செண்ணை விநாயகர்வந்தார் இதோ
செண்ணைவிநாயகர்வந்தார்

அநுபல்லவி.

மன்னும்ராயகல்லூர்மாழும் ராமச்சந்திரன்
வழுத்துநாடகத்திறகுமுன்னிற்கவே (செண்ணை)

சரணங்கள்.

சிரசிற்பொன்முடி துலங்க நுதலிற்
றிவ்யவெண்ணீறுகாப் பிலங்க
உரத்தில்முப்புரிநூலு மசையமிக்க
ஓங்குபசாங்குசங்கரத்தி லிசைய (செண்ணை)

பத்தர்சித்தரடி வணங்க வாம
பாகத்தில்வல்லபை யிணங்க

சுற்றியண்டர்கள் புட்பமாரி தூற்ற
தூயவந்தணர்கள் வேதங்களைச்சாற்ற (சென்னை)

சுவைமிகுமுக்கனி யுண்டு-நல்ல
நீதாசைவடையுட் கொண்டு
எவைமானமூவதி கந்தைக்கூவி
இன்பமாகத்தா னதின்மீதில்மேவி (சென்னை

கட்டியக்காரன்வருகிற-பொது விருத்தம்

இராகம்தோடி.

தருமத்தினிலையிற்சிந்தை தன்னையெப்போதும்வைத்து
வருமன்பர்துயரைநீக்கி மகிழ்வுகொண்டாடச்செய்யும்
திருமகளகொழுந ஞன சீதரன்பதத்தையெண்ணி
துரிதமாய்கட்டியக்காரன் சொகுசுடன்வருகின்றுனே.

கட்டியக்காரன் வருகிற-தரு.

இராகம்-சங்கராபரணம்-அடதாளசாப்பு.

பல்லவி.

கட்டியச்காரன்வந்தான் உதாரக்
கட்டியக்காரன்வந்தான்

அநுபல்லவி.

ட்டிச்சிங்கம்போல்குதி குதித்து கெற்சித்துக்கொண்டு (கட்டிய)

சரணங்கள்.

தலையிற்சரிகை கப்பாகை மாட்டி-உயர்ந்த
தங்கத்துராயிற் சூட்டி
மலையுங்கிடுகிடெவ் றே மருளுமிருதோளினில்
மாணிக்ககிரீதியை மருவும்படியாய்க்காட்டி (கட்டி)

கண்டவர்மனங் கலங்க-ளையினிற்
கத்திகேடய மிலங்க
மண்டலம்புகழ்குந்தி மைந்தர்கள்வனவாசம்
வருஞ்சரிதையைச்சொல்ல-மகாசபைதுலங்க (கட்டிய)

சல்லடங்கச்சை துன்னகாலினிற்
சதங்கைகலக லென்ன
எல்லவரும்புக ழெம்பிரான் பதந்தனை
இரவும்பகலுந்துதித்-திருப்பவனிவனென்று (கட்டிய)

கட்டியக்காரன்-சொல்-வசனம்:

அகோதெப்படியென்றால் துரியோதனன் செய்தகபடமாகியசூதாட்டத்திலே தங்களுடைய நாடுநகரம் ரொக்கரோசனமுதலாகிய தாந்தோற்றுவிட்டுப்பாண்டவர்களுமதுரோபதையும்வனவாசஞ்செய்யவருகிறவிதங்காண்க,

பாண்டவர்வருகிற பொது விருத்தம்

புலிக்கஞ்சுஞ்சிங்கத்தைப்போல் இடிக்கஞ்சும் வீரரைப்போல்
எலிக்கஞ்சும்பூனையைப்போல் இடிக்கஞ்சக்கரைப்போல
பெலிக்கஞ்சுக் கருக்கைப்போல கீர்த்தியாம பாண்டவாள் நாட்
பெலிக்கஞ்சியிட்டஆனை பெருகி வருகின்றாரே

பாண்டவர்கள்-வருகிறதரு,

இராகம் தோடி மிசுரதாளம்,

பல்லவி,

பாரோர்புகழுமதிபதிகளாகியபஞ்ச
பாண்டவரிதோவந்தார்

அநுபல்லவி

பாரக்திடுந்தாங்கள் தேசமுஞ்செல்வமுந்
தீகானசூதினிற் செலுத்திவனதனிற்குப் (பாரோ)

சரணங்கள்

சிங்காரமாங்கொலுவை மறந்து-தாங்கள்
தீரவீரமெல்லாந் துறந்து
செங்கோறகொண்டவரிடத்தினிற்றருமமுஞ்
சேருமென்றதும் பொய்ததுப்போமோம்வனவு மெண்ணி

(பாரோர்)

பெரியோருநரபகூ மானூர்-சகுனிப்
புரட்டுக்கேத்துணையாகிப் போனூர்
சரியாயிதென்றுசொன்னவிதுரனை விதுரராஜன்
தங்கள் பேச்சையுந்தள்ளிவிட்டாரேயென்று சொல்லும்

(பாரோர்)

ஆதிமூலமேபரந் தாமா உந்தன்
அடியர்களித்தனோதய ராமா
மாதுலட்சுமியை மார்பினில்வைத்திடுந
மாதவனேயுபய பாதமேகதியென்று

(பாரோர்)

தருமர் தம்பிமார்களுக்குந்

துரோபதைக்குஞ்சொல்விருத்தம,

என்னிடதம்பிமாரே யிலகுதுரோபதையேகேளாய்
இந்நிலநாட்டைவிட்டு அடவியில்வந்துசேர்ந்தோம்
மன்னுமிவ்வனந்தான்மெத்த வளம்பெறவிருப்பதாலே
சின்னமில்லாமலிங்கே சிலகாலஞ்சஞ்சரிப்போம்.

வசனம்

கேளும் என்னருமைத்தம்பிமார்களே துரோபதையேநாம் சூதாடி நாடுநகரிழந்து இந்தஆரணியத்திலே வந்துசேர்ந்தோம் ஆகிலும் இந்தவனம்நன்றாய்த்தழைத்து தடாகமுஞ்சோலைகளுமா யிருக்கிறபடியினாலே இங்கே சிலகாலம்வாசம்பண்ணுவோம தம்பிமார்களே.

தம்பிமார்நால்வரும்-தருமருக்குச்சொல்விருத்தம,

நந்நயமாந்தளங்கள் தமையனேபோற்றிநீதான்
சிந்தையில்நினைத்துச்சொன்ன திருவாக்குக்கெதிர்வாக்குண்டோ
முந்திநாம்வந்தயிந்த முனிவர்வாழ்கானகத்தில்
சந்தமாயசிலதுகாலஞ் சஞ்சரித்திருக்கலாமே-

வசனம்

பிதாவுக்குநிகரான அண்ணாவேதேவரீர திருவாக்குக்கெதிர்வாக்குண்டோ உம்முடைய மனதின்படிக்கு இந்ததிவ்யமான வனத்திலேசிலகாலம்வாசம்பண்ணுவோம் அண்ணாவே,

வேதவியாசர்வருகிற பொதுவிருத்தம.

வனத்திலிவ்வாராகப்பாண்டவர் வாழ்ந்திருக்குநாளோர்
தினத்திலவரைக்கண்டு திடதயிரியமுஞ்சொல்ல
மனத்தினிலாசைகொண்டு மறைகளைச்சிக்கறுத்து
கனத்தைக்கொள்வேதவியாசர் காட்டுக்குவருகின்றாரே.

வசனம்.

அகோதெப்படியென்றால்-இந்திரப்பிரஸ்தத்திலேயிருந்தபாண்டவர்களை துரியோதனன்கபடமார்க்கமாயழைத்துமகாபாதகனானசகுனியைக்கொண்டு சூதாடச்செய்து சகலமுங்கெலித்துக்கொண்டு பன்னிரண்டுவருஷம் வனவாசமும் ஒருவருஷம அஞ்ஞாதவாசமுஞ்செய்யச்சொல்லி பாண்டவர்களைகாட்டுக்கு அனுப்பிவிட்டபோது அவர்களிடத்திற்கு வேதவியாசர்வருகிறவிதங்காண்க.

வேதவியாசர் வருகிறதரு

இராகம்-பரசு-ஆதிதாளம்

பல்லவி,

வியாசாவதாரரே இதோ வேத
வியாசமர்வந்தாரே

அநுபல்லவி,

பாசவினையெள்ளள வில்லாத
பரமயோகியான போதர் (வியாசர்)

சரணங்கள்

மேதினிவாழ்வை வெறுத்தோர் சதா
வேத சுளோசிக [illegible]
[illegible] லாலயத்துறை
[illegible] மாவைசொந்த (வியாசர்)
[illegible] கண்டு பெற்றது இடையிற்
சாவிலஸ்திர முந்து
விமலமானமெய்ஞ் ஞானமல்லாமல்
விளக்குபாயங்க [illegible] (வியாசர்)
சகாரயனித்த [illegible] மையர் [illegible]
துறைபுரிந்திடு மெய்யா
பக்ருமவணதரி விருந்துமெய்யும
பாண்டவர்களைக் காத்தருள்செய்ய- (வியாசர்)

பாண்டவர்கள் வியாசருக்குச்சொல்

போற்றி விருத்தம்.

சுருதியோர் நாலுஞ்சொன்ன தூயமாதவரே போற்றி
சுந்தியபொருள் இல்வந்து காக்குமுத்தமரே போற்றி
குருகுல [illegible] குற்றமற்றவரே போற்றி
திருவளர்வியாசரேயுன் திருவடி போற்றிப்போற்றி

வியாசர்பாண்டவர்களுக்கு வாழ்த்துவிருத்தம்-

பாரினிலுயர்ந்த [illegible] பாண்டுமைந்தர்களேவாழி
குறை [illegible] குந்திமைந்தர்களேவாழி
இ [illegible] சீர்வாழ்த்தக்கால்
உறவிவ்வுலகில் நீங்களொருகுறைவின்றிவாழ்வீர்

இதுவும்வியாசர்சொல்-விருத்தம்,

தாட்டினைசலத்திலவாழுந்தாமரைதனைப்பிடிக்கி
வாட்டிடக்கரையிற்போட்ட வாறுபோல்மைந்தரேநீர்

நாட்டினிலிருந்தீங்கள் நகரெலாமிழந்தேயிந்த
காட்டினில்மெலிந்துநின்ற காரணமென்னசொல்வீர்

வசனம்

கேளுங்கள் என்னுடைய பிள்ளைகளே ஜலத்திலிருந்த தாமரையைப்பிடுங்கி கரைதனிற்போட்டாற்போல உங்களிருப்பிடமான நாடுநகரத்தைவிட்டு இந்தஆரணியத்திலேவந்து மிகவுந்தளர்ச்சியாய்சஞ்சரிக்கவேண்டிய காரணமென்ன சொல்லுங்களையாமைந்தர்களே.

தருமர்வியாசருக்குச்சொல்-விருத்தம்,

கண்டகன் துரியனேதோ கபடத்தை நெஞ்சிலெண்ணி
மண்டபமொன்றுண்டாக்கி மகிழ்ச்சியாய்வரவழைத்து
தண்டகன்கொடியபாவி துயர்தருஞ்சகுனிகன்னால
விண்டசூதாட்டச்செய்து விளைவித்த விதியீதையா

வசனம்

கேளுஞ்சுவாமிவேதவியாசரேமகாபாவியானதுரியோதனன் ஒருமண்டபஞ்செய்து துரோகியானசகுனியைக்கொண்டு சூதாட்டஞ்செய்தகாரணத்தினாலே வந்தவிடையூறுகள்சுவாமி

வீமன் வியாசருக்குச்சொல்விருத்தம்

எங்களையடைந்தவாறு யிறையவன் சகுனிகானன்
தங்களுக்குள்ளேபாவங்கள கபடனெண்ணதவாறும
வஞ்சனைசூதாலெங்கள் வாழ்வெலாம் பறித்தவாறும
இங்கதையெடுத்தென்றுரைத்தே இடங்கொள்ளாதையா

வசனம்

கேளுஞ்சுவாமிவேதவியாசரே எங்களைக்கபடமாய்மறைத்ததுவும் அந்தத்துரியோதனன்சகுனி கானன மூன்றுபேரும் உள்ளுக்குள்ளேஉபாயகற்பனைகள் நினைந்து சொக்கட்டாடி எங்கள் ஐசுவரியபாக்கியங்களெல்லாம் பறித்துக்கொண்டதுவும் இதுகளெல்லாஞ்சொல்லவும் ஏட்டிலேயெழுதவுமுடியாது சுவாமி

அர்ச்சுனன் வியாசருக்குச்சொல் விருத்தம்

வில்லுண்டுவினைகளுண்டு விசயனென்றொருபேருண்டு
சொல்லுண்டுமனுநீதன் தூயநற்பாகமுண்டு
கல்லுண்டமெனத்தோற்றமைக்கனவிட்டபருசெய்வேன்
தல்லுண்டபெருங்காணனை மறுத்ததால்பொறுத்தேனையா

வசனம்

கேளுஞ்சுவாமிவேதவியாசரே அவர்களுடையசதிகற்பனைக்கு பயப்பட்டவன்நானல்லவென்றுமென்கையிலேபிரசண்டகான்

பதொன்றுண்டு அகோரமானபாணம் ஒன்றுண்டு இக்குலிசமென்
றெனக்கோரு பேருமுண்டு ஆனையினாலே அந்த துரியோதனாதிக
ளை யிமைப்பொழுதிலே நிர்தூளிப்படலாமா அடித்துப்போடுவேன்
எங்களண்ணா தர்மபுத்திரர் தம்மதத்தினால் பொறுத்துக்கொண்டிருந்
தேன் சுவாமி

நகுலன்-வியாசருக்குச்சொல்-கவி

பெரியவனென்றிடும் பெரியதந்தையும்
துரியன்சகுனி துர்ச்சாசனன் கர்னனும்
எரியெழுநெருப்பென வெழுந்து துள்ளிய
விரிவைநானென்னதென்று வியம்புவேனையா

வசனம்.

கேளுங்கள் சுவாமி வேதவியாசரே பெரியவனென்றுசொல்லப்பட்
டஎங்கள்பெரியதகப்பனான திருதராட்டிரனும் துரியோதனனும் ச
குனியும் கர்னன் துர்ச்சாதனனும எங்களுக்குவந்ததாழ்வைக்கண்டு அ
வர்கள் எழுந்து துள்ளினகொண்டாட்டங்களை நானென்னவென்று
சொல்லுவேன் சுவாமி

சகாதேவன்வியாசருக்குச்சொல் விருத்தம்

கோவிலில் நகரநாடுங்கொண்டனரதுபோகட்டும்
நிலவிலானூறு கோடி செய்தனரதுபோகட்டும்
தாவியவன்னாரூழுஞ் சபைதனில் நிறுத்தியிந்தப்
பாவையைடைக்கொன்ன பங்கமுஞ்செய்தாரையா

வசனம்.

கேளுங்கள்சுவாமிவேதவியாசரே எங்களுக்குண்டான நாடுநகரங்
களைபறித்துக்கொண்டார்களே அதுவும்போகட்டும் அல்லது நூறு
கோடி பொல்லாங்குகளசெய்தாலுமம அதுவும்போகட்டும் தன்மானம்
பிராமாணமென்றெண்ணுமல துரோபதையைச் சபையிலேநிறுத்தி
துகிலையுரிந்து மானபங்கஞ்செய்தார்களே அதற்கீடல்லவேயிதுகொ
ல்லாஞ்சுவாமி

துரோபதை புலம்பல் தரு

எதுகுலகாம்போதி

கண்ணிகள்

பாவிதுரியோதனனுசெய பங்கத்தைநானென்னசொல்வேனே
முடவிநாதா (ஆநந்த)

பண்ணுமஸ்தினபுரத்தில் மண்ணும்விண்ணுந்துதைய

தீவரமாயோர் மண்டபஞ் செய்தழைப்பித்தார்களைய்யா
முனிநாதா அதில்
தீரர்களெல்லாமிருந்துண் டேசகாலம்போகுதென்றார்
முனிநாதா
கொடியன்சகுனிராசன குதித்துதிதெழுந்துநின்று
முனிநாதா ஓகோ
கெற்றவாக்கடுத்தசூது வித்தையாடலாமென்றான்
முனிநாதா
மிடியென்றெண்ணுமல்தர்மர் மிகவுஞ்சம்மதித்தாடி
முனிநாதா தனது
மித்திரர்களையுந்தோர்த்து வீட்டுடனேதானுந்தோத்தார்

எல்லாங்கெலித்தபின்பு என்னைக்குறித்தாடசொன்னார்
முனிநாதா இது
யெதகன்றறியாமலே வைத்தாடித்தோத்துவிட்டார்
முனிநாதா
பொலலாததுரியனப்பா புன்னகைமிகவுங்கொண்டே
முனிநாதா தம்பி
போயத்துரோபதைதசிகையப பிடித்திழுத்துவாவென்றான்
முனிநாதா
ஓரகத்திமாருடனே யுட்கார்ந்திருந்தேனப்போ
முனிநாதா இநத
வுளவையவர்களெனக் குரைத்திடாமற்போனார்கள்
முனிநாதா
வீரத்துடன்வந்தவன் விளம்பியதையென்சொல்வேன்
முனிநாதா பின்னும்
விள்ளுமெனத்தள்ளிவந்த கொள்ளையையானென்னசொல்வேன்
முனிநாதா
காந்தாரியென்மாமியைபோய்க் கட்டிக்கொண்டழுதேனையா
முனிநாதா அநத
கள்ளவஞ்சகியுங்கூடத தள்ளிவிட்டாளென்னையப்போ
முனிநாதா
பாரதமுறும்பாஞ்சாலன் பாக்கியவதியானென்றும
முனிநாதா சற்றும்
பாராமலுமூத்தவன் பாரியாளென்றெண்ணுமலும
முனிநாதா
மயிரைப்பிடித்துயென்னை மண்மேலிழுத்தானையா
முனிநாதா ஒரு

வைப்புஷா விளங்லாமற் சொற்பமாகிக் ழ்ந்தானையா
முனிநாதா
வைரிதுரியோதனன் வனசபைக்கூத்துவந்தான்
முனிநாதா எந்தன்

வஸ்திரமுறியச்சொல்லி மன்னவன்றுள்ளினனையா
முனிநாதா
துஷ்டன் துர்சாதனனெந்தன் துகிலையுரிந்தானையா
முனிநாதா அந்த

துகிலுக்குடனே கூதாயெனக்களித்து
முனிநாதா
கிருஷ்ணன் மானத்தைக்காக்க கிரிடிகளுடெமச்சியே
முனிநாதா எந்தன்

கீர்த்தியைக்கொண்டாடி பகைக் கேட்டிருந்திருப்பீரே
முனிநாதா
கொன்றை தும்பையைச்சிரசு கொண்டபரஞ்சோதினைய
முனிநாதா நிதங்

குறித்துவிதிய ய்சகரம் கூப்பிக்கதொழுதுநந்த
முனிநாதா
அன்றைக்கும்நீ இன்றைக்கும்நீ என்றைக்கும்நீதனையா
முனிநாதா எம்மை
ஆதரிக்கத்தக்கா காத வேதவித்தாய்வந்தையெங்கள
முனிநாதா

வியாசர் பாண்டவருக்குச்சொல் விருத்தம்

இளமனைசுரான வெங்கண்ணினின்மணிகாள்கேளீர்
தளர்வுதுயரியுங்கொண்டு சஞ்சலப்படாதேயண்டீர்
வளமிருமூலகிறசுகர வாருதிகளாயிருந்த
நளனரிச்சந்திரன்பட்ட நற்றுறையறிந்திலீரே

வசனம்.

கேளுங்கள் மிகவும் இளமனைதுள்ள மைந்தர்களே நீங்கள்மி
கவும் தளர்ச்சியாய் சஞ்சலப்படவேண்டாம் சுகதுக்கங்களன்துஎல்
லோருக்கும் உண்டு இந்தக்கடல் சூழ்ந்தபூமிகளெல்லாம் சக்கரவர்த்தி
யான நளன் அரிச்சந்திரன் பட்டதுன்பங்களைப்போல்இனி ஒருவர்
படப்போகிறாகளா கொஞ்சம நாளையிலே உங்கள் துயரமெல்லா

க்கேட்கிப்போம் நீங்கள் விசனப்படவேண்டாம் மைந்தர்களே.

தருமர், வியாசருக்குச் சொல் விருத்தம்

அடவியில் பன்னிரண்டு அஞ்ஞாதவாசமொன்று
இட்டமுடன் பதின்மூன்றாண்டென்ற பின் வாவெனவே சொல்லி
அடலசுரீஷ்டூராயியவாரு சொன்னவார்த்தை
கடனெனச் சிரசிலேந்திக் காட்டிமசஞ்சரிதம் பாலையா

வசனம்,

கேளும் சுவாமி வேதவியாசரே ஆரணியவாசம் பன்னிரண்டு வருஷமும் அஞ்ஞாதவாசம் ஒருவருஷமும் சஞ்சரித்துவந்தால் பெட்டகத்தும்போல அவரவர் நாடு நகரம் அவரவர்களே அனுபவித்துக் கொள்ளலா மென்றும் இடைநாடுவிலே ... ல்மடியபடியும், இந்தப்படிக்கு சஞ்சரிக்க வேணுமென்றும் சொன்ன பீஷ்மராதி பெரியோர்கள் வார்த்தையைத் தள்ளாமல்வந்து இந்த ஆரணியத்திலேயிருக்கிறோம் சுவாமி

வியாசர் தருமருக்குச் சொல் விருத்தம்

கடந்துபோனதனையெண்ணிக்காரியமென்னகண்டாய்
அடாததிருநேயத்திலேயவருமக்கிணங்கமாட்டார்
இடந்தருசிவன்கையுற்ற இகழ்பாசுபதந்தனைப்பெற்றால்
விடந்தருபகைவர்தம்மைவென்றிநிருக்கலாமே

வசனம்

கேளுங்கள் பாண்டவர்களே நடந்துபோனகாரியத்தைக்குறித்து ஆலோசனைசெய்து ஆகவேண்டியதென்ன நன்மையில் அவர்கள் உங்களுக்கு இணங்குகிறதில்லை அப்படிப்பட்ட சத்துராதிகளைச்சாதிக்கும்படியாய் பரமசிவன்கையிலிருக்கிற பாசுபதத்தைப்பெற்றாலொழிய அவர்களை வெல்லக்கூடாது ஆகையினாலே அதற்குண்டான சாங்கிரமத்தைப் படவேணு மைந்தர்களே

தருமர் வியாசருக்குச் சொல் விருத்தம்.

வேதமோர்நாலுஞ்சொன்ன வேதாந்தவிதத்தையுந்தன்
பாதமென்சிரசிறவைத்துப்பணிந்தனனொருவிண்ணப்பம்
ஓதுமுன்றிருவாக்காலேயொருவரைக்குறித்துச்சொன்னால்
ஏதமில்தவமேசெய்யவிட்சணமாகின்றோமே

வசனம்

கேளும்சுவாமி வேதவியாசரே ஒருவிண்ணப்பம் தேவரீர் திருவாக்கினாலே இந்த ஐந்துபேரில் ஒருவரைக்குறித்து இன்னார்போய்த் தவஞ்செய்து பாசுபதாஸ்திரம்பெறவேணுமென்று சொன்னால் அப்படியே நடந்துகொள்ளுகிறோம் சுவாமி

வியாசர்தருமருக்குச்சொல் விருத்தம்

உங்களைவருக்குளிந்தவுணர்வுள்ளவிஜயனால்
கங்கணங்கட்டிக்கொள்வான் கைலாயமலைக்குப்போவான்
சங்கரன்றன்னைநோக்கித்தவத்தையுஞ்செய்வானந்த
பங்கயமில்லாதபாசுபதத்தையும்பெறுவான்கண்டாய்

வசனம்

ஆனால்உங்களைந்துபேரிலே இந்தஅர்ச்சுனராஜனால் கைலாசத்துக்கும்போவான் தவமுஞ்செய்வான்பரமசிவன் வரமையுங்காண்பான்பாசுபதாஸ்திரத்தையும்பெறுவான்ஆகையால்இந்த அர்ச்சுனராஜனைதபசுக்குப் போகவேண்டியது,

தருமர்வியாசருக்குச்சொல்விருத்தம்

மனச்சிற்றமாரியிந்தவனத்திற்கனுப்பிவிட்டான்
தனச்சித்தபடியேகாட்டிற்றவிக்கின்றோந்தளருகின்றோம்
எனச்சித்திமினிவேறுண்டோவெங்களைக்காக்கவந்த
உனச்சித்தமெங்கள்பாக்கியமுன்மொழிப்படியேசெய்வோம்.

வசனம்

துரியோதனன்மனமறியவெங்களைகாட்டுக்குஅனுப்பினான்னாங்களும்இந்தவனத்திலேயிருந்தப்பிரயாசைப்படுகிறோம்ஆகையினாலேதேவரீர் சித்தமெப்படியோ அப்படியேசெய்க்ககடவோம்சுவாமி

வியாசர்அர்ச்சுனனுக்குச்சொல்லுகிற

உபதேச விருத்தம்

ஓம்நமோநமசிவாயாஉமாபதிசூலபாணி
ஓம்நமோநீலகண்டாஓம்பரஞ்சோதிவாவா
தானெனும்மடோருள்ளைத்தன்றவத்தினுக்கிறங்கிவந்து
பானுபோல்விளங்கும்பாசுபதாஸ்திரந்தருகுவாயே

அர்ச்சுனன்வியாசருக்குச்சொல்விருத்தம்,

தந்தைதாய்தாயாயுற்றதருமரே இங்கேவந்து
சிந்தையில்மகிழ்ச்சிகூர்ந்ததேசிகாநின்றாள் போற்றி
மந்திரம்பெற்றேன்பெற்றேன்வாழ்வெலாம்பெற்றேன்பெற்றேன்
தந்திரம்பெற்றேன்பெற்றேன்சயஸ்சரும்பெற்றேனையா

வியாசர் அர்ச்சுனனுக்குச்சொல்-விருத்தம்.

வடதிசையிமயசசாரல் மலையருகினிலேசென்று
திடமுன்சிவனைநோக்கித் திருத்தமாய்த்தவத்தைச்செய்து
படையினிற்பெரியபாசுபதாஸ்திரத்தையும்பெறுவதல்லால்
கடவுள்தன்னருளும்பெற்றுக் கடிதினில்வாராயப்பா

வசனம்.

நீபோய் அர்ச்சுனா கைலயங்கிரிக்குப்போய் தபத்தைச்செய்து பரமசிவன் அனுக்கிரகத்தினாலே பாசுபதாஸ்திரத்தைப்பெறறும் சீக்கிரம்வருவாயப்பா,

அர்ச்சுனன்-வியாசருக்கும் தருமருக்கும்-சொல்-விருத்தம்

அப்படிதானேசென்று ஆதியாந்சிவனைநோக்கித்
தப்பிலாசுகத்தைச்செய்து தானும்படைபெறறுவாரேன்
ஒப்பிலாமுனிபோற்றி உயர்ந்தயென்னையும்போற்றி
மெய்ப்புடனெந்தனுக்கு விடையதுதருகுவீரே

வசனம்

கேளுஞ்சுவாமிவேதவியாசரே அப்படிபோய்ஈஸ்வரனைநோக்கித்தவஞ்செய்து பாசுபதாஸ்திரம்பெற்றுவருகிறேன் சுவாமி,

வியாசரும்-தருமரும்-அருச்சுனனுக்குச்சொல்-வாழிகவி.

பகையாளிகள்வருமார்
புகுபோர்வெல்லுவிஜையா
தருமன்னெறியுடனே
சுகமாய்ப்போய்வருவாய்

வியாசர்-பாண்டவருக்குச்சொல்-விருத்தம்.

அருமைமைந்தர்களேகேளீர்அம்மாதுரோபதையேகேளாய்
வருநலம்துன்பம்ரண்டும் வருவதுநம்மாலல்ல
கருதியநல்லோருக்குக்கோடுகோடாகும் நீங்கள்
தருமனன்னெறிதப்பாமல் சஞ்சரித்திருங்கள்வேறேன்

வசனம்.

கேளும்பாண்டவர்களே அம்மாதுரோபதையே சுகமும்துக்கமும்நம்மால் வருகிறதல்ல ஊழ்வினைப்படிக்கு நடக்கும் நல்லோர்களுக்குதுக்காடேநாடாதும் ஆகையால்நீங்கள்சுகமாயிருங்கள் நான்என்னுடைய தவவனத்திற்கு அதிகசீக்கிரமாய்ப் போகவேணும்செலவுகொடுங்கள்மைந்தர்களே.

தருமர் வியாசருக்குச்சொல் வசனம்.
சரணஞ்சரணம்அப்படியேபோய்வாருஞ்சுவாமி.

போது-விருத்தம்.

சடைமுடிதரித்துமெய்யிற்றவன்வெண்ணீற்பூசி
இடையினிற்காவிவஸ்திர மொழியுடனுடுத்திநல்ல
வடிவுளருத்திராக்ஷ மாலையுமணிந்துகையில்
அடலம்புவில்லுங்கொண்டு அருச்சுனன்வருகின்றானே

வசனம்.

அசோதப்படியென்றால் வேதவியாசர்சொற்படிக்கு அருச்சு
னன்றவஞ்செய்யநடக்கிறவிதங்காண்க

அன்தவஞ்செய்யவருகிற-தரு இம் தோடி மிசுரதாளம்.

பல்லவி.

தவஞ்செய்யநடந்தானே-அருச்சுனராசன்
தவஞ்செய்யநடந்தானே.

சிவாசிவாசிவாவென்று கோவாயிர்கமண்டு
தவறில்லாததிவ்ய தபசிவேடங்கொண்டு (தவஞ்)

சரணங்கள்

மெய்யெங்கும்விபூதி தரித்துவேத
வியாசர்சொன்னமந்திர முச்சரித்து
ஐயன்விடையிலேறுந் துய்யன்கலையாடி
செய்யமுனிவன்பாதஞ் சிரசின்மீதிற்சூடி-(தவஞ்)

நீண்டசடைக ளிலங்க-அந்த
நெடியசிலைகையிற் றுலங்க
பூண்டமறைமுனிவர் பொருந்துமிடங்கள்தாண்டி
பொருப்புவில்லேயெந்தும புரந்தரனருள்வேண்டி(தவஞ்)

உலகவாழ்க்கையெல்லா மறந்து தன்
னுடன்பிறந்தாரையுந் துறந்து
இலகுநசமக்குலந்த இடாகளெல்லாம்நீங்க
ஈசன்கையிலிருந்து மொழிறபாசுபதம்வாங்க(தவஞ்)

மோகினிவருகிறபோதுவிருத்தம்.

தனைவில்மெய்மறந்து நித்திரைசெய்யுகின்ற
கனவிலுமாதர்பேரைக் கருதிவொண்ணாதென்று

னஞ்சயன்சபதங்கூறித் தபசியாய் நடக்கக்கண்ட
வனசெகன்மோகனப்பெண்மயல்கொண்டுவருடலன்றுளே.

வசனம்.

அக்கோதெப்படியென்றால் பாமசிவனிடத்திலே பாசுபதாஸ்திர
ம்பெறவேணுமென்று அர்ச்சுனனாகன் தவஞ்செய்யஒருதபசியாய்வே
டங்கொண்டுகைலாசகிரியைத் தேடிக்கொண்டுபோகும்போது மோ
வு ரிதங்காண்க.

மோகினிவருகிற-தரு-இ-ம-அசாவேரி-தாளம்

பல்லவி.

விகசிதபரிமள-பதுமவதனநய-விலாசமோகினிவருநாள்

அநுபல்லவி.

மகபதியுலகினில் மருவும்அரிவையர்கள்
வங்கணமெனகித மூர்த்திபுரிதரு
விந்தையினிலதிக சுந்தரமிகவுள (விக)

சரணங்கள்.

பாரிலரிதாமிவ ளங்கம் நல்ல - பத்தரைமாற்றுப்பசுந்தங்கம்
சேருங்காமரசவில்லங்கம் - பல்லாக் தோர்ந்துளமங்கமதப்பிரசங்கம்
ஆரும்பிரமிக்குமழ் கானவுபிடயோங்கம்
அங்கசன்சாஸ்திரங்க ளடைந்திடும பெருமைகம்
அண்டர்னினிதர்மயல் கொண்டுதவனெறிகள்
விண்டுபிரம்மையினொடு தெண்டனிடுமினிய (விக)

மிக்கபெருத்தவஸதனபாரம் - நல்ல விசித்திரமாகிய சகோரம்
தக்கநடந்திடுமொயபாரம் - மதன் சாருபடிக்குவலங்காரம்
பக்குவமானநல்ல பருவமதில்கெம்பீரம்
பருகப்பருகவின்பம் பயக்குமமிர்தசாரம்
மன்னுமுரிசைமிகு கன்னலெனுமொழி
மின்னலெனவும்மிகு நன்னயமுடனிதோ (விக)

மெச்சுமொழி சொல்லாம்பேச - கிளிகன - மேலனைதககேட்டுவாய்கூச
பச்சிலே மருதசன் வாடை நல்ல ரதியெனும்பிர காச
இச்சையெவர்க்குவந்து மெய்துமகரப்பிரகாச
ரேமுலகுமவில பிட்டெழுதும்மூலாச
இசைமலணிநவ ரசமுள்ளகுமரி
திசையிறபுகழும்வில்லில் விசயன்வரும்வழியில் (விக

மோகினிசொல் கொச்சகம்.

காதல்கொடுக்குகந்த காரணரோ பகைவருந்த
வேதர்படைத்தனுப்பும் வித்தகரோ மெல்லியலார்
போதமனங்கவர்கைப் போகிக்குமபுண்ணியரோ
மாதவரில்பன்மதரோ வாததவமுனியே.

ஆஆ ஸ்திரீகளுக்கு ஆசையை அபரிமிதமாகக் கொடுக்கப்பட்டவரோ அல்லது பிர்மதேவனைகவருந்தி அறபுதமாகச்செய்யப்பட்டதிருவுருவமோ ஆஆ எவர்களப்பெண்கள்மனோயிஷ்டப்படிக்கு ஆசையை அனுபவிக்கும சதபுருஷரோரிஷிகளுக்குள்ளே இவரதானே மன்மதன.

மோகினிசொல் சிங்காரப்பதிகம். இம்-கண்டா

மாணிக்கதீபமோ மன்மதசொரூபமோ
மாதவஞ்செய்திடும் மன்னரிவரோ
பூரணசந்திரனோ புகழுறற்சுந்தரனோ
பூவையாகிசைந்திடும் புனிதரிவரோ
சூர்யப்பிரகாசனோ சுபமங்கலவானோ
சுத்தமாயதவஞ்செய்யும் சித்தரிவரோ
அழகானயிந்திரனோ அரியமயில்கந்தனோ
அவனியிலேயின்ற அரசரிவரோ
அருமையாதவமுனிவருக்கென் மீதிலாசையில்லையோ
பருவமாதானையுங்கிளியின்மேல்பாசமில்லையோ
மருகாமல்நப்பதுர் மகாரிஷிகளில்லையோ
உருகாதமனமொன்றாமையிந்த வுலகத்திலேயே.

மோகினி அர்ச்சுனனைக்கேட்கும் விருத்தம்.

எழில்பெறு முனிவரே நீர்தாமெங்கிருந்தெவ்விடம்போறீர்
ஒழிவிலுன்மருமைகைபோல வுலகில்நான்கண்டதில்லை
விழியினாலுன்னைக்கண்டேன் மிதமிலாமோகங்கொண்டேன்
தழுவியேயெனதுமோக தாபத்தைதீர்த்துப்போவீர்

வசனம்.

மகத்தான அழகைப்பெற்றதவமுனியே நீர்எங்கிருந்துஎவ்விடம்போகிறீர் உம்மைப்போல்செய்ந்தரியமான புருஷனை நானெங்குங்கண்டதில்லை ஆகிலும் உம்மைக்கண்டமாத்திரத்திலே அபரிமிதமான ஆசைகொண்டேன் ஆகையால் என்னைத்தழுவிஎன்மனோதாபத்தைதீர்த்துப்போவீர் வாரும்.

அர்சுனனசொல்விருத்தம்-இ-ம்-நீலாம்புரி

மறைமுடிவிலுறைத்தோனே மாதொருபாகத்தோனே
கறைமிடற்றவனேகால காலனேகண்மூன்றோனே
பிறைமுடிச்சடையோனேயென்பெம்மானேபித்தனேநல்
விரைவனேயீசனேநீ யென்மனஞ்சோதிக்காதே

வசனம்,

அரகரா-சாலகண்ட திரிநேத்திரா சடாமகுடசதுர்ப்புஜசூதபாணி பார்வதிசமேதா-என்னைசோதனையிற் பிரவேசிகாமல் முன்னிற்கவே ணுங்கர்த்தனே

மோகினிசொல்-தரு இ-ம்-புன்னாகவராளி-ஆதிதாளம்

பல்லவி

நில்லும்நில்லும்முனியே நானும்வாறேன்
நில்லுநில்லுமுனியே

அநுபல்லவி,

கல்லையுருக்குமுன் பல்லழகைக் கண்டேன்
அல்லதுனைககூட-ஆசைமெத்தவுங் கண்டேன் (நில்லும்

சரணங்கள்

பேசாமற்போவது தர்மமோ இந்தப்
பேதைமீதில்முன்பின் வர்மமோ
ஆசைகொண்டேயென்னை அயலாகயெண்ணாதே
ஐயோயோயிவ்வேளை அட்டிநீ பண்ணாதே (நில்லும்)

காமலாகிரிமிக வாகுதே-காமக்
காய்ச்சலாலேதிரேகம் வேகுதே
தீமையென்றுஞ்சற்றுஞ் சிந்தையிற்கொள்ளாதே
சித்தினிகானெந்தன் சிநேகத்தைத்தள்ளாதே (நில்)

கனிவாயிதழ்த்தேனை யூட்டுவேன்-நீபோய்க்
கானுங்காட்டையிங்கே காட்டுவேன்
முனிவரேநான்சொல்லு மொழிதனைத்தடுக்காதே
முன்வந்தயெனைவிட்டு மோனமாய்நடக்காதே (நில்)

அர்ச்சுனன்சொல்லிக்கொண்டுபோகிற விருத்தம்.

காசிக்குப்போகும்போதுகருமமுந்தொடர்ந்ததென்று
பேசியகதைபோலாச்சுபேதையான்செய்தபாவம்
ஆசறுதவத்தைச்செய்ய அடவிபுல்நடக்கும்போது
மாசறுமாய்கையென்முன் வருவதேன்சிவசிவாசிவா

வசனம்

அரகரா காலகண்டதிரிநேத்திரா ஈசியாத்திரை போகிறவன்பின்னேகருமமுந்தொடர்ந்துதென்ற கதையாச்சுது நான்செய்தபாவம் உலகவாழ்க்கையைநீக்கித் தவஞ்செய்யப்போகையில் பொல்லாலமாய் கைவந்துஎன்னுடன்போராடவிவனு மாச்சு அரகராமகாதேவா

மோகினிக்கும்அர்ச்சுனனுக்கும்சம்வாத தரு

இ-ம் தோடி - தாளம்-ஆதி,

மோகினி சொல்-தரு

கூடுவோம்வாரும் பிரக்யாதா சுகந்
தேடுவோம்விளை யாடுவோமோ கொஞ்சிக் (கூடு)
கொங்கைக் குடமிரண்டு மீறி யெந்தன்
கோவையிதழ்க்கே ஊறி இப்போ
கோதைநானுந்தனைக் கோறிஉம்மைக்
கூடவந்தேனினி வர்நீர
இங்கேநானுந்தனுக் கென்சொன்னாலுஞ்செவிக
கேரலியோமையல் மீரலேயோயின்று (கூடு)

அர்ச்சுனன்சொல்-தரு இ-ம்-தோடி-தாளம்ஆதி.

கிட்டவாராதேபோடி என்சொற்
றட்டாதேயுஞ்சொற் கட்டாதேயென் (கிட்ட)
சட்டக்கல்விகள் பேசாதே மோசம்
தவமுனியோர்க்குப் பொல்லாதேஉந்தன்
சமாதிக்கல்விகை சொல்லாதே (கிட்ட)
கைபடவேயென்முன்னில் நில்லாதே
நாட்டணங்கொண்டுபோகவீ கிட்டக்கிட்டவந்து
துள்ளாடி கொள்ளாடிசிசி (கிட்ட)

மோகினிசொல்-தரு

கன்னிபாலன்வெகு பாவிஉம்மை
கண்டதேயென்மனந் தாவிசிந்தும்
கலங்கியேவுருகுதென் னாவிமனங்
களித்திருகொருங் குலாவி
உன்னிதமாயிருஸ்தன்னியத்தைக் தொட்டு
உல்லாசமாயினதுசலலாபமுய்ய் கொஞ்சி (கூடு)

ஆர்ச்சுனன்சொல்- தரு

மாமுனிக்குமோக மேந்து அடி
மங்கையேயிதென்ன வாதுயாம்
மனம்பார்த்துக் கள்ளின கோதுஉன்னை
வருகவுமனது வொப் பாது
பூமியிலேயாருமபெண்ணாசை கனிவேன்
பேதைதன்னைருகொண்டதாதேயுந்தன்னை கண்டேன் (கிட்ட)

மோகினிசொல்- தரு

உன்மனதிற்குறை யேதோ-பெண்கள்
வுணர்வுதள்ளும்நெறி யேதோ-போகம்
உமக்கனையத்தெரி யாதோ-யான்
உரைத்தமொழிப்பிரி யாதோ
என்மனதின்படியணைந்திரே யானல்
யொருவனேமோகந்தீருவனே ஆஆ கூடு

அர்ச்சுனன்சொல்தரு,

வல்லாலக்கண்டிநீ போடி யான்
வள்ளல்பதந்தனைத் தேடி திவ்விய
வாசமலர்களைச் சூடி நெஞ்சில்
வகையுடன் தியானத்தைநாடி
எல்லையில்லாதவஞ்செய்ய நட்க்கின்றேன்
என்னைதடுக்காதேயின்னம் மடக்காதே (கிட்ட)

மோகினிசொல்-தரு

ஐயோயித்தனைக் கோபம்-என்மே
லாகாதுகாமனால் தாபம்-உன்மே
ஆவல்கொண்டேன் மோகசோபமதீர்
அணையாவிட்டால் வெகுதாபம்
மையல்கொண்டேன்மீதில் மனமகிழ்தேயின்று
மருவிசுகந்தருவிரே ஆஆ (கூடுவை)

அர்ச்சுனன்சொல்தரு

மங்கையேவாது பண்ணாதே-அடி
· மாதங்கிமனப்பால் லுண்ணாதே-உன்னை
மருவுவேனென்று யெண்ணாதே-என்முன்
மல்லாடிநிற்க வொண்ணாதே
சங்கைகொள்ளாமலே யின்னந்தடுத்திட்டால்
சாதிப்பேனேருன்னை வாதிப்பேனே பே.போ (கிட்ட)

அர்ச்சுனன்-மோகினிக்குச்சொல்-விருத்தம்

ஆவலாய்த்தவத்தைசெய்ய அடவியில்நடக்கின்றேனுன்
கேவலமெதிரேவந்துகெடுதிசெய்யவேண்டா
மேவியேயின்னமின்னமேவிழுந்துரைத்தாயானல்
நாவியேசபிக்கலாகும்தையலேநடபதி-ராயே

வசனம.

கேளாய்வனஜாக்ஷிமோகினிநான் ஈஸ்வரனைநோக்கிமகத்தான தபசு செய்யப்போகிறேன் நீஎன்தவத்துக்குவிக்கினம் தேடுவையே யாகில் உன்னைச்சபிப்பேன் வேண்டாம்விலகிப்போ?

மோகினிபோனபின்பு-அர்ச்சுனன்சொல்-தோத்திரம்

தரு-இராகம்-கண்டா-ஆதிதாளம்

பல்லவி

அரகரசிவசிவ மகதேவா உந்தன்
அருள்விழிபுரிசிவ மகதேவா

அநுபல்லவி

கருதவரியகர கபாலா செழுங்
கருணைக்கடலேகா கபாலா (அரகர)

சரணங்கள்.

சிவசிவசங்கர திரிசூலா உந்தன்
திருவருள்புரிந்திடு திரிசூலா (அரகர)
நஞ்சையருந்திய நாதா காளி
நாணநடனஞ்செய்த நாதா (அரகர)
இமையவான்புதல்வி மணவாளா எந்தன்
இடர்நீக்கியாளாணுங்கிர்பை யாளா (அரகர)

அரசன்சொல்-தோத்திரம்ஆனந்தக்களிப்பு

அரகரசிவசிவசங்கர சம்போ சம்போ
அரகரசிவசிவசங்கர சம்போ
திங்களணிசடை யாளா-ராரும் (அரகர
தேடரிதானசெழும்விடை யாளா (அரகர)
பங்கயம்போன்றபொற் றாளாஎன்னைப்
பாலித்தருள்செய்யும் பரம (தயாளா) (அரகர)

கொங்கிமலர்தாரணி — தோளா-அல்பர்
குறித்தவரத்தைக்கொடுக்கும் — குணாளா (அரகர)

மங்களமானகங் — காளா-என்முன்
வந்தளித்திடவேணுமங்கை — பங்காளா (அரகர)

முத்தர்கள்காதத்துற்ற — நாதா-ஞான
மூர்த்திஎன்தமக்கருளசெய்யும் — விநோதா (அரகர)

சித்தஜனையெரித்த — போதா இயமன்
திடுக்கிட்டலறிவிழ வுதைத்த — பாதா (அரகர)

சத்திமகிழும்பிரசி — யாதா-முத்தி
தரகினிதிடுஞ் சாக்ஷாத்கரம — நா (அரகர)

வெற்றிமிகுத்த — வங்தா இந்த
வேளைடிமையைக்காளத் — தகாதா (அரகர)

இதுவும் அர்ச்சுனன்சொல்-நடை-தரு

இ ம்-நீலாம்புரி தாளம-ஜம்பை,

சண்முகனையீன்றெடுத்த சந்திரசடாதாரனே
சத்தியி ப்பாகம்வைத்தசம்போசங்கரனே
விண்ணவர்கள்முனிவர்தொழும்வினடயேறுநாதா
விளங்குமவெள்ளிமலைதனிலேவீற்றிருக்கும்போதா
பரவைகுழுலகுந்தொழும்பரனேகண்பாராய்
பரிவுடனேயெனையாளப்பண்பாய்நீவாயாய்
அரவமதைசத்தாணணிந்த ஆதிசெம்பிரா
ஆகரவாய்கந்தையுந்தனல்லல்தனைத்தீராய்
திரிபுரத்தைநகைத்தெரித்ததேவராதுகூலா
தேன்மொழியைச்சிரத்தில்வைத்ததிகழுந்திரிசூலா
கருதுமறைதான்துதிக்கும்காரணவிலாசா
கண்ணப்பன்றனக்குவரமளித்தசீலா
அன்னபூரணிக்கிசைந்தஐம்முகவிலாசா
ஐங்கரனையீன்றெடுத்த ஆதிபரமேசா
என்னையாதரியுமழுவேந்தும் பிரகாசா
இமையவர்கள்தொழுதேற்றுமென்சன்செகதீசா

பொது-வசனம்.

அகோதெப்படியென்றால் இந்தப்பிரகாரம் அர்ச்சுனன்தோத்திரஞ்

செய்துக்கொண்டு நடக்கும்போது காட்டினில்வாழும் கண்டபேரண்டி வருகிறவிதங்காண்க.

பேரண்டி வருகிற-பொது-விருத்தம்,

கொண்டல்கள்குலைப்பழிக்கும் குழல்மாதுதானுமங்கே
அண்டர்கள்முனிவர்சித்தர் யாவருந்தியக்கங்கொள்ள
கண்டவர்மனங்கலங்கக் கண்ணியின்ஸ்தங்குலுங்க
மண்டலம்புகழ்பேரண்ட மயிலினைவருகின்றாளே.

இதுவுமது-சட்டளோக்கலிப்பா

இந்திரலோகத்திலோர்த்தமைபோலவே
யிடையிலாடைபொட்டியாணமிலங்கவே
சந்திரகாந்திமுகமுந்துலங்கவே
சவ்வாதணிந்திடுங்கொங்கைகுலுங்கவே
விந்தையாய்மல்லிமுல்லைகள்வீசவே
விஞ்ஞயாசவுல்லாசமதாகவே
சுந்தரமனோரதிபோலுயபேரண்டி
சோலைசூழும்வனமதிலேவந்தாள்

பேரண்டிவருகிற தரு-இ-ம்-அசாவேரி தாளம்-ஆதி

பல்லவி

பரிமளமிகவுள்ள விகசிதபேரண்டப்
பதுமக்கிளிமொழிப்பெண்வந்தாள்-எழில்
பலகலைமுனிவர்களுலகில்மயங்கிய பதுமசகிளிமொழி

அநுபல்லவி

திரிலோகமுனிவர்க்கும் தேவரனைவோருக்கு
தேன்மொழிதனைக்கண்டால் திகழ்சித்தமேயுருக்கும்
திடமுள்ளரதியிட வடிவுள்ளமடமயில்
தீர்ந்தரத்தின பொற்கொடிலீலையில்
தேர்ந்தசித்தினி ஜாதியிலுச்சித-பரிமள

சரணங்கள்,

கொண்டலையுங்குலைத் தண்டலையுமாலைக்
கோரைக்காய்வென்ற குழற்சொருக்கும்
கோடிப்பூரணச்சந்திர விம்பாநதனைப்பழிக்கும்
சோதைநுதல்தனை போலிருக்கும்
வண்டையும்வாளுஞ்சேற் கெண்டையும்மாவடிவும்
வடிவேலைவென்றவிழித் திருக்கும் கன்னம்
வன்னக்கண்ணாடிநிகர்நாசி குமிழைவெல்லும்

வள்ளற்கொடிபோல் செவிமுறுக்கும்
செண்டுமுலைகுலுக்கும்சேயிழையின்பலுக்கும்
சித்தஜனைக்கலைக்கும் ஜெகதலமும்மலைக்கும்
செம்பொற்கலையணி யிடைபிடிவாழைத்
தம்பத்தினையொத்திடு மிருதுடையந்தச்
செகமதிலகிறமுனிவர்கள் பிரமைகொள்ளும்
ககனமதுலவிய சுரர்முதல்மயல்கொள்ளும்

பேரண்டிசொல்-கொச்சகம்

அங்கசன்போல்கானகத்தி லம்புவில்லுமேயெடுத்து
சங்கரன்போற்சென்னியின்மேல் சடாமகுடமுந்தரித்து
திங்கள்முகச்சுந்தரமும் திருவுருவுமதான்படைந்து
பொங்கமுடனெதிரில்வந்தோர் மோகிக்கும்புண்ணியரோ

இதுவும்பேரண்டிசொல்-சிங்காரப்பதிகம்-இ-ம் கண்டா

மகரனுவழகானவீரனுதெரியாது
மகமேருபுசமதற்கேற்பதாமோ
எழிலானவுருவமோவிழியிணிடபுருவமோ
எல்லையில்மதன்வில்லுக்கேறபதாமோ
பாசிலாச்சொர்னமோமன்னனெவ்பர்னாம
மாணிகவாரமும்பதிபராமோ
சிங்காரமாயனுசிருட்டிக்கும்ஆயனு
செய்கையறியேனிதழ்ப்பவமாமோ
செகமதிலிவவழகைப்படைத்ததாமோ
நான்முகப்பிரமனுரெழுதினுரோ
அகமகிழ்ந்தேனெயிவரணைகுவாரோ
சுகலீலைசெயபுமபரிசுத்தனிவரோ

அர்ச்சுனன்-சொல்லிக்கொண்டுபோகிற-விருத்தம்.

அரியநான்மறைபோற்று மரவணிந்தவனேபோற்றி
கரியுரித்தகனேசெங்கைக்காலருத்திரனேபோற்றி
திரிபுரமெரிததாய்போற்றித திங்கள்சூடிபவாபோற்றிப்
பரிவுடன்சோதியாமெம் பார்வதிபங்காபோற்றி

பேரண்டிசொல் விருத்தம்.

செம்பொன்னேருவைப்பழிக்கும் செழித்ததிண்புயனேகேளாய்
அம்புவிதன்னிலுன்ற னுண்மையும்மழகுஞ்சந்திர
விம்பமும்விழியாறகண்டு விருப்பமோகங்கள்கொண்டேன்
சம்பிரமாயவைந்துசென்றால் சகாயன்னுடிதுணைகும்

—————

கேளும்சுவாமி இராசரிஷியே உனது ரூபசவுந்திரியத்தைக்கண்டுயானமிகவும்பிரப்பங்கொண்டேன் ஆகையால்நீர் என்னைச்சேர்ந்தணைந்துபோவீர் தாருமாதவரிஷியே.

அர்ச்சுனன்-சொல்விருத்தம்.

பாவை சூழுசகியாதி பரமனைக்காண்பதற்கு
மரவுரியுடுத்தியானு மாதவஞ்செய்யப்போறேன்
விரகங்காணவென்றவத்தை விகற்பஞ்செய்யவேண்டாம்
திரமுடன்தடுத்திடாமற் சீக்கிரமாயனுப்பாயம்மா

வசனம்.

ஆரம்மா இக்கானகத்திலென்னெதிராகநின்று என்விருதாவாய்மோகங்கொண்டுவழிமடக்கவந்தாய் நானீசனைநோக்கித் தவஞ்செய்யநடக்கிறேன் விலகிக்கொள்ளும் என்னைமமணியே.

பேரண்டிசொல்-கொச்சகம்.

சந்தனமுட்சண்பகமும் சம்பங்கிசோலைகளும்
சுந்தரமாய்புன்னைகளுஞ் சூழ்ந்திருக்குஞ்சோலைகளும்
இந்திமல்லிமுல்லைகளு மிருவாட்டிமலர்சொரியும்
அந்தமிகுமிவ்வனத்தி லணையாலாமமன்னவனே

வசனம்.

கேளும்மகா அழகைப்பொருந்திய ராசரிஷியேசந்தனமுதல்விருக்ஷங்களும்லை இருவாட்சிபார்தாசஞ்சூழ்ந்தவனத்திலேநாமிருவருங்கூடிவிளையாடுவோம் வாருமன்னவனே.

அர்ச்சுனன்சொல் கட்டளைக்கலிப்பா

சங்கராசிவசம்போசதாசிவா
சாம்பசிவதயாபராமூர்த்தியே
திங்களசூடியசெஞ்சடையாளனே
தேவதேவயுன்திருவடிநம்பினேன்
மங்கையைப்பாகமுவைத்தமனோகரா
மாதுவந்துடற்றபுதுநீதியோ
ஐங்கரன்றனையீன்றிடுங்காத்தனே
ஆதியேயிந்தசோதனைக்கென்னசெய்வேன்

பேரண்டிசொல்-கட்டளைக்கலிப்பா

கோடிசூரியகாந்தியைப்போலவே
கொன்றைசூடியன்போலுமமைக்கண்டுமே

நாடியேயின்றுவந்துமயல்கொண்டேன்
நண்மையாகவேமன்மதலீலையைத்
தேடியேநீரும்மோகமதாலே
தேவனேயென்றனின்பமடங்கவே
கூடிநாமுருவோருங்குலாவியே
குணமதாகமருகவருகுவாய்.

அர்ச்சுனன்சொல் விருத்தம்.

வட்டவாள்விழியிணுனேவணிகையேசொல்லக்கேளாய்
கிட்டவத்தனையுமென்றுய்கிளிமொழியுன்றன்பேரை
பொட்டெனவுரைக்கவேணுமபூவைககிங்கலுவலென்ன
சட்டமாய்வனத்தில்வந்தசரித்திரம்விளம்புவாயே

வசனம்,

ஆரடிய டபெண்ணேஇந் தவனத்திலேஎன் மேல் விருதாவாய் விருப்பங்கொளளவந்தாய் என்னுடையநாமதேயமென்ன தெரிவசசொல்லடிபெண்ணே திருட்டு கள்ளி

பேரண்டிசொல் விருத்தம்,

நாட்டினைமாளும்வேநதேநவாச திணமகுடஞ்சென்னி
சூட்டியபூபாயின்று சொல்லுவேன் கேளுமிந்த
காட்டினிலமாமுகினை றகன்னி பேரண்டியெம்பேர்
தாட்டிகமாகவுமைனைத்தமுகவேவந்தேனையா

வசனம்

கேளும் நகாராசனே உம்மைக்கண்டமாத்திரத்திலேயான்மிதமில்லாதவிருப்பங்கொண்டு சேர்ந்தணையவந்தேன் என்பேரோபேரண்டன்பெண்சாதி பேரண்டியென்று சொலலுவார்கள் ஆசைபடால்கூடுவோம்வாருமமகாராசனே.

அர்ச்சுனன்சொல்-விருத்தம்

மருக்கொழுங்கூந்தைமுடித்துமையலாய்மருகஎன்னை
பெருக்கமாய்நம்பிவந்தபேரண்டபெண்ணேகேளாய்
உருக்கமாய்த்தவஞ்செய்வோாக தலகினில்மாசராசை
யிருக்காதுபோம்போம்பெண்ணேயிவ்விடமவிட்டுத்தானே

வசனம.

ஆஆகேளும்பேரண்டப்பெண்ணே என்னைமருக வேண்டுமென்றுவரலாகுமோ மாதவஞ்செய்வோர்க்கு மன்மதகாமமெதுஇந்தமாய்கையை நீககிவிட்டார்கள் கனவிலும்பெண்ணாசைவைய நீனையாரகடந்திடும்பெண்ணே பேரண்டி

பேரண்டிசொல் விருத்தம்

சந்தனசோலைசூழும் சவ்வாதுபுனுகுவீசும்
செந்தாழைபசோகுபுன்னை செண்பகத்தருக்கள்கோங்கு
விந்தைபாய்பாரிசாதம் விளங்குநல்வாசம்வீச
இந்தபூவனத்தில்போகம் இஷ்டமாய்நடத்துவீரே

வசனம்,

வாருஞ்சுவாமிதவமுனிவரே பரிமளமானபுஷ்பவனைகயிலேயேயுங்கு ளிர்ந்ததோட்டத்திலேயும் மனதுபுண்ணுறுத்து மருநவாரும்என்றுஅ பரிமிதமான ஆசையைத்தீரும் யாமுனிவரே

அர்ச்சுனன்சொல் கொச்சகம்

அஷ்டதிசைபோர்புகழு மாதிராபாஞ்சுடரே
இஷ்டமயிருதயத்திலெண்ணிதவஞ்செய்வோர்கள்
நிஷ்டைநெறியுள்ளவர்கள் நிலைதவறாமாதர்கள்
துஷ்டபுத்திதாரிணையார் தூரநில்லும்பெண்ணரசே

வசனம்

ஆகோகேளும்பெண்ணேபேரண்டி ஆதிபராபரப்பொருளை இருத யத்திலேயெண்ணித்தவஞ்செய்வோர்கள் ஸ்திரீகளாசைவேண்டுவதி ல்லைநீ வாதுசெய்யாதே நில்லும்பெண்ணேபேரண்டி,

பேரண்டிசொல்-விருத்தம்

முன்னாளைவிஸ்வாமித்திரன் மேனகைதன்னையணைந்து
சன்னரிஷியுமாக சகுந்தலை பெண்ணைப்பெற்றான்
என்றநிலையுன்றவந்தாசோதோன்றாமிடவாராது
மன்னுயென்மோகந்திர மனமகிழ்ந்தணைகுவாயே

வசனம்

கேளுஞ்சுவாமிராசரிஷியே முன்னாலே விசுவாமித்திரன்தெய்வமே னகையைச்சேர்ந்தணைந்துசகுந்தலையென்கிறபெண்ணைப்பெறவில்லை யா நீர்யென்னைசேர்ந்தணைந்து போவீர்வாரும்மன்னவனே.

அர்ச்சுனனுக்கும் பேரண்டிக்கும்-சம்வாததரு.

இராகம்-தோடி-தாளம்-ஆதி,

அர்ச்சுனன்சொல்-தரு

தையலேநீதூர நில்லடிஎன்னைத்
தழுவவேண்டியே சொல்லடி

ஐயமில்லாமலடுக் கிருய்சற்றும்
அஞ்சாமலேதுசங் கொடுக்கிரு இந்த
அடவியிலேவழி தடுக்கிரு-என்தன்
அருந்தவத்தை நிசசுட்டமாய் கெடுக்கிருய்
மையல்கொண்டென்றனை திராசகேயின்று
மசக்குகின்ருவிணையப்பசப்புகின்ருய்சிச்சி தையலே

பேரண்டிசொல்-தரு மேற்படி-)-ம் தாளம்

தவமுனியேகிட்ட வாருமே உன்னை
தழுவியொருமுத்தந் தாருமே
அவனிபுகழும்பிராண நாதனே என்னை
அன்பாகசசேரும்பிரக யாதனே சித்தம்
அலையுதேவருகுதே வேனே ஆதி
அரன்பாதமபோற்றுஞ்சத் போதனே
குவலயந்தன்னிலொருபோருபே சொஞ்சி
கூடுவமேவிளையாடுவாயே ஆகா தபமுனியே

அர்ச்சுனன்சொல்-தரு

ஆரடிநீபொல்லா நீலியோ இந்த
அடவியில்வாழ்யந்திர சாலியோ உந்தன்
ஆணவத்தால்செய்யுங் கேலியோ அடி
அரிவையேயிதுவென்ன ஜோலியோ
போராடசெய்யத்தொடங்கினையிப்போது
போதிக்கிருய்மையல்சாதிக்கிருய்ச்சிச்சி தையலே

பேரண்டிசொல் தரு

மாணிக்கமகுட கெம்பீரனே என்னை
மருவியணைகுவாய் தீரனே புவி
மன்னவருக்குப காரனே மாது
மையல்தீரும்வெவ் வீரனே
பாணிக்கிராணமென்னைப்பண்ணினற்போலவே
பார்க்கலாமேசுகந்தீர்கலாமே-ஆ-ஆ தவமுனி

அர்ச்சுனன்சொல்-தரு

கிட்டகிட்டவந்து குலைக்கிருய் உந்தன்
சீர்த்திகளென்சும்மாப் பலுக்கிருய் அடி

கெருவங்கொண்டிங்கே நீதனக்கிருய் இலவக்
கினியைப்போலெண்ணுமலைமலைக்கிருய்
பொட்டெனவேயிதப்பாவ முன்னேவிட்டும்
போகாதடிமையலாகாதடி சீச்சீ தையலே

பேரண்டிசொல்-தரு

மாமுனி யேமையல் தீருமே-உந்தன்
மாதவங்களு மீடேறுமே-என்னை
மருகவுன்னிருகண்ணுல் பாருமேசித்தம்
மயககாமலே யினிச்சேருமே
பூமிபுழவோமிருவோருமாய்ப்
போகிசகலாஞ்சுகம்பாகிககலாமகா தருமுனி

ஆர்ச்சுனன்சொல்-தரு

அரக்கிமாதங்கிநீ யாரடிசற்றும்
அஞ்சாமற்செய்கிருய் போரடி எநதன்
அருகினில்வந்தணைதக் கூரடி-உன்னை
அடிக்கிறேனொடிக்குள்ளே பாரடி
மதிககிராய்வழிதன்னைமாதங்கியயுன்னை
மருகேனடிசுகந்தருகேனடிபாவி

பேரண்டிசொல் தரு

மண்டலம்போற்றும் விஸ்வாசனே இன்னு
மருகுவரயென்னை மகாராசனேசித்தம
மயங்குமிதஜெகத்ப் பிரக்யாதனே-மோக
மாய்கையைதீர்த்திடும் போசனே

செண்டுஸ்தனமிரண்டும்-விம்மியேமீறுது.
சேர்ந்திடுவீர் களிகூர்ந்திடுவீர் சுவாமி

ஆர்ச்சுனன்சொல் விருத்தம்

ஆரடிபெண்ணேகேளாயக்கிறமாதங்கியோநீ
போரடிசெய்யவந்தாய்ப்பிணந்தின்னுங்கள்ளிதாரு
ஓடிபாகவின்றுவோடிருப்பிழைகதுப்போவாய்
பாரடியுன்றலைப்பாணமியான்றெடுக்கின்றேனே

வசனம்

ஆரடியடி பெண்ணேபேரண்டிநீ பிணந்தின்னுங்கள்ளியோ பிசாசோ தெரியாது இதோசணைதொடுக்கிறேன் உன்றலையைக்காப்பாற்றிக் கொண் டோடிப் பிழைத்தும்போடி அறிவுகெட்டபேரண்டி பெண்ணே.

பேரண்டிசொல் விருத்தம்-

வல்லமைமிகுந்தகோவே வனந்தனில்மருகேனென்றுய்
நல்லதுமனதுபிராண நாயகன்றனக்குச்சொல்லி
வில்லுனுனதுயிரை வீறுடன்வைதைத்தேயின்று
சொல்லுகிறேன்பாருயுந்தன் கொழுப்பையுமடைக்கிறேன்,

வசனம

ஆகாசாசேனுங்கஎாரும் ஒப்பமகாரிஷியே என்னைச்சேர்ந்ததனைந் துபோகாமல்நடக்கின்றபடியினுலேஎனதுபிராணநாயகருடனேசொல்லி உனது கெநுவத்தையடக்கிறேன் ஆகட்டும் ஆகட்டும் ஓய்மாதவமுனியே

பேரண்டன் வருகிற பொதுவிருத்தம்.

அண்டமுங்கிடுகிடென்ன வமரர்கள்மனதொடுங்க
எண்டிசைபநடுங்க இயாவரும்திடுக்கிட்டேங்க
துண்டரர்சிரமிரண்டாய் துண்டிக்கும்வீரசூரன்
கண்டிதகழ்பேரண்டன் களறியில்வருகின்றுனே.

வசனம்

அகோதெப்படியென்றுல் அருச்சுனராசன் தபஞ்செய்யநடக்கும்போது கானகந்திலேவாழுகின்ற செண்டபேரண்டன்தேவலோகமும் அதிரும்படியாக் கெர்ச்சனையிட்டுக்கொண்டு கரத்தினிலம்பு வில்லும்பிடித்து வருகிறவிதங்காண்க

பேரண்டன்வருகிற தரு இம்-பைரவி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

மண்டலம்புகழ்சொண்ட பேரண்டராட்சத
மகாபலசாலிவீரனேனே திகழ்
சுரரையும் நரரையும் திறமுடன்வென்றிடு மாகாபலசாலி

அநுபல்லவி.

எண்டிசையுமெனதுவிரலாலேற்றிப் போடுவேன்
ஈரேழுலகமிருகரத்தால் செண்டாடுவேன்
கண்டவனைச்சதைப்பேன் சதைப்பேன் கால
காலனையும்வதைப்பேன் வெகு
காதமுடைரை வேதனைசெய்திடும்
பாதகர்சிரசை ஆவலாய்மாய்த்திடும் (மண்)

சரணங்கள்.

அண்டரண்டநவகண்ட மண்டலத்தோர்க
ளியாவருமேநநுஞ்சத்தாக்குவேன் நல்ல

அட்டதிசைமலைகளெட்டையுங் கையாற்றிரட்டு
அகத்தியனைதையெத்திக்தூக்குவேன்
மண்டலந்தனிற்கவி வாணர்தமைப்பழிக்கும்
மடையப்பசங்களைமணிக் குடலைகையாற்கிழிக்கும்
மல்லிலெனக்கிணை யில்லையேயெல்லையில்
வல்லவீரரைக்கொல்லுவேன்வெல்லுவேன் (மண்ட)

தூண் டிடமதத்தைக்கண்ட வுடனெஞ்சை
துளைத் தரதத்தைவாரிக்குடிப்பேன் பொல்லா
துஷ்டராட்சதப் பூதப் பிரேதப்பிசாசுகளைத்
தூக்கிப்போட்டே பொடியாய்ப்பொடிப்பேன்
ஓர் மையுமியானையமுமிரோடேவுட்கொள்ளுவேன்
ஓராயிரங்கரசைச் சாதங்கூடத்தள்ளுவேன்
ஓர் திறலுலகங்களில் பேர்பெறும்
வீரனெனக்கிணைபார்தனிலில்லையே (மண்ட)

சண்டப்பிரசண்ட வுத்தண்டகெண்டரையெல்லாம்
சமர் திறலிட்டிறைட்டுவேன் பொல்லாச்
சதிசற்பனைசள்செய்யுஞ் சண்டாளநீசரை
சட்டமாயெமலோகமோட்டுவேன்
வண்டரானபேர்க்கு வாக்கடிவாளமிட்டு
வாகனமாகவேறிவருவேனோயாகட்டும்
வஞ்சகதுஷ்டர்கணெஞ்சைபிளந்துயிர்
வாட்டுவெனென்பலங் காட்டுவேனேயினி (மண்ட)

பேரண்டன் பேரண்டிககுச்சொல் விருத்தம்.

என்னுயிர்க்குயிராய்வாழு மென்பிராணசகியே கேளாய்
மின்னலின்னாயிறைள மெய்யெலாதிருப்பதென்ன
அன்னமேமாதா பூண்ட வாடையாபரணமெல்லாஞ்
சின்னபின்னங்களாக சேதிமைச்சொல்வாயபெண்ணே.

வசனம்.

ஆ-ஆ-கேளும் என்பிராணசகியே உனதுதேகமெல்லாமிளைத்திருப்பதென்ன நீ பூண்ட ஆடையாபரணமெல்லாம் பொடிப்பொடியாய்ப்போவதென்ன ஓரேஏகமாய் விசனங்கொண்டிருக்குங்காரணத்தைச்சொல்லுமென்றனைசக்கண்மணியே.

பேயண்டிசொல் விருத்தம்.

சொல்லுவேன்கேளாயெந்தன் சுந்தரமுடையபிராண
வல்லவாவுலாதுபர்தம் வணங்கிபான்புவிநேதன்தேவர்

இல்லாதகேளை தன்னிலின்கொருரிஷியும்வந்து
மல்லாடியணையுமென்றுமானமுங்குலைத்தானையா,

வசனம்.

கேளும்பிராணனுக்குப்பிராணனுயிருக்கும் பிராணநாதா தேவ
ரீரிவ்வத்திலே வேட்டையாடப் போனபின்பு இங்கொரு மகாரிஷிவந்து
துயேசாதல்லாம் பேசி யென்னை மானபங்கஞ் செய்தான்மகுணைஸ்
வரா.

பேரண்டன்சொல் விருத்தம்.

மானமுங்குலைந்தேனென்றாய் மடத்தையேசொல்லக்கேளாய்
கானகந்தன்னிலுன்னை கற்பழித்திட்டபொல்லா
ஈனனைககணைபால்ன்றுயிகூரணைத்து ணிப்பேனென்ஞானி
போனதெவ்வழியேகாணேன் பெண்ணேநீயுரைசெய்வாயே.

வசனம்.

ஆஆ கேளும் என்னருமைப்பெண்ணரசே இந்தச்சோலைகுழ்
ந்தகானகத்திலே உன்னைச்சோதனைநதபஞ்சமாபாதகனை நெஞ்சை
ப்பிளந்து எனதுபாண்டபத்துக்குஇரைகொடுக்கிறேன் அவன்போன
வழியைக்காட்டும் பெண்ணரசே.

பேரண்டிசொல் தரு-இ-ம் கெண்டா. ஆதிதாளம்

கானகத்தில்மாமுனிவன் தானுரைத்ததென்னசொல்வேன்
மன்னவனே — என்னைச்

கண்டவுடனேவிரகங்கொண்டணையுமென்றுரைத்தான்
மன்னவனே — அத்த

மானமில்லாஈனனென்மேல்விழுந்து
மன்னவனே — அடி

மங்கையேநீவாடியென்றுகொங்கையையவன்பிடித்தான்
மன்னவனே — அந்த

மாயக்காரமாமுனிக்கு ஞாயமல்லவென்றுரைத்தேன்
மன்னவனே — என்னை

மருகடியென்றுமங்கனிருகரம்பிடித்திழுத்தான்
மன்னவனே — ஆ-ஆ

ஆயன்செயலென்று யான்மாயன்பாதம்நினைந்தேன்
மன்னவனே — எந்த

ஆடையும்பரிசம்வாங்கியாடையும்வண்ணலத்தான்
மன்னவனே — என்னை

மல்லாடியென்னைமருகச்சொல்லாதுகாணீதியென்றேன்
மன்னவனே — என்

மருமேனசன்றானிருந்தால்வெகுமோசம்வருமென்றேன்
மன்னவனே — அந்தப்

பாவியவன்மேல்விழுந்து தாவியென்னைத்தானந்தான்
மன்னவனே — அவன்

அன்புடசேயிவ்வனத்திற்றென்புடனேதானடந்தான்
மன்னவனே

பேரண்டன்சொல் விருத்தம்.

அடமடமயிலேவுன்னை யணைநகவன்சிரசைப்பஞ்சாய்ப்
பொடித்திடாவிடானும பிடித்ததுவில்லானல்ல
துடித்திநீபுலம்பவேண்டாந் துஷ்டனைநான்போய்வென்று
நொடிதனில்வருவேன்சிந்தை நோகாமலிருந்திடாயே

வசனம்.

ஆ ஆ சேளுமபெண்ணே பேரண்டி உன்மீதில் விருப்பங்கொண்டவன்சிரசை ஆயிரம சுக்கலாய பிளக்கமடிக்காவிட்டால் என்பேர் பேரண்டநல்ல இதோ வென்று வருகிறேன் அஞ்சாதேயிரும பெண்ணே.

பேரண்டிசொல்-விருத்தம்.

மடமையானுனைறனக்கு மனையாளுமாவதானால்
அ[illegible]ங்[illegible] வனத்திலவந்த வருந்தவமுனிவையவென்று
மதாடாந்துரீயவன்சிரத்தைத் துணிந்திடச்செயதுவந்த
னி[illegible] ந்தனில்வந்தாலின்று எனககுநீபுருஷன்றானே.

வசனம்.

சேளுமென் பிராணநாயகா என்மேல விருப்பங்கொண்ட பஞ்சமபாதகனைச் சிரசாக்கினை செயதுவந்தீரானால் யான் உனக்குறுன் பெண்சாதி அதுவரைக்குமநீரெனககுப்புருஷனல்ல உமக்குப்டாரி நானல்லமன்னவனே

பேரண்டன்சொல்-விருத்தம்.

சற்கரைவார்ந்ததைசெம்பொன் றடவரைநிகர்த்தகொங்கை
பொறகொடியுன்னைசசேர்ந்த பொல்லாததுஷ்டனறன்னை

தற்கஞ்செய்தவனையின்று தலைகளைத்தறித்துயானு
மிக்கணம்வாரேன்பெண்ணே யிவ்விடம்மிருப்பாய்கண்ணே.

வசனம்.

ஆஆ கேளு மென்னருமைப்பெண்ணரசே உன்னை மானபங்கம்பண்ணின மாதவமுனியைக்கண்டு யுத்தஞ்செய்துவருகிறேன் இவ்வனத்திலே பதனமாயிரும்பெண்ணே பிராணசகியே.

அர்ச்சுனன்போகிறதைபேரண்டன்பார்த்து,

சண்டைசெய்கிற-விருத்தம்.

ஆரடாரிஷியேநீதா னடவியிலெனைத்திரும்பிப்
பாரடாவுனதுவீர பராக்கிரமமறியவேணும்
போரடாசெய்பவந்தேன் புத்திகெட்டவனேவாடா
கூரடாவுன்றன்மணிக் குடலையுமெடுக்கின்றனே,

வசனம்.

ஆரடா அடாரிஷியே இங்க ஆரண்யத்திலே எனதுபாரியாளை மருகிப்பேசாமல் நடக்கிறாய்நல்லதாகட்டும் இப்போதிருவருஞ்யுத்தஞ்செய்யலாம்வாடா அறிவுகெட்டமாதவரிஷியே.

அர்ச்சுனன்பேரண்டனுக்குச்சொல்-விருத்தம்.

குடல்தனையெடுப்பேனென்று சொக்கரிச்சிடும்பேரண்ட
கடலதுவுரைக்தாற்பாரிற் கனகிரியணைகளாமோ
அடல்பெரும்வனத்திலென்மே லடாங்கிதைபோடவந்தாய்
விடவிடப்பேசவேண்டாம் விலகிநீயப்புறம்போடா

வசனம்.

ஆரடா அடாசெண்டபேரண்டாசமுத்திரமானது உடைந்தால் மலைகளாகபோகுதா இந்தசோலைசூழ்ந்த கானகத்திலே என்மேல் அடாங்கிதைபோடவந்தாய் போடாபோ புத்திகெட்டபேரண்டா.

ம

போடாவென்றுரைக்கவந்தாய் போரசாயல்லகண்டாய்
தாடாண்மையானவென்றன் தாரத்தைவிரும்பலாமோ
மூடாவுன்றனையிப்போது முறிக்கிறேன்மோசமில்லை
வாடாயென்னெதிரில்சந்திர வாட்கிரைகொடுக்கின்றேனே

வசனம்-

ஆஆ ஆரடாஅடாவேலைமெனக்கிட்ட ஆண்டிப்பயலேஒருவன் பெண்சாதி ஒருவனுக்குத்தாயாச்சுதே அப்படிக்கிருக்க அடாநீயெப்

படியென்பெண்சாரியை நருநிடக்கின்றாய் உனையெனதுசந்திராயு துக்குஇரைகொடுக்கிறேன் பாரடாமாதவா.

அர்ச்சுனன்சொல்-விருத்தம்.

பெண்மொழிகேட்போரெல்லாம் பேயனென்றுரைப்பாரில்
தன்மையாலென்சொன்னாலுஞ் சறித்துப்போர்செய்யவந்தாய்
வண்மைசேருன்பெண்சாதி வார்த்தைதைநம்பிவேடாம
கண்மூடியுயிரைமாய்க்கக் கடிதுகொளாதேபோடா

வசனம்.

ஆரடா அப்பேரண்டா பெண்சாதிவார்த்தையைக்கேட்டுஎன்னுடனேபோராளவரலாகுமா பெண்மொழிகேட்பவன் பேயனென்றுதானறியாமல் அடாகாட்டிலேதிரியும்பேரண்டப்பயலே-

பேரண்டன்சொல் விருத்தம்

அறிவுகெட்டவனேயெந்த னரிமையையுணர்ந்ததல்லால்
மொறுகியவெறிபோல மொழிகளைப்பதறவேண்டாம்
கெருவங்கொண்டவனேயின்று கெலிக்கிறாய்குடிக்குணங்கோ
கருவருத்திடநான் வந்த காவீரனறிகிலாயோ

வசனம்.

அடாவாடாவெறிகஞ்சாக்குடியனே உனதுசெருவத்திலேவிருதாவாய்ப்பேசவேண்டாம் நிலேயுமானும் ஒருகைப்பார்ப்போம் சாமார்த்திய மிருந்தக்கால் யுத்தஞ்செய்யலாம் வாடாமடையனென்னும்மாதவா.

அர்ச்சுனன்சொல் விருத்தம்,

கற்புள்ளசீதையாலே கனதராவணனுமாண்டான்
வற்புகலிவே வாலிவனிதைதாரைகையால்மாண்டான்
அற்ற நன்மனையாளானவரிவைதன்மொழியைநம்பி
இப்புவிதனிலுஞ்சீவனிழப்பதுநீதியாமோ

வசனம்.

கேளடா அப்பேரண்டாமூடா சீதையாலேராவணன் மாண்டான்தாரகையாலேவாலிமாண்டான் அதுபோல உன்பெண்சாதிமொழியினாலேநீமாளப்போகிறாய் பேசாதேஓடிப்போடா மடையனென்னும்பேரண்டைப்பயலே,

பேரண்டன்சொல் விருத்தம்,

மாதவம்செய்தவோர்க்கு மன்மதகாமமேது
பூதலமாய்கையேது பூவைமேல்விருப்பமேது

பாதகாவென்றூரத்தைபரிவுடன்புணர்ந்துபோக
நீதியோவுனக்கிப்போதுநினையுண்டானதுசொல்வாய்

வசனம்

ஆ ஆ-நன்றாயிருக்குது அல்லடா அடாமாதவஞ்செய்வோர்களுக்குதாரணியாய்வகையேது இவைதீக்கிவிட்ட டேரியோர்கள்ளமூலும்பெண்ணுசங்கையாகவேநீ நினைக்கதாகுமாசொல்லடா அடாயாதவா

அர்ச்சனன்சொல் விருத்தம்

எத்தனையான்சொன்னாலுமென்னையேகூடுமென்றாள்
பெற்றதாயச்சேயென்னலனபேரண்டமூடாகேளாய
சித்தினிச்சிறுக்கியென்மேற்சீக்கிரம்விழவேவந்தாள்
கர்த்தனைத்துதித்துநின்றேன்கானகந்தனிற்சென்றாளே

வசனம்

அடாவடாவெண்டபேரண்டா உனதுவெண்சாரிச்சூதுவனேகவிதத்திலேயுஞ்சொன்னேன் பெற்றதாயென்றுமவளைசொன்னேன் மேல்விழுந்தவளைவந்தாள் ஈசனைத்துதித்துநின்றேன் இந்தக்கானகத்திலேமறைந்துபோயவிட்டாள்போடாபுத்திகெட்டவனே.

பேரண்டன்சொல்-ஆசிரியவிருத்தம்

போடாவென்றுரைத்தநிற்சமுனியேகேளாய்
பொற்கொடியென்பெண்சாதிபொய்சொல்லாளே
தடாணமைநீயுரைத்ததாலேணசொட்பாது
தப்பாமல்பொழுதேயுனைச்சோதிப்பேன்
மூடாகேளுமறைகுமுகத்தில்மீசை
முறுக்குமேனதானிருந்தாதென்முண்டாக
வாடாநீயுன்னுயிரோயென்கைமாளால
வாட்டுமுமைமேலோகமவோட்டுகிறேனே

அர்ச்சுனன்சொல் ஆசிரியவிருத்தம்

ஓட்டுறேனெமலோகமென்றுசொன்ன
வுணக்கிகெட்டகாதகனேநீதானென்னை
வாட்டுதற்குதிராணியுண்டோபோடாவுன்றன்
வல்லமைதானென்னிடத்திறம்சொல்லாதேடா
ஆட்டுமயிர்தன்னிலனைமயிருண்டாலே
வசக்கவுந்தான்திறமையுண்டோவாடாமூடா
காட்டுக்குள்ளேதிரியும்பேரண்டாவென்றன்
கைக்கிணைக்கேயிவைரதாகக்காலமாச்சே

பேரண்டன்சொல்-ஆசிரியவிருத்தம்.

கெட்டகாதகனேநீகெருவங்கொண்டாய்
கெருடன்முன்னேபாம்புதான்வெல்வதுண்டோ
பொட்டனவேயுன்னொருவனைச்செயிக்கவொருவருண்டோ
போராடாவுலகத்திலெனைப்போலுண்டோ
துட்டனேயெனைச்செயிக்கவொருவருண்டோ
துண்டிப்பேனுன்சிரமையிரண்டுதுண்டாய்ச்
சட்டமுனியாதன்பிடித்தவில்லினாலே
சாதிப்பேனுன்னுயிரைவதிப்பேனே.

அர்ச்சுனன்சொல்-ஆசிரியவிருத்தம்-

வாதிப்பேனென்றுசொன்னபேரண்டாகேள்
வாய்மொழியினாற்பந்தலிடவேவச்சாய்
ஆதித்தன்றனைக்கண்டபனிநில்லாது
ஆளியின்முன்மதயானையதுவெல்லாது
சாதிப்பேனியானுன்னையறிந்திலாயோ
சங்கைகெட்டகாதகனேவார்த்தேன்சும்மாய்
போதித்தாலாமோதன்வுனதுமண்டைப்
பொடிபடவேயிளக்கடிப்பேன்பிழைத்துப்போடா

பேரண்டனுக்கும்-அர்ச்சுனனுக்கும்-தற்கதரு

இ-ம்தோடி தாளம்-ஆதி.

போடாபோடாவென்றுபுகலுவதென்னடா
போர்செய்துயிட்சணம் வெல்லுறேன்-அடா
மூாசசையாய்த்தட்சணம் கொல்லுரே இந்த
தாண்மைபேசாதே போடாகுடிகேடா
தபபாமற்சாதிப்பேன் மாதா

அர்ச்னன்சொல்-தரு-மேற்படிராகம்-தாளம்

தப்பாமற்சாதிக்கவொப்பாதயிப்போது

தாக்கிறேனுந்தனைப் பாரடா-பஞ்சா
யாக்கிறேனப்புறங கூரடா-எனக்
கொப்பாதவார்த்தையைச் செப்பாதேயுன்றனை
கொல்லுறேன்பார்கெண்டபேரண்டா

பேரண்டன்சொல்-தரு

கொல்லுறேன்வெல்லுறேனென்றெண்ணி வீணே
கொககரித்தேன்சும்மாமலேகிறாய் லெ

குக்கனைப் போலிங்கே நிலைக்கிறாய்-அடா
மல்லுக் குநிலலுக்கொலலுமபெலம் பார்ப்போம்
மடையனேவெல்லாடா

ஆர்ச்சுனன்சொல்-தரு

படையனென்றென்று நீ கக்கடை-யனேயுன்றன்
மடிக்கிறேன்றொடிக்களவே வெல்லடா வில்லா
லடிக்கிறேனுடிக்கவே நில்லடா உந்தன்
தொடையுமிடையுமாயுந் தடையில்லாமலொடிய
துளைக்கிறேன்பார்வெண்டபேரண்டா

பேரண்டன்சொல்-தரு

துளைக்கிறேனென்றெண்ணியிளக்காரமாய்ச்சொல்லித
தாப்புந்தியாலே யுருட்டுராய அடா
நிறைபபோநீயென்முன் மிரட்டுராய தேகவ
களைக்கவேயுன்மண்டையிளக்கிறேன்டொடியாகக்
கனைவிட்டேன்பாரடா மாதவா

அர்ச்சுனன்சொல் தரு

கணைவிட்டதிறலென்கைக்கிணையாவையோபோடா
காட்டில்வாழுங்குடி கேடனே பெண்
டாட்டிசொற்கேட்டுடிம் மூடனே சுமமா
யனேகதேனுன்றன்பெண்ணையுங்புணர்ப்பேனென்றெண்ணாதே
ஆட்டுமடாகட்டுமபேரண்டா

பேரண்டன்சொல் தரு

வீரமாகட்டும்போகட்டுமெண்ணாதே
வில்லினுறுற்றலே பிளப்பேன்-தேகம்
சல்லடைக்கண்களாய்த் துளைப்பேன் வெகு
சூரவீரனேவிஸ்தாரமாய பேசாதே
சொன்னேன்சென்னடாமாதவா

அர்ச்சுனன்சொல் தரு

பனங்காட்டுநரிசலப்புக்கஞ்சாதென்று
பார்த்திருக்கும்வீணாய் பேசுறாய் உந்தன்
சாஸ்திரங்களெல்லா வீசுறாய்-இந்த
வனமதிலுன்னுயிர் க்ஷணமதில்போகவே
வருகுதுபார்கணை பேரண்டா

பேரண்டன்சொல்-விருத்தம்,

அய்யையோதெயவமேயானறியாமற்றஜங்தொடுத்தேன்
வுய்யவேகணைசன்மாரிலுறத்ததுஎன்னசெய்வேன்
மெய்யெங்கும்பனைகசகுரிபபோமெல்லியயருகிறகாணேம்
தையல்பாகனனையுன்றன்தாளிணைத்தருகுவாயே

சபையோர்சொல்-பொதுவிருத்தம்.

வாரிசூழுலகநதன்னில்வள்ளலைக்காணநெஞ்சிற்
கோரியேதவத்தைச்செய்யகொற்றவனடக்கும்போது
வீரியமிகும்பேரண்டன்விசையனுமடிநதபோது
பாரினிலவன்பேரண்டி பதறிவாளககூறுவாளே

வசனம்

அகோ சேகுங்கள்சபையோர்களேஅர்ச்சுனனுடையபாணத்
துலகெண்டபேரண்டன்மூர்ச்சையாய்விழுந்தபோதுபேரண்டிப்ப
ர்ததுபிலமபுகிறவிதங்காண்க.

பேரண்டிசொல்-விருத்தம்-இ-ம்-சண்டா.

பட்டுதோபிராணனுக்கா பாணமுநதுளேதத கோதான்
எட்டுத்திககதிாநதுபோகஎன்னமாய்தநிம்சிட்டாயோ
கட்டுடன்கனமாயன்பால்கனமுடன்வாழ்நகயென்னை
விட்டுநீர்பிரியபிாமன்விதித்தவாககினையிதானே

பேரண்டிபுலம்பல்-தரு.

இ-ம்-காம்போதி தாளம்-ஆதி

பல்லவி,

எப்படிப் பிழைப்பேன்-பிராணநாதா
என்னமாய்ப் பிழைப்பேன்

அநுபல்லவி,

இப்படியாயனெழுதிருப்பேனே
எனனமாயும்மைவிட்டுமிருப்பேனே (எப்ப

சரணங்கள்,

கர்த்தனேமுனி கணையாலடித்தானே
காணசந்தன்னிலுனனை மடித்தானே
வித்தகாதேகம்பஞ்சாய்ப் பொடித்தானே
வில்லினாலுந்தன்மார்பி லடித்தானே-எப்

எப்படியெப்படிவிட்டுப் பிரிவேனோ
யேழையைப்போலவேயேங்கித் திரிவேனோ
இப்படிவருமென்றறியானு மறிவேனோ
இட்சணமென்னுடல்கொய்து மெறிவேனோ-எப்

மருணனைவிட்டுமண்மேற் படுப்பேனோ
மாபாவியென்னுயிர்மாள விடுபேனோ
சுகிர்தமானஎன்வாழ்வைக் கெடுப்பேனோ
துரோகியென்றும்பேர்பாரினி லெடுப்பேனோ எப்

பேரண்டிசொல்-விருத்தம்.

பழியுண்டோமுன்னாட்செய்தபாவமோபிராணநாதா
இழில்பெறுமுனிவருன்மேலெய்திடுங்கணைகள்பட்டு
விழி ள்பஞ்சடைந்துபிராணன்விட்டதோதெய்வமென்னை
முழுதிலுங்கெடுத்ததையோ முதல்வனையென்றுகாண்பேன்

இதுவும்பேரண்டிபுலம்பல்-தரு

இ-ம் எதுகுலகாம்பேர்தி?தாளம்-ஆதி

பாவிமுன்சென்மதிலெனனதீவினைசெய்தேனோ ஐயோ
பிரமமதேவா யான்
ப்ராதகியெனதுபிராண நாதனைப்பறிகொடுத்தேன்
பிர்ம்மதேவா
மேவிமண்மீதில்விழுந்தென்னுவிழியொழிப்பேனோதான்
பிர்ம்மதேவா இந்த இந்த
மேதினியளந்தவேன் ஆதிமால்செயலிதுவோ
பிர்ம்மதேவா
முற்பிறப்பில்செய்தபழியிப்பிறப்பில்மூண்டதோதான்
பிர்ம்மதேவா அந்த
முக்கணனாதன்செயலோமைககண்மாதுயான்புலம்ப
பிர்மமதேவா
இப்படியென்செனனிதன்னில் எப்படியெழுதினயோ
பிர்ம்மதேவா ஐயோ
இந்தசேதியெந்தனுககு வந்தவிதிதானோயிது
பிர்ம்மதேவா வுந்தவிதிதானோயிது

பேரண்டசொல்-விருத்தம்-இ-ர்-கெண்டா
எப்படியென்னசெய்வேனென்னுயிர்ப்பிராணநாதா
இப்படிநம்லைவிலாயனை எழுதினவிதிதானே
முற்பிறப்பினிலேசெய்ததூண்டதீவினையோவையா
எப்படியுனைப்பிரிந்து எல்லையிலிருப்பேன்பாவி.

இதுவுமது-நரு-இ-ம் கெண்டா-ஆதிதாளம்

கண்ணிகள்,

ஐயோநானென்னசெய்வேனினிஐயோ-பிராணநாதா-அன்று
ஆயனெழுதினதுமாயமிதுதானோ பிராணநாதா
நையலென்போலபாவிவையகத்திலுண்டோ பிராணநாதா-இப்போ
தாளமணியார்பழமருளத்தலைவிதியோ பிராணநாதா
சுத்தனேயென்வயிற்பதறியெரியுதே பிராணநாதா சட்டி
சுட்டதுபோலுந்தனைகைவிட்டதுபோலாகினைய பிராணநாதா
நற்றவமுனிக்கென்னமுற்றதுசெய்தயோநீ பிராணநாதா இன்று
நட்டாற்றிலென்னைசைவிட்டாயோஐயோ பிராணநாதா

இதுவுமது-பேரண்டிசொல்-விருததம் இ ம-மூகாரி

என்னுயிர்ப்பிராணநாதா எப்படிமனதுணிந்து
உன்னையுமபிரிந்துயானுமுலகில்வாழ்ந்திருக்கலாமோ
இந்தலையைமொழிபண்கள் என்போலும்பாவியில்லை
அனாதையாக நம்மானிட்ட ஆகினையறிகிலேனே

இதுவுமது சரு இ-ம்-நீலாம்புரி ஜம்பைதாளம்.

கண்ணிகள்.

அருமுனிவனிவிடு விடுத்த உண்மையனையுன்மார்பிற்பட்டு
அடவிகளிற் படியவிதி அயனுமவிதித்தாரோ
ஒருநாளும்பிரியாதமணவாளன்றனைப்பிரிந்து
திரிந்தியாயதிரியவிதி அயனுமவிதிததாரோ
திருவுளத்தின்செயமிதுவோதிகழ்வனத்திலியான்முடிந்து
நிலைகெடத்தூகதலைபில்விதி அயனுமவிதித்தாரோ
மருகஇருவோருமிருமகிழ்ச்சியுடன்வாழ்ந்ததுபோய்
மாபாவியாகவிதி அயனும்விதித்தாரோ
வாரிசூழ்வையகத்தில் வண்ணமையுடன்வாழ்ந்துமென்னை
வனமதில்விககவிதி அயனும்விதித்தாரோ
பாரிலென்தன்மகுணனையும பரிகொடுத்துக்கானகத்திற்
பரதேசமாகவிதி அயனும்விதததாரோ

நீநிலிடுக்குமிமைப்போற் நிமஷத்திலுன்னுயிரை
நெடியசிலையால்மடிக்க அயனுர்விதித்தாரோ
வீரியனேஅசுராகுலம் விளங்கவந்தபிராணேசா
விட்டுவென்னைப்பிரியவிதி ஆனும்விதித்தாரோ

பேரண்டி-அர்ச்சுனனுக்குச்சொல் விருத்தம்,

சகசெலாம்புகழ் மன்னவுன் திருவடிசரணம்போற்றி
பொற்கொடிசெய்குற்றம் பொறுசதுராசிக்கேனும்
தாசகஞ்செயநிடு பேரண்டன் தன்னைநீரெழுப்பியெந்தன்
துக்கத்தைத்தீர்க்கவேணும் துய்யமாதவனேபோற்றி,

வசனம்.

சரணஞ்சரணம்மகாசாமீனே அடியாள்என்னகுற்றஞ்செய்தா லுமதேவரீமனம்பொறுத்து என்னுடைய பிராணநாயகரை யெழுப்பித்தரவேணுஞ்சுவாமி,

அர்ச்சுனன் பேரண்டிக்குச்சொல் விருத்தம்.

தாவிஞறசிகைசாத்திற் றட்டாமற்போனாற் பாதம்
மேவியேயணியுமகளளி மெல்லியுன்னிடத்தில்கண்டேன்
பாவிபேரண்டன்றானும் பாரினிலெழுந்துவந்தால்
தீவினைவிளையுமபயோ தீருநீயுரைசெய்வாயே.

வசனம்.

ஆரடி அடிபெண்ணேபேரண்டி என்னடி வெட்டினால் சிகைகரத்திலேயும், எட்டாவிட்டால் இரந்திக்காலைப்பிடித்துக்கொள்ளுகிற கள்ளிநீயேயல்லாமல் வேறேயில்லை பேரண்டன்யெழுந்துவந்தால் இன்னஞ்சண்டோ சொல்லடி சொல்மாங்கி.

பேரண்டி-அர்ச்சுனனுக்குச்சொல்-விருத்தம்.

அன்னமிட்டவாக்குத்துரோக மடுத்துலகினிற் செய்வாரோ
நானிலத்துஷ்டர்செய்வார் நல்லவர்செய்யாரையா
இன்னமுந்துஜமுமில்லை யிடர்நன்றிதீங்குமில்லை
மன்னனேமகுணபிக்ஷை மடிப்பிச்சைதந்திடாயே

வசனம்.

கேளுமமகாராசனே அன்னமிட்டவர்களுக்குத்துரோகம் நல்லவர்கள் செய்யமாட்டார்கள் நன்றிகெட்டவர்கள்செய்வார்களே யல்லாமல்நான்அப்படிசெய்கிறதில்லை தேவரீர்தயவுவைத்து என்மணவாளனை எழுப்பித்தாருஞ்சுவாமி முனீஸ்வரரே.

அர்ச்சுனன்சொல்-மட்டுவிருத்தம்.

துஷ்டபேரண்டா துலங்கியஉன்னுயிர
நஷ்டமில்லாமல் நலமதாயின்று
அஷ்டதிக்கெக்கு மதிர்ந்திடவனத்தில்
இஷ்டமாயெழுந்து யினிவருவாயே,

பேரண்டன்-உயிர்பெற்றெழுந்து

அர்ச்சுனனுக்குச்சொல்-போற்றிவிருத்தம்.

தழைத்தகானகத்தில்வந்த தசதிமாமுனியேபோற்றி
அழைத்திடும்போதேவந்தேன் அடியனேர்காக்கவேணும்
பிழைத்த தன்செயலேயான்செய்பிழைதனைப்பொறுக்கவேணு-
ம், செழித்ததிண்புயனேசெம்பொற் றிருவடிபோற்றிபோற்றி

வசனம்.

சரணஞ்சரணம் ராசரிஷியே அடியேன்செய்தகுற்றமெல்லாம் தாங்கள் நீங்கென்று நினையாமல்பொறுத்துரட்சிக்கவேணுங்கர்த்தனே

அர்ச்சுனன்-பேரண்டனுக்குச்சொல்-விருத்தம்.

பொங்கமாயடிபணிந்த பொல்லாதபேரண்டர்கேள்
திங்கள்சூழுலகந்தன்னிற் றிகழ்பெறுமுனிவரின்னஞ்
சங்கரனடியார்வந்தால் சரணமென்றடிபணிந்து
பங்கமாயத்தடுத்திடாமல் பதலமாயனுப்புவாயே,

வசனம்.

அடாவாடா மூடப்பெட்டிமகனே இந்தப் பூமண்டலத்திலே சிவனடியார்கள் வந்தார் பயபக்தியுடனே அடிபணிந்து அனுப்பிவையும்பி ள்ளாய் இனிநான் தவத்திற்குநடக்கிறேன்பேரண்டா.

பேரண்டன்சொல் விருத்தம்.

அண்ணலேகேளீருந்தன் ஆக்கினைப்படிநடப்போம
பண்ணதுமுற்றும்நானும் பட்டதுபோதுமையா
விண்ணவர்புகழுகின்ற விளங்கியசிவனைநோக்கி
திண்ணமாய்த்தவத்தைச்செய்ய தேவரீர்நடந்திடீரே

வசனம்.

கேளுமையா ராசரிஷியே தேவரீர் திருவாக்கினால் சொன்ன மொழிப்படிக்கு அடியேன் நடந்துகொள்ளுகிறேன் தாங்கள் கயிலாசபதியைநோக்கி அகோரமாய்த்தவஞ்செய்ய நடவுங்களையா முனிசிரேஷ்டரே.

பொதுவசனம்

இந்தப்பிரகாரம்சொண்டபேரண்டத்தில்அர்ச்சுனமகாராஜாவிடை பெற்றுக் காடுமலைவனமலைருந்திரங்களை யெல்லாங்கடந்துவடதிசைக் கயிலாயத்துச்சருகில்ஒர்மலையினடிவாரத்திலிருந்து அகோரமாகிய தவஞ்செய்கிறவிதமெப்படியென்றால்.

அர்ச்சுன—சொல் தரு இ-ம்-தோடி-தாளம்.ஆதி
பல்லவி,

விடையாளா-குவப் பணையாளா-கங்கைச்
சடையாளா என்னையாளா

அனுபல்லவி.

உடையாள்சிறுதுடி-இடையாளிளமபிடி
நடையாள்மஞ்சகருள-அடையரள்மருவிய (விடை)

சரணங்கள்

அடிக்கடிசோதனை பணணாதே-என்னை
யகலவிடமனதி லெண்ணாதே
நடுக்குமாய்கைக்குள்சும்மாய் நண்ணாதேநம்புந்
தமியேன்மனஞ்சிதைக்க லெண்ணாதே
அடிகருமிவ்வேளையென்னை ஆதரித்தருள்கூரும்
அகத்துக்கவலைநீக்கி-யருட்கண்ணாற்சற்றேபாரும் (விடை

தேவேந்திரன்-கொலுவுக்குவருகிற-பொதுவிருத்தம்

அரியமாதவதேரர்போலஅர்ச்சுனன்தன்றவத்தைப்
பிரியமாய்கண்டுமேல்நின்றுபெட்புறச்செய்யும்போது
உரியதேவாகளாலந்தவுளவையுமவன்கருத்து
தெரியவேவேணுமென்றுதேவேந்திரன்வருகின்றானே

பொது-வசனம்

அகோதெப்படியென்றால் அர்ச்சுனன்தபஞ்செய்யும்போது அவன் தகப்பனான தேவேந்திரமகாராசன்அந்தத்தபசிலையைத்தன்னாலும்பிறராலும ஆலோசனைசெய்து அறியும்படி தேவேந்திரமகாராசன்தன்கொலுவுக்குவருகிறவிதங்காண்க

தேவேந்திரன்-கொலுவுக்குவருகி-தரு

இ-ம்-ஆனந்தபைரவி-ஆதிதாளம்

பல்லவி

தேவேந்திரமகாராஜன்வந்தான்
தேவேந்திரமகாராஜன்வந்தான்

அநுபல்லவி

தேவேந்திரர்கள்புகழ்ந்து போற்றுமகாஅதிபதி
பொன்னிறமுடிகிரகிலுன்னிடத்துடன் னன்று
சொர்ணகீர்த்திபுகழ்-தன்னிலிருந்து மின்ன(தேவே)

சரணங்கள்.

கரத்திற்செங்கோ டாட இருபுறமுஞ்
கைகூப்பிதேவர் நாட
உரத்தில்ரத்னபதக்க வொளியெங்கும்ஜொலித்திட
உற்றமாலவர்கள் சுற்றிவாழிசொல்ல
கற்றமறையவர்கள் பற்றிவர நல (தேவே)

பாவையிந்திராணிகருத்து-மென்மேலுமகிழ்
பருகப்பருகச்சிரித்து
ஆவலுடன்ரமையையூர்வசிமுதலானோர்
ஆடியிசையுடனே பாடிய வருமொன்றாய்க்
கூடிப்புளகிதவெகொண்டாடிவர நன்றாயத (தேவே)

பேரிகைபூரிகை அடிக்க-தவளக்குடை
பிரமேசிலர் பிடிக்க
காரியகாரணகேடுவளடியைக்கண்டு
காட்சிப்பெறும்விசயன் அபேட்சைதீர்ந்திடவும்
மாட்சிமைபாபொரு-சூட்சிபகர்ந்திடவும் (தேவே)

தேவேந்திரன்-கடவுளுக்குப்போற்றிவிருத்தம்.

எங்கினுந்தானே தானுயிருந்துகாப்பவனேபோற்றி
பொங்குமாதவர்களுழைப் போககடிப்பவனேபோற்றி
சங்குசக்கரத்தைகையிற்றரிப்பவாபோற்றிபோற்றி
எங்களைரட்கித்தாளுமெழில்வண்ணாபோற்றிபோற்றி

தேவர்கள்-தேவேந்திரனுக்குப் போற்றிவிருத்தம்

சுந்தரந்தனிலுநல்லசொல்லினுமொப்பில்லாத
இந்திராணியெனுமின்னுமிச்சையாய்மெச்சுகின்ற
ஐந்தருநிழலில்மேவியமரரைப்பாதுகாக்கும்
இந்திரனேயுனதுசெம்பொனிணைஅடிபோற்றிபோற்றி

இதுவும் தேவர்கள்-தேவேந்திரனுக்குப்-போற்றிவிருத்தம்

எங்கிலத்தோருமெச்சும்இறைவனேபோற்றிபோற்றி
மன்னியகரத்திற்கொண்டவச்சிராயுதனேபோற்றி

தன்னிகரொருவரில்லாச் சசிமணவாளாபோற்றி
பொன்னுலகதனையாளும் புரந்தராபோற்றிபோற்றி

பொதுவிருத்தம்,

ஊர்வசிரம்பைதிலோர்த்தமை நடனஞ்செய்ய
கருடகாந்தருவர்கந்தர்ப்பர்மாதவர்களசூழ
அருமையிந்திராணியென்னு மரிவையினுடன்மகிழ்ந்து
சதுரினிலிருந்து புரந்தரன் சாற்றுவான்சாற்றுவானே,

பொதுவசனம்.

ஆகோதெப்படியென்றால் அரம்பை மேனகை ஊர்வசி திலோத்தமை முதலானவர்கள்நடனஞ்செய்யவும் தேவர் முனிவர்கருடகாந்தருவர்கள் அருகினில் தேவேந்திரன் வீற்றிருந்துசொல்லுகிறவிதங்காண்க.

தேவேந்திரன்சபையோர்களுக்குச்சொல்-விருத்தம்.

மொழியுமிச்சபையிலுள்ள முனிவரேகேளீரெந்தன்
அழகிபமைந்தனை அருச்சுனன்சிவனைநோக்கி
வழுவரக்கைலைதன்னில் மகாதவஞ்செய்யுகின்றான்
தழுவுமத்தவஞ்சோதிக்கத் தந்திரமொன்றுசொல்வீர்,

வசனம்.

கேளுங்கள்இந்தச்சபையிலுள்ள ரிஷிகளே தேவர்களேயென்னுடையகுமாரன் அருச்சுனன் கைலாசபரிசத்திலே பரமசிவனைநோக்கி உக்கிரமானதவசுசெய்கிறான் அவன்தபோபலனைப் பரிசோதிக்கும்படியே ஒரு உபாயத்தைச் சொல்லுங்கள்பார்ப்போம்சபையோர்களே.

தேவர்கள்தேவேந்திரனுக்குச்சொல்-விருத்தம்.

முனிவர்கள்செய்தவத்தை முழுதுஞ்சோதிக்கவென்றால்
வனிதையர்தமைக்கொண்டே மனவலிபரியவேணும்
இனியமற்றொன்றாலாவ திலையாகையாலவ்வாது
தனியனாதனஞ்சயஞ்செய் தவத்தைச்சோதிக்கலாமே,

வசனம்.

கேளும்தேவேந்திரமகாராசனே ரிஷிகளுடைய திடச்சித்தமறியவேண்டுமானால் ஸ்திரீகளாலேயல்லாமல்வேறொருவிதத்தினாலும்அறியக்கூடாது ஆகையாலே உன்குமாரனை அர்ச்சுனன் செய்யப்பட்டதபோபலத்தை ஸ்திரீகளைக்கொண்டேயறியவேணும் தேவேந்திரமகாராசனே.

தேவேந்திரன்-தேவர்களுக்குச்சொல் விருத்தம்.

சரியிதுநன்றாய்ச்சொன்னீர் சபாசுமுன்தயத்தைச்செய்த
பெரியவரெல்லாங்காமப் பெண்களின்வசமானார்கள்
பிரியமாமர்ச்சுனன் செய்பெருந்தவத்தையுமவ்வாறே
தெரிவையாதம்மைகொண்டு க்ஷணத்தினிலறிகுவேனே,

வசனம்.

கேளுங்கள்தேவர்களே சரிசரி ஆஆ சபாசுநன்றாய்ச் சொன்னீர்கள் முன்பு தவத்தைச் செய்தவர்களெல்லாம் பெண்களுடைய கைவசமானார் அதல்லாமல் வேறில்லை ஆகையினால் இந்தநாள் ஒருநிமையம்பொழுதிலே அர்ச்சுனனுடைய தவத்தையும் அப்படியேபரிசோதிப்போம் தேவர்களே.

தேவேந்திரன்-ரம்பை-மேனகை-ஊர்வசி திலோத்தமை.

முதலோர்களுக்குச்சொல்-விருத்தம்

பேர்பெரவிளக்குந்தெய்வப் பெண்களேசொல்லக்கேளீர்
ஏர்பெறுமெனதுமைந்த னிலகுவில்விசையனிந்த
சீர்பெருகைலைதன்னிற் றிருத்தமாய்த்தவஞ்செய்கின்றான்
நேர்பெறச்சென்றவன்ற னிலைதனைச்சோதிப்பீரே,

வசனம்.

கேளாய் ரம்பைஊர்வசி மேனகை திலோத்தமை யென்னும் பெண்களே என்குமாரனை அர்ச்சுனன் கைலாயத்தில் பரமசிவனை நோக்கித்தவஞ்செய்கிறான் நீங்கள்போய்யவன் மனவுறுதியைச்சோதித்துவாருங்களபெண்களே.

நடனப்பெண்கள்-தேவேந்திரனுக்குச்சொல் விருத்தம்.

ஒப்புறுசுவர்க்கலோகவம்பர் நாயகனேகேளீர்
செப்பரியெங்களாலியற் சிக்காதேபோர்களுண்டோ
அப்படிபோயுன்மைந்தனருச்சுனன் றிடச்சித்தத்தை
தப்பறவேசோதித்துச்சீக்கிரம்வருவோமே,

வசனம்.

கேளுங்சுவாமி சுவர்க்காதிபதியான தேவேந்திரமகாராசனே எப்போப்பட்ட ரிஷிகளாலுங்களுங்கள் கைவசமாகாதவர்களுண்டோ தேவரீருடைய புத்திரர் அந்த அர்ச்சுனராசன் தபோபலத்தைப்பரிசோதித்து வருகிறோம்சுவாமி.

தேவேந்திரன் பெண்களுக்குச்சொல் வசனம்.

ஆனால் அப்படியேபோய்சசீக்கிரமாயப பரிசோதித்து வாருங்காபெண்களே.

நடனப்பெண்கள்வருகிற-டோதுவிருத்தம்.

உருவசிமேனகையுயர் திலோர்த்தமை
ஒருமையாமரம்பையென்றோ ரேமாதர்சபா
தருநிலையருச்சுனன்ற ஞ்செய்கின்றிடு
மருவுடர்கைலையில்வந்துதோன்றினார்,

நடனப்பெண்கள்வருகிற-தரு-இ-ம் பந்துவராளி ஆதிதாளம்

பல்லவி.

ஊர்வசிமேனகைரம்பைதிலோர்த்தமை
உன்னதமாகவந்தார்.

அநுபல்லவி.

சீர்வளரருச்சுனன்செழுந்தவத்தைச் சோதிக்க
சிவனைவணக்கிநின்றசிந்தைதனைப் போதிக்கஊர்வசி

சரணங்கள்.

கானகந்தன்னிலிருந்திடுஞ் சோவு
கலாபமடமயிலனம் போல
வானகமின்னல்கள்மாதிலவங்க தென்ன
மாந்துளிரைநிகர்த்தவடிவுபளப ளென்ன (ஊர்வசி)

அன்னப்பேடைகள்போலருமையுட நடந்து
ஆரணியங்களுடன்ஆறுமலை கடந்து
சின்னஞ்சிறியகொடிபோலுமடை நுடங்க
சிலைவிசையன்றவத்தைசசிதககும்படி துடங்க (ஊர்வசி)

பம்பரம்போலினம்பருதுமுலை துலங்க
பாரத்தமுனிவர்நெஞ்சம்பகைத்துமிகக் கலங்க
அம்புவிழியையோட்டி ஆசைவலையிற் பூட்டி
அருமைபதுடாராட்டி அனந்தவிச்சத்ரங் காட்டி (ஊர்வசி)

அர்ச்சுனன்தோத்திரம்-தரு.இ-ம்-பரசுதாளம்-திரிபுடை.

பல்லவி.

அரகரா-திரிபுர-ஹரா

அநுபல்லவி.

அரகராபார்வதி மனோகரா
அடியார்நினைந்ததையளிக்கும் சுபாகரா அரகரா

சரணங்கள்.

ஆதியான கிரபாகரா-இரு
ளகலவந்த திவாகரா

சீதளாசந்திர — சேகரா உந்தன்
திருவருள்புரியந்திவ்ய — சாகரா-அரகரா
சுருதிபுகழ்ந்திடும் — தூயகா-கடுஞ்
சுடலையிடையில்நடித்த — நாயகா
சதுர்மறைமுனிவர் — தாயகா-எந்தன்
சகலயாவுஞ்சிவகலை — நாயகா அரகரா
சாருகுணசா — தாரணா சைவ
சாம்பிரதாயக — வாரணா
நலோர்த்திய — காரணா-நெஞ்சினில்
நினைத்தவரந்தரும் — பூரணா-அரகரா

நடனப்பெண்கள்சொல்-தரு-விருத்தம்.

எப்படியென்னசெய்வோமிவர் தபோபலனைப்பார்த்தால்
கைப்புறு நமது முகுள்மொழிகளைசப்படுகிறதில்லை
தப்புறுமிவர்கள்கொப்பான கடாசிகளெங்குமில்லை
இப்பொழுதனுப்பிவைத்த இந்திரனுக்கென்னசொல்வோம்

வசனம்.

கேளுங்கள்சகிமார்களே இந்தஅர்ச்சுனனுடையதபோபலனைப்பா ர்த்தால் நமதுடையமையலாகிய வலைக்குள்ளே வசப்படுகிறதுபோ லில்லையாமுன் அந்தரிஷிகள் செய்யப்பட்ட தவத்தைப்பார்த்திருக்கி றோம் இப்படிப்பட்ட தபத்தைப்பார்த்ததில்லைநம்மையனுப்பிவைத் ததேவேந்திரனுக்கு என்னசொல்லப்போகிறோம்பெண்களே.

நடனப்பெண்கள்-விருத்தம்.

கூந்தலை முலைப்போங்கொய்சையைத்திருப்போங்
கோதிலாஅருவியிற்குளிப்போம்
சாந்தமும்புனுகும் தனத்தின்மேலணிவோம்
தடஞ்சுனைமலர்களைப்புனைவோம
பாரதமாயிசைகள்பாடுவோம்விழிடாற்
பசட்டவேசோர்ந்நின்றுடந்தடிப்போம
சோர்ந்திடுமயிலம்போலாடுவோநரது
செய்கையைச்செய்து நாமறிவோம்

ஊர்வசிசொல்-வசனம்.

ஆனால்சிலகாரியஞ்செய்வோம் அது என்னவென்றால் இந்தஅ ர்ச்சுனனுக்கெதிரேகாய்த்தின்வாடையிலே நின்றுகூந்தலை அவிழ்த்து

தறிமுடிப்போமா (மேனகைசொல்-வசனம்) ஆ-ஆ அதுவுமெப்தான் அந்தப்பரிமளவாடையினாலே, அவர்சற்றேகண்ணைத்திறந்து பார்த்தாரேயாமானால் இந்தஸதனங்களைச் சற்றேமூடலாம் அதுவுமல்லாமல் இங்கே ஓடப்பட்டமலைஅருவிகளிலே நாம்ஜலக்கிரீடை பண்ணலாம (அரம்பைசொல்-வசனம்) அப்படியல்ல அவர்கண்ணைமாத திறந்திறப்பாரேயாமானால் திவ்வியமானசதம்பசஸதூரியை ஸதனங்களில் பூசலாம, அதுவுமல்லாமல்சளகலென்றேடி மல்லிகை முல்லைபுஷ்பங்களைப்பறித்து முடிக்கலாம் தம்புருவீணைகளைஎடுத்துக்கொண்டு ஆனந்தமாய்ப்பாடலாம் அவர் காதிலேகேட்கும்படியாய்க் கிளிகள்போலும் நன்றாய்ப்பேசலாம் (திலோர்த்தமைசொல்-வசனம்) அதுமாத்திரமென்ன பந்தாடலாம் அம்மானையாடலாம் நபலேயானதெல்லாஞ்செய்துபார்ப்போம், (ஊர்வசிசொல்-வசனம்) அப்படியே செய்வோம்வாருங்கள்

பெண்கள் சொல்.இ-ம் சங்கராபரணம்-தாளம் ஆதி

கண்ணிகள்.

வாரும்வாரும்பெண்களே எல்லோரும் விளையாடலாம்,
வாரும்வாருபெண்களே.

ஓடுமருவிநீறிற் குளிப்போம் நாம்
ஒருமையாகச்சிரித்து களிப்போம்

கூந்தல்விழித்துதறி முடிப்போம்-நன்றாய்
குலாவிகாமசங்கீதம் படிப்போம்

சந்தனமுல்லைமேல்வாரிப் சிவாமம-நலல
சரசசல்லாபமாகப் பேசுவோம்

பேடைமயில்கள்போ லாடுவோம்-நாம்
பிரியமாகவேகூடி யோடுவோம்

கொங்கைக்குடத்தைசற்றே காட்டுவோம்-அவர்
கோதில்மனதிற்காம மூட்டுவோன்

சேலைத்தலையவிழ்த்து வுடுப்போம்-காமஞ்
செறிந்ததுபோற்சோர்ந்து படுப்போம்

அன்னப்பேடைகள்போலே நடப்போம்நமது
ஆடலொன்றொன்றுகட்டி நொடிப்போம்

ஸ்ரீமகாபாரதவிலாசம்.

விணைகக்கொண்டுசெற்றே மீட்டுவோம்காமம்
விளக்குமானந்தசுதி கூட்டுவோம்
காணு பரணர்கள் பூணுவோர்ாது
கலைநெகிழ்த்துக்கொஞ்சம் நாணுவோம வாரும்

ஊாவசிசொல்-விருததம்.

மாதர்களாடலெல்லாம்வகைவகையாச்செய்தும்
தீதிலாவிஜயன்கண்கள்திறந்துபாராமறபோனா
ஆதலால்மனிதாரே அந்தசன்சனையழைத்து
தாதாவிழ்வாளிதூற்றித்தவநிலைகலைதகச்செயவோம்

வசனம்.

கேளுங்தோழிமார்களே கேளிவிலாசமாய்நம்ம லேயான விசித்திரங்களெல்லாஞ்செய்தோம் அந்த அர்ச்சுனன் கண்ணைத் திறந்து பார்ககவில்லே ஆகையால்மன்மதனையழைத்து டட்பபாணங்களைப் பிரயோகஞ்செய்யச்சொல்லு அர்ச்சுனன் மனதைச்சோதிக்கவேணும் (அப்படியேசெயவோம்)

மன்மதன்வருகிற பொதுவிருத்தம.

மையலைத்தருமின்னார்கள்மகபதிமொழிபாத்தங்கள்
கையினிலாணமட்டுங்காண்பிததுமருச்சுனன்றன்
மெய்மனஞ்சிதையாமல்விடையோருந்தவநோக்கிப்
பையவேதுதிக்கவீரபராக்ரமவேள்வகைநான்

பொது-வசனம்

அகோதெப்படியென்றால் நடனப்பெண்கள்சங்களுடைய ஆடல்பாடலமுதலிய அபிநயங்களைக்காட்டியும் அர்சசுனன் தன்காருத்து சிதைபாமல்கடவுளைநோக்கி அதிகவுக்கிரமாகத்தவஞ்செய்யுமபோது மன்மதன்வருகிறவிதங்காண்க.

மன்மதன் வருகிற-தரு-இ-ம்-சௌராஷ்டிரம் ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

மன்மதராசன்வந்தான்- இதோநவ மன்மதராசன்வந்தான்.

அநுபல்லவி.

வன்மைபெருவிஜயன்வனவலியைக் கெடுக்க
வாசமிகுந்தசெழுமலாககணைத் தொடுக்க- மன்மத

சரணங்கள்

தென்றலின் தேரேறி மாதர்
செழும்படை தொணடுமீறி

குன்றுவில்லாற்குமுன்னங்குதித்துச்சென்றதுபோல
குதித்தசசிநதைகளித்துகொககடித்துமென்மேலே (மன்)

திங்கள்குடை பிடித்து நல்ல
செழுக்க-ல்முரசடித்து
பங்கயகறுப்புவில்லைப்ப ட்டளிநாணி யேற்றி
பாரதனைகக்ண்டவுடன்பனைமலர்த்னைத் தூற்றி (மன்)

தாழ்வுடவா ளிறுக்கி விசயனைச்
சுரநிக்ய மீசைமுறுக்கி
ஏழுலகந்தனிலெதனக்கெதிரில்லை யென்ன
இமையவரிவன்வல்லெளிதல்ல வென்றுபனன் (மன்)

ஸ்திரீகள்-மன்மதனுக்குச்சொல்-விருத்தம்.

மன்மதவேந்தேகேளாய்மகபதிசொன்னவண்ணம்
மென்மைசோவிசயன் முன்னேவிசித்திரமவேணசெய்தோம்
தன்மனஞ்சிவதயவிலலைநதத நெறிமலையவில்லை
வன்மைமசேருனதுகையின்வலர்களைதொடுத்திட்டாயே.

வசனம்.

கேளாய்மன்மதராசேந்திரா தேவேந்திரன்சொன்னபடி சென்றுஎங்களாலானதந்திரங்களெல்லாஞ் செய்துபார்த்தோம் அந்தஆர்ச்சுனன்சன்னைதிறந்துபாரதநில்லை கருத்துஞ்சிதைந்ததில்லை இனிமேல் உம்முடைய புட்பபாணங்களைப பிரயோகஞ்செயயவேணுமைடா

மன்மதன் நடனப்பெண்களுக்குச்சொல்-விருத்தம்-

திருவினில்மிகுந்தேவெங்குஞ்சிறப்புற்றபெண்களேநல்
லுருவினிலலாபமிலாளென்றுரைபதிருமரு சசுனன்பால்
ஒருநிமைப்பட்டோசிற்சென்றயுறுதியாமவனறவதரின்
பருவங்களறிந்தென்னைமுன்பாணத்தாற்சிதைநயச்செய்வேன்.

வசனம்.

ஆஆ பெண்களே அந்தஆர்ச்சுனன் அவ்வளவுபலவானானால் இதோநாம்னபோய்அவன்வலத்தையும அவனுடைய திறத்தையும் அறியத்தக்கதாகமலாகக்ணை தொடுக்கிறேன் பாருங்க ளபெண்களே

நடனப்பெண்கள்-மன்மதனுக்குச்சொல்-வசனம்.

அகத்தியம்ளந்தவிதமாவதுசெய்யவேணுஞ்சுவாமி.

மன்மதன்புட்பபாணம்பிரயோகம்பண்ணுகிற தரு

இ-ம் உசேனி-தாளம் ஆதி.

பல்லவி.

தொடுக்கிறேன்பார் மலர்க்கணை
விடுக்கிறேன்பார்-அர்ச்சுனன்மேல் (தொ.டு)

அநுபல்லவி

அடற்புலிசிகரர்ச்சுனன்மேற கணை தொடு

சரணங்கள்

அவிழ்ந்தப்புலனுங் குவிந்த தவமும்
கவிழ்க்கமனமுந் தவிர்க்கசிதைய தொடு

மூட்டிநகணையும் பாட்டுந்தியும
கூட்டுநவமும் பூட்டுநதுலைய தொடு

புநறிநெறியுஞ் சிந்தைவலியும்
இநதநொடியில் முந்திச்சிதைய தொடு

அர்ச்சுனன்சொல்-தோத்திரம் தரு-இ-ம்-ஆகிரி தாளம்-ஆதி

பல்லவி

சம்போ சிவ-சம்போ

அனுபல்லவி

அம்பொற்றூஅடியவர்க்கிநிதியே சம்போ

சரணங்கள்

கருதிவி லாச சோதிப்ரகாசா
தருவுமை நேசா சகலலோகேசா சம்

மதிநுதல் நேயா மறைசொல்சகாயா
நதியணி தாயா நடசசிவாடா சம்

தொழுதகழு சீலா சூலகபாலா
மொழியனு கூலா மூலானுமூலா சம்

மன்மதன்-நடனப்பெண்களுக்குச்சொல்-விருத்தம்

மூநதுமூவுலகுதன்னில்மொழியுமென்கணையினாலே
கிந்தையுமழ லும்வேறுயச்சிதையாதபோகளிலலை
இந்தவிலசிசையன்சிநதையினிசற்றுஞ்சிதைவதில்லை
பைந்தொடிமாரேயிங்கேபகையென்னபோவோம்வாரீர்

வசனம்.

கேளும்தெய்வப்பெண்களே மூன்றுலோகத்திலேயும்என்னுடைய புட்பபாணத்துக்கு வசப்படாதபேர்களில்லை அந்த அர்ச்சுனனை மனதை பேதிக்க இனிவுங்களாலுமில்லை என்னாலுமில்லை தேவேந்திரனிடத்து க்குப்போவோம் வாரீர்பெண்களே,

நட. ஏப்பெண்கள் தேவேந்திரனுக்குச்சொல்-விருத்தம்.

வருமகபதியேபோற்றி வானவர்தலைவாபோற்றி
பரவிநீர்சொன்னவண்ணம் பார்த்தனுரிடத்திற்சென்று
அருமையாயனந்தங்கோடி யாடல்செய்துபார்த்தோம்
ஒருவராரில்லையந்த வுயர்தவஞ்சிதைக்கத்தானே

வசனம.

கேளும்தேவேந்திரமகாராசனே தேவரீருத்தாரப்படிக்கு அர்ச்சுனனிடத்திற்குநாங்களபோய் எங்களாலானசாமார்த்தியங்களையெல்லாஞ் செய்துபார்த்தோம் அவருடையதவத்தைப் பேதிக்கிறதற்கு ஆராலுமாகாதுசுவாமி,

தேவேந்திரன்-நடனப்பெண்களுக்குச் சொல்விருத்தம்.

எங்கிலும்சீர்த்திபெற்றும் இணையிலாத்தவஞ்செயவோர்பாற
சங்கையில்லாமற்சென்று தவத்தினைச்சிதைக்கவிமமுங்
கொங்கையைத்திறந்துகாட்டுங் கொள்கையுண்டாயிருந்தும்
மங்கையரெனப்பேர்பெற்று மயக்காமல்வந்துவிட்டீரே.

ஆ ஆ நடனப்பெண்களே உங்களுக்குநிகரான பெண்கள் இல்லையென்று கீர்த்திப்பெற்றும தபஞ்செயவர்களிடத்தில் நாணமில்லாமற் சென்று அநேகவிதகோலாகலஞ்செய்து தவத்தைபழிக்கவிழியால் மயக்கவும் மொழியால்யழிக்கவும்வல்லமையிருந்தும் அந்தஅர்ச்சுனனைமயக்காமல் வந்துவிட்டீர்களே இதுதானு பெருமைபெண்களே.

தேவர்கள் தேவேந்திரனுக்குச்சொல் விருத்தம.

முனிவரைமயக்கும் பல மொழிவிழியுஞ்சங்கீதத
தொனிதனிற்குயிலும்நாணத் சோ-
தனைவிடாச்சமார்த்

சொபனையும் ஆடலின்மயில்பிரமிக்கவும் புணர்ச்சியில்காமம் பிந்திவிட சரத்தைப்பெற்ற இந்தமாதர்கள் வலையிலகப்படாமல் தன்கையிலிருக்குந் சிலையில் இவர்களைமயக்கி அனுப்பிவிட்டானே அவனல்லவோத போதீந்தி தேவேந்திரமகாராசனே-

தேவேந்திரன்-தேவர்களுக்குச்சொல்-விருத்தம்.

ஆ ஆ நன்றாய்ச்சொன்னீர் நன்றாய்ச்சொன்னீர் தேவர்களே.

தேவர்கள் தேவேந்திரனுக்குச்சொல்-விருத்தம்.

வண்டுபோல்விழிகண்டெனுமொழியும்
மதிபிரவதனமுமுநறும்பூச்
செண்டுபோல்முலையுந் தானம்போறபல்லுந்
திகழிடையுங்கையாம்வாழைத்
தண்டுபோற்றொடையுந்தந்துமாதர்கள்
தவத்தினைக்கெடுத்திடவென்று
உண்டுபண்ணிபவாற்றியறநவுங்கலங்கா
ரோ[illegible]யிட்டதுமிகவிதே

வசனம்-

[illegible]ந்த தேவர்களாதிபதியான தேவேந்திரமகாராசனே இந்தஸ்தான மாதாக்களுக்கு பிரமதேவன்பாடு கறுத்தவண்டைப்போல் சிறந்தவிழியும் மதுரம்பொருந்திய சர்க்கரைக்கொத்த நல்லமொழியும் சந்திரனைப்போலமுகமும், வாசனைபொருந்திய சாம்பாபக்கது கட்டியுருட்டிய பூச்செண்டுபோலவஸ்தனமும், முல்லைமொட்டுபோலப்பல்லும் உடுக்கையை போல இடையும் மிதுவாகியவாழைத்தண்டுபோன்ற தொடையும் பிரமதேவன்படைத்தான் அதனையாதலால் மாதாவர்களுடைய தவநிலையைக்கலைக்கும்படியாக அப்படியேசெய்துவந்தார்கள் இப்போ அர்ச்சுனனிடத்திற்கு இவர்களபோனால் பாடல்முதலிய அபிநயங்களைக் காட்டி அநேகதந்திரங்களைச்செய்தும் இவர்கள கைவசமாகாமல் தன் கைவசமாகாமல் அவர்களை அனுப்பிவிட்டது இப்பேர்ப்பட்டஸ்திரீகளை வசியஞ்செய்யத்தக்க மாதவதனையுடையவனானதால் விசயனொன்றுபே ர்கொடுக்கத்தா யிருக்குமென்று நினைக்கிறேன் மகாராஜனே.

தேவேந்திரன்சொல்-வசனம்.

ஆ ஆ நல்லஉபாயமானயுக்திசொன்னீர்கள் தகும் தகும் நானும் அப்படியேநினைக்கிறேன்.

தேவர்கள்-தேவேந்திரனுக்குச்சொல்விருத்தம்

இந்தமின்னார்களுக்கு மிடங்கொடாதனுப்பிவிட்ட
விந்தையானதுஞ்சீரல்ல வில்லிலும்வெற்றிதேர்ந்த
கந்தர்ப்பன்விட்டவைந்து கணைக்குமஞ்சாமலோட்ட
தந்திரஞ்செய்யவந்த தனஞ்செயன்பெருமையாதோ

வசனம்.

கேளும்தேவேந்திரமகாராஜனே இந்தநடனமாதர்களை ஓட்டிவிட்டதும் பெரிதல்ல முன்புசாட்சாத்காரனை சிவகரனுடைய தவத்தையுஞ் சிதைக்கிறேனென்றெழுந்த தீரவீரபராக்கிரமமுள்ள மன்மதனைவிட்ட ஐந்துகணைக்கும் அஞ்சாமல் பின்னிட்டோட அகோரமாகியதவமுஞ்செய்யப்பட்ட அர்ச்சுனனுடையபெருமையென்னமோ தெரியவில்லை தேவேந்திரமகாராஜனே

தேவேந்திரன் நடனப்பெண்களுக்குச்சொல்-கவி.

வானும்அவிழுமாலும் தானுங்குழல்மடவீர்
ஈனும்விசயனிடம் யானும்போய்வருவேன்

கேளும் தெய்வப்பெண்களே அந்தஅர்ச்சுனனிடத்திற்கு நானே போய் அவன்தவத்தை யறிந்துவருகிறேன் பாருங்கள்பெண்களே.

தேவேந்திரன் பிராமணனாகவருகிறபொது விருத்தம்

தெரிவையாராலுந்தீர்ந்த சித்தனுமந்த
அரியபார்த்தனென்றுங்கேக அறிந்திடாமற்போனதக்காம்
பெருமைசேர்இந்திரராசன் பிராமணக்கிழவனாகி
மருவுபஞ்சாங்கக்கையில் வைத்திதோவருகின்றானே.

பொது-வசனம்.

அகோரத்தபஞ்செய்கின்ற அர்ச்சுனனுடைய மனதைச்சோதிக்க தேவேந்திரன் கிழப்பிராமணனாகவருகிறவிதங்காண்க.

பிராமணன்-வருகிற-தரு இ-ம்-புன்னாகவராளி-ஆதிதாளம்,

பல்லவி.

வேதியன்வந்தானே-கிழ-வேதியன்வந்தானே.

அநுபல்லவி.

மாதிமைதனில்வில்லுமைபடைக்க
ஆதரவாகிய அர்ச்சுனனருகே (வேதி)

சரணங்கள்.

நரைத்திரைக்கவிழ்த்தும் கோலூன்றி
நடந்திடுமிகுத்தும்

இரைத்திரிம்பெருமூச்செறியு　　　　முளப்போடு
　எட்டியெட்டிநடந்திடு　　　　மிடுபுளப்போடு　　(வேதியன்)
குத்திருப்பலும்பேச்சுந்　　　　தள்ளாடிக்
　கூப்பிடுங்கைவீச்சும்
தந்திபிடறித்தள்ளாடியநடை　　　　யோடு
　தழுவத்தழுவஇடைசரிந்திடுமுடை　　யோடு　　(வேதிய)
கண்கள்மிகவுங்குழிந்து　　　மாதர்கள்
　கர்மமுழுதுமொழிந்து
மண்ணாசையினிமறுத்துவிட்டோ　　　மென
　மாதவஞ்செய்துவழிப்படுவோ　　　மென　　(வேதிய)

வேதியன்-அர்ச்சுனனுக்குச்சொல்-விருத்தம்.

ஆரடாபிள்ளாய்நீதான் அரன்கைலாயந்தன்னில்
ஓரவேதணலேமூட்டி யொருகாலின்மீதுனின்று
நேருமுன்கருத்திலென்ன நினைந்துநீதவஞ்செய்கின்றாய்
சேருமுன்னெண்ணமில்லாஞ் சீக்கிரமுறைசெய்வாயே

வசனம்.

ஆரடாபிள்ளாய்நீ இந்தக்கைலாயமலையருகே பஞ்சாக்கினி மத்தியிலே ஒருகாலிலே நின்று தவஞ்செய்கிறாயே என்னவேண்டித்தவஞ்செய்கிறாய் சொல்லும்பிள்ளாய்,

அர்ச்சுனன்-வேதியனுக்குச்சொல்-விருத்தம்

வேதியர்க்கரசேநாலு வேதமந்திரத்தின்வித்தே
காதலாய்த்தவஞ்செய்கின்ற காரணமென்னவென்றீர்
ஆதியோடந்தமில்லா வரும்பரபொருளாய்நின்ற
மாதொருபாகனென்முன் வரவேண்டித்தவஞ்செய்கின்றேனே

வசனம்.

கேளுமையா வேதியரே நான்காலகண்டத்திரிநேத்திர சடாமகுடதாரியான பரமசிவன் வரவேணுமென்று தவஞ்செய்கின்றேனையா

வேதியன்-அர்ச்சுனனுக்குச்சொல்-விருத்தம்.

நாலுவேதங்களுக்கும் நற்றவமுனிவருக்கும்
சீலமாம்பிரமனுக்கும் தேவர்க்குமூவர்க்குமெட்டா
நீலகண்டனை நீகாண நினைத்ததெந்தகைமையென்றால்
சாலசிற்றெறும்போரேழு சமுத்திரங்கடப்பதாமே

வசனம்.

ஆரடாதம்பிஎதடா அந்தப்பரமேஸ்வரனைக்காண வேணுமென்று நான்கு வேதங்களுந் தேடிக்கொண்டிருக்கின்றது ரிஷிகளெல்லா

ம் அனந்தங்கோடியுகங்களாய் அந்தப்பரமசிவனைக் காணுதற்குத் தவஞ்செய்குறார்கள் தேவர்களும் அவரைக்காணும்படியாக இன்னமுந் தேடுகிறார்கள், அப்படியிருக்க-நீ அவரைக்காணவேணுமென்று தவஞ்செய்கிறது எப்படியிருக்கிறதென்றால், ஒருசிற்றெறும்பானது ஏழுகடலையுந்தாண்டி அப்புறம்போகவேணுமென்று போனதுபோலிருக்கிறது அடபோடாபயித்தியக்காரா ஓடிப்போடாபோ.

அர்ச்சுனன்-வேதியனுக்குச்சொல்-விருத்தம்.

சருவசங்காரகாலம் தான்வந்துநெருங்கினாலும்
உருவுடற்சிதைந்திட்டாலு முயிரவிடுமளவுமந்தப்
பிறையணிசடையோனென்முன் பிரத்தியட்சமாய்வாராமல்
திறமுடன்செய்யாநின்ற செழுந்தவநான்விடேனே

வசனம்

கேளுமையா ஓய்பிராமணா, சர்வசங்காரகாலம்வந்தாலும் என்னுடையதிரேகஞ் சிதைத்துப்போனாலும் பிராணபரியந்தம் அந்தபரமேசுரர் என்முன்பாகவராமல் நானசெய்யப்பட்ட அகோரமானதவத்தைவிடமாட்டேன் நீர்போம்வேதியரே.

வேதியன்-அர்ச்சுனனுக்குச்சொல்-விருத்தம்

அத்தனையுறுதியுன்னி யமர்ந்திருந்திடுவாயாகில்
வித்தகன்விடையிலேறும் விமலனுமுன்வந்து
பற்றிநீநினைக்கபாசு பதந்தையுந்தந்துமேலு
மற்றுநீகேழ்க்கப்பட்ட வரத்தையுங்கொடுப்பார்மைந்தா

வசனம்.

கேளும் என்குமாரனை அர்ச்சுனா நான்தேவேந்திரன் உன்மனதுசோதிக்கத்தக்கதாகப் பிராமணவேடங்கொண்டுவந்தேன் இப்போதுநீ சொன்னவுறுதி உன்னிடத்திலிருக்குமானால் அந்தபரமசிவனும் வருவார் நீநினைத்துவந்தபாசுபதத்தையும் கொடுப்பார் மேலும்உனக்குவேண்டியவரங்களையுங் கொடுப்பார் உன்மனோவிஷ்டப்படிக்கு நடக்கும்சுகமாயிரு நான்போய்வருகிறேன அர்ச்சுனா,

அர்ச்சுனன்-வேதியனுக்குச்சொல்-வசனம்.

சரணஞ்சரணம் அப்படியேபோய்வாரும என்பிதாவே

அர்ச்சுனன்-பதம் [illegible]-தரு-இ-ம்-உசேனி-மிசுரதாளம

பல்லவி,

சிவசங்கரமக — தேவா
திகழுந்தனிதேசிக — னேவா-சிவசங்கர

சரணங்கள்.

வரிசேல்விழிமாதுமை	பாகா
மதிருதயகாரண	தேக-ஓ-சிவசங்கரா
சதுர்மறைதேடிய	பாதா
சகலாகமநாடிய	போதா-ஓ-சிவசங்கர
அடியார்தமையாளுமெ	காரா
அலர்சூடியமாரசம்	மாரா-ஓ-சிவசங்கர

பொது-விருத்தம்.

மாயதேவனின்னு வெயிலவில்விஜயன்செய்யுந்
திகழ்தவப்பெருமை யாத்தன் சேடியராலேகேட்டு
அகமகிழ்ந்துமையாள் மிக்க வன்புகூர்ந்தருள்மிகுந்த
புகழ்பெருசிவனார்தாளிணை போற்றுவாள்சாற்றுவானே

பொதுவசனம்.

அதேகாலத்தில் பெண்கள் தேவேந்திரமகாராசன் போனபின்பு அர்ச்சுனன்செய்யப்பட்ட அதிகானதவத்தை உமையவளுடைய பணிவிடைப்பெண்களான உமையவளுடனே சொல்ல அந்தஉமையவளும் தன்கணவனான மகாதேவருடனே சொல்லுகிறவிதங்காண்க.

பார்வதி-சிவனுக்குச்சொல்-விருத்தம்

நாதனேயொன்றுகேளாய் நமதுகைலாயந்தன்னில்
எதுமந்தின்றாதில்லா யாவனோருவன்வந்து
தீதிலாதுதவஞ்செய்கிறானென்னசொல்வேன்
ஆதலாலவனுக்கின்பமருள்செய்குவாயே.

வசனம்.

கேளும் என்பிராணநாயகரே நம்முடைய திருகைலாயமலையிலே ஒருவன் மிகவும் அதிகமான தபசுசெய்கிறான், அப்படிப்பட்ட தபசு இதுவரையிலே ஒருவருஞ்செய்ததில்லை ஆகையால் அவன்கேட்டவரந்தந்துரக்ஷிக்கிறதாய்க்கொடுத்தனுப்பவேணுஞ்சுவாமி.

சிவன் பார்வதிக்குச்சொல்-கொச்சகம்,

சோமனுங்கூர்வேனை தேரையேறிநமனுக்கும்
வீமனுக்குமிளைய மேவுமுந்தனண்ணனென்ற
சேமவண்ணங்க செங்கண்மாலுக்குரியோன்
தாமமணிமார்பன் தவஞ்செய்வானென்பெண்மயிலே

வசனம்.

கேளாய்பார்வதி இங்கேதபஞ்செய்யப்பட்டவன் ஆரென்றால் பண்டுபுத்திரரான தருமனுக்கும்வீமனுக்கும் பின்னேயோன் மேலும் உன்தமயனான மகாவிஷ்ணுவுக்கு உயிருக்குயிரானவன் அவன்பேர் அர்ச்சுனன் அவன்தான் இப்படித்தவஞ்செய்கிறான்பெண்ணே,

பார்வதி-சிவனுக்குச்சொல்-நொச்சகம்.

தேடரியஞானச் சிலைக்கொழுந்தேநீ கேளீர்
வாடவருவானவரு நற்றவருமற்றவரும்
கூடப்பிறந்தவரைக் குந்தியைவிட்டவ்விசையன்
நீடுதவஞ்செய்ய நினைந்ததென்னசொல்வீரே

வசனம்.

தேவாதிதேவர்களுந் தேடுதற்கரிதானமகாதேவா அந்த அர்ச்சுனன்கூடப்பிறந்தவரையும் தாயாகியகுந்திதேவியையும் விட்டுப்பிரிந்து இங்கேவந்துதபசு செய்யவேண்டிய காரணமென்ன தெரியச்சொல்லவேணுஞ்சுவாமி,

சிவன் பார்வதிக்குச்சொல்-விருத்தம்.

வஞ்சகன்திருதராட்டிரன் மகன்செய்யும்வினையதனாலே
சஞ்சலத்துக்கமாடி தமக்குள்ளசெல்வமெல்லாந்தோற்று
பஞ்சவராய்வனந்திரிந்தார் பகைவனையிகலில்வெல்ல
மிஞ்சியேயென்கைபாசு பதாஸ்திரம்வேண்டிவந்தான்

வசனம்.

கேளாய்பார்வதி உலகத்திலே திருதராட்டிரன் பிள்ளையாகிய துரியோதனனுடனே கபடவஞ்சகத்தினாலே சூதாடி தங்களுக்குள்ள சகலமும்தோற்று பன்னிரண்டுவருஷம் வனவாசமும் ஒருவருஷமும் அஞ்ஞாதவாசமுஞ் செய்யும்படியாய்க்காட்டுக்கு வந்துவிட்டார்கள் ஆகையினால் அந்தசத்துராதிகளைச் செயம்பண்ண என்கையிலிருக்கும் பாசுபதாஸ்திரம் வாங்க இப்படிப்பட்ட தவஞ்செய்கிறான்பெண்ணே.

பார்வதி-சிவனுக்குச்சொல்விருத்தம்.

ஆகையினாலேயாக வர்ச்சுனன்செய் தவத்தை
ஏகமாம்மனதிலெண்ணி யின்னமுஞ்சோதிக்காதே
வேகமாயச்சென்றுகண்டு வேண்டியவரமுமதந்து
பாகமாய்நினைந்த பாசுபதாஸ்திரங்கொடுத்திடாயே

வசனம்.

கேளும்என்பிராணரட்சகரான மகாதேவரே அந்தஅர்ச்சுனன்செய்யப்பட்ட தவத்தைஇன்னமுஞ் சோதனைசெல்லாமல் சீக்கிரமாகப் போய் அவனுக்குவேண்டியவரமும் கொடுத்துபாசுபதாஸ்திரங் கொடுத்துவாரும்சுவாமி.

சிவன்-பார்வதிக்குச்சொல்-விருத்தம்.

பதியிழந்துபோனவரைக் கொல்வதாகப்
படுதுரியன்மூகராட்சதனைவிட்டான்
மதிபுமவனபன்றியுரு வெடுத்தேயிந்த
மலைக்குவந்தானர்ச்சுனனைமாய்ப்பதாக
முதிருமுன்னே நாம்வேட வடிவங்கொண்டு
மூகராட்சதனுயிரை முடிக்கவேணும்
எதிர்விஜயன்கேட்டவரங் கொடுக்கவேணும்
மெழுந்திராய்பெண்மயிலே யெழுந்திராயே

வசனம்.

பாண்டவர் சகலமுமிழந்து காட்டிக்குப்போனபிறகு அவர்களைக் கொல்லும்படியாய துரியோதனன் மூகனென்னப்பட்ட ராட்சதனை அனுப்பினவைககான் அவன் அர்ச்சுனன் தவசுக்குப்போன சேதிகேட்டு ஒருபன்றிபுருவெடுத்து இந்தஅர்ச்சுனனைக் கொல்லுகிறதற்கு இந்தமலையில்வந்து பதுங்கியிருக்கிறான் ஆகையினால் நாம்வேடவடிவங்கொண்டுபோய் அந்தமூகராட்சதனைக்கொன்று அர்ச்சுனன் கேட்டவரங்களெல்லாங் கொடுக்கவேணும் சீக்கிரமாயெழுந்திரும்பெண்ணே.

பொது-அகவல்-இராகம்-எதுகுலகாம்போதி.

நாகணைசேசன் நந்தியைப்பார்த்து
காதலசேர்நமது கணங்களெல்லாரும்
வேடராய்க்கையில் வில்லம்புகொண்டு
கூடவேவருகக் கூறெனவிளித்தார்
அப்படிக்கானே அறிவுள்ளநந்தி
செப்புமாயுடன் சிவகணங்களை
அன்புடனழைத்து ஆண்டவன்கருத்தைத்
தென்புடனுரைக்கச் சிவகணமெல்லாம
[illegible]ர்க[illegible]பாக வெழுந்துகூச்சரா
மிக்கசோர்வேட வேஷ[illegible]

பிரியமாயிருந்த பெண்கணமெல்லாம்
உரியவேடச்சி யுருவமேகொண்டார்
சங்கரசம்பு சதாசிவமூர்த்தி
பொங்கமாய்த்தானும் புலித்தோலுடுத்தி
கருமயிர்ப்பீலி தலையினிற்கட்டி
இதழ்கொன்றைமலரைச் செவியினிலணிந்து
பலகறைக்கோர்வை பண்புடனெடுத்து
நிலவியகழுத்தில் நிறையவேயணிந்து
கையில்வில்லம்புங் காலினிற்செருப்பு
மெய்யுடன்பூண்டு வேடுவனானார்
தோகைபார்வதியுஞ் சொருகுகொண்டையுமாய்
வாகைசேர்குண்டு மணிவடம்பூண்டு
புலிநகவளையல் பொருத்தவேபோட்டு
அலறித்தழையா லாடையுமுடித்தி
கந்தவேள்குழந்தையைக் கக்கத்திலிடுக்கி
விந்தையாய்த்தெய்வ வேடச்சியானாள்
வேதங்களெல்லாம் வீறுநாய்களுமாய்
போதவேசூழ்ந்து புடையினில்வரவும்
ஓகையாய்முக னுறைவிடந்தேடி
வேகமாய்த்தெய்வ வேடவர்வந்தாரே.

வேடவர்வருகிற-தரு-இ-ம்-தோடி-ஆதிதாளம்

பல்லவி.

வேடர்நாங்களே தெய்வப்பதி
வேடர்நாங்களே

அநுபல்லவி.

நீடும்புகழ்கயிலாய-மலைமீதில் வளர் வெகுதூய
சிவநேய-நல்லுபாயமான்
நீதந்தனிலேஞான-யோகந்தனிலேகெட்டி (வேட.)

சரணங்கள்.

முதலாவது வேடன்-சொல்லல்

நாடும்புலவரைக் கண்டு-மிக
காவுமனமுமவ றண்டு
நாணித்தலைபூணிக கொண்டு-ஒ-ஓ
நாடெஞ்செய்வதெனா விண்டுஉன்
ஞானேந்திரியங் தீதே-அதை

நாமழிக்கக்கூ டாதே-என
நடைவிண்டு-கிலிகொண்டு-மிக்க
நஷ்டப்படு மசடரை கூட்டும்
துஷ்டக்கசடரைவாட்டும் (வேடர்)

உ-வது-வேடன்-சொல்லல்.

பல்லைத்திறந்து சிரிப்போம்-எம்மைப்
பகைத்தபேரையு மெரிப்போம்
பத்தரிடத்திற்சஞ் சரிப்போம்ராவணன்
பத்துத்தலையு நெரிப்போம்
வெல்லும்யானை யுரிப்போம்-அதை
மேலுத்தரீகமாய்த் தரிப்போம்
மையவிரிப்போம மனங்கரிப்போம்-நல்ல
விமலத்தொழிலது செய்வோம்
சமரத்திடையினு முய்வோம் (வேடர்)

௩-வது-வேடன்-சொல்லல்.

திரைகடலெங்கு மோடி-வெகு
திரவியங்களைத் தேடி
சிலவாய்ப்போமென நாடி-அதைச்
செப்புக்குடத்தினில் மூடி
உரமாய்த்தரையிற் புதைத்து-தானு
முண்ணுமலாவினை வதைததுக்கொள்ளுஞ்
சுத்திசொசரை லுத்தப்பசாசரை
சிக்கதனிலே யிருக்கும்
முக்கிக்கொள்ளும்படி யுறுக்கும்-(வேடர்)

௪-வது-வேடன்-சொல்லல்.

ஆளுக்கொருநொடி நொடிப்போம்-மத
யானைக்குச்சற்றேபற் கடிப்போம்-புலி
யானுற்கைமேற்கை யடிப்போம்-மற்ற
தாகுமானுற்சும்மா யிடிப்போம்
வேளைக்குவேட்டையொன் றடுப்போம்-நிதம்
வேடிக்கையாய்வில்லம் பெடுப்போம்-எங்கள்
வீரத்தையுஞ்செய சூரத்தையுஞ்சொல்ல
விதியிவனென்ன நீடுஞ்
சதுர்முகனின்னந் தேடும் (வேடர்)

ரு-வது-வேடன்-சொல்லல்.

புலிக்கொடி யுள்ளவீரர்-அக்கினிப்
புரவியேறிய சூரர்
புகழ்பண்ணுட்டுள்ள தீரர்-முத்தமிழ்
புலவற்கருளு தாரர்
சிலையெழுபது முடைத்தோர் இந்தச்
சென்னையிர்கீர்த்தி படைத்தோர்
சிரேஷ்டமாமுத்தியாலும் பேட்டையில்வாழ்கின்ற
சின்னமில்லாதவர் புகழ்புறும்
வன்னிபமரபோர்கள் மகிழ்வுறும் (வேடர்)

சு-வது-வேடன்-சொல்லல்.

அவனியேயொரு மலையாய்-இந்த
அண்டச்சுவரொரு வலையாய்
அறிவிலார்மிக்க நிலையாய்-அங்கே
அதற்லுநாங்களே துலையாய்
தவறில்லாமலே மலக்கி-பொல்லாச்
சன்னக்கடலிற் கலக்கி-ஞானுந்
தந்திதோங்தேயன்பு பற்றிவந்தேபின்பு
தற்பதத்தைத் தருந்
சொற்பதத்தைப் பொறும் (வேடர்)

எ-வது-வேடன்-சொல்லல்.

சிந்தையில்நன்னெறி பூரி-விந்வச்
செனங்களுக்கன்பு கூறி-பல
செந்தமிழ்நால்வலி லேறி-இந்தச்
செகமுள்ளளவும் வீறி
புத்தியில்வல்லோரை நாடிசிலர்
போற்றும்பிரபந்தங்கள் பாடி-மற்றத்
தொந்தமாயியலுத்தப்பசா சரைத்
தூக்கிப்போட்டுத் தாளைத்
தாக்கிவாட்டும் காளை (வேடர்)

வேடர்-வேட்டையாடுகிற-தரு-இ-ம்

புன்னாகவாளி-தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

வலையைக்காட்டடாஐயே ஐயே யிருப்பு
வலையைக்காட்டடாஐயே

அநுபல்லவி.

திலேபாய்மிருகங்க ளெல்லாம்
நெருங்கிவரும் படியாய்
நின்றிவ்வன முற்றிலும்
சென்றுவருவேன் சுற்றிலும் (வலையை)

சரணங்கள்.

சிங்கமொன்றதோ வோடுது பாருங்களதைச்
சின்னகுட்டிகள் தேடுது
சங்கையில்லாமல்யானைத்தளங்கள்கும்புகும்பாகக்
கத்திவரும்பரி கூம்ந்து
சிரத்தைசெய்வோஞ் சேர்ந்து (வலையை)

வேசமாய்ப்புலிகள் மேயுது விளையாட்டல்ல
வேகரடிகளுந் சாயுது
போகவொட்டாமல்நாய்கள்பூட்டைத்தரித்தசட்டிப்
போளில்மடங்கினது கொல்வோம்
வானுலகளவுஞ் சொல்வோம் (வலையை)

முள்ளம்பன்றிகள் துள்ளவேவுட்காரும்மரும்
முடிக்காய்கம்பலைக் குள்ளவே
கள்ளமாகப்பிடித்துச்சறிசமைத் துண்ணவேனும்
கங்குலைவைத்துப்பாரும் தேடி
இங்நவந்துசேரும் கூடி (வலையை)

கலைமான்கள்செடி யோரம்-பெண்மானைக்கூடிக்
கங்லகுதேகாம விகாரம்
மலைமையொக்க அண்ணேவாடாயிந்தப்புறத்தில்
வையமகிழ்ந்திடச் செய்யும்
கையம்பெடுத்திட ளெய்யும் (வலையை)

ஓயிலமயல் கூப்பிட்டதைப்-பிடிக்கவலே
யுட்புகுந்தகா கேட்டதை
மயில்களாடிவரவேவதை செய்புந்திசிற்றரங்குள்ளா
வன்னவன்னமாகக் கூவிந்
இன்னமேமுன்ன மேவி (வலையை)

காடையுந் கவுதாரிநிகரித்துக்
காட்டைசுற்றி வைசாரி

சாடைபண்ணுங்கடம்பா தனியேனகத்துடும்பா
தண்ணீரவணி ஊறுது
கண்ணிக்குட்புரு யேறுது (வலையை)
வாகுசேர்வானம் பாடி-புள்ளினமுதல்
வருகுதேவலையைத் தேடி
ஏகமாய்பக்கினங்கள் எழுந்துபறந்திடாமல்
இறுக்கியோரற் புறத்தினும்
சுருக்கிவாமேற் புறத்தினும் (வலையை)

வேடர்கள்-சொல்-விருத்தம்,

கானகக்கடம்பாகள்ளா கடுஞ்சித்திரக்குள்ளாகள்ளா
ஏனகத்துடும்பாவாடா யிங்குநாம்பிடித்தசித்ர
வானகம்பாடியின்னம் வந்தபுள்ளினங்களெல்லாம்
தானகம்போய்விடாமல் ரனித்தனிபிடித்திடீரே-

வசனம்.

இதிராங் அண்ணேகானகக்கடம்பாங் சித்ரக்குள்ளாங்கள்ளாங்ஏ
கத்துடும்பாங்இதிராங் நாமபிடித்தபட்சிகளெல்லாம் வலையைவிட்டு
டிப்போகாமல்இறுக்கிஅதைச்சீராய்ப்பிடித்திடுவோம்வாங்களடாங்.

மற்றொருவேடன் சொல்-விருத்தம்

பிடிப்பதற்குள்ளேயுந்தன் பேச்சுங்கைவீச்சும்பார்த்தால்
அடிப்பதாய்த்தோற்றுதெந்தன் அண்ணேகேள்வல்லிடும்பா
நொடிப்பதாம்பக்கினங்கள் நொருங்கவேகட்டித்தின்னுக்
கடிப்பதறகெந்தன்பல்நாவ் களிக்குதபாராயண்ணே.

வசனம்.

இதிராங்அண்ணேவல்லிடும்பாங் நாம்பிடிப்பதற்குள்ளாக உன்னு
டையபேச்சையும் கையின்வீச்சையும்பார்த்தால் அடிப்பாய்போலக்கா
ணுது, என்னடாங்இதிராங்அண்ணே நொடிப்போதிலே இந்தப்பட்சிக
ளைச் சுட்டுத்தின்றுக் கடிப்பதற்கு என்னுடையபல்லும் நாவும்ஊறு
டாங்அண்ணேங்.

மற்றொருவேடன்-சொல்-விருத்தம்

எத்திசைதோற்றிவில்லை யெத்தாக்கரம்பிடிக்கும்
முத்திரிச்சங்அண்ணேகோராய் முறிக்குதிர்மூயலேனத்தைக்
கத்திசுங்காடைபோடுங் கவுதாரிசாட்டுமாடச்
சித்திரப்புருவைத்தின்னச் சிந்தமூங்களிக்குதண்ணே

வசனம்,

இதிராங் அண்ணே முத்திரிச்சங்-நம்முடையவலேயிலகப்பட்ட முயல் பன்றிகாடைகௌதாரிமாட்ப்புறு இதுகளையெல்லாங்கொன்று தின்னுகிறதற்குமெத்தவும் ஆசையாயிருக்குதடாங் வில்லில் திறமுடைய அண்ணேங்.

மற்றொருவேடன்சொல்-விருத்தம்.

வலேயினிற்கட்டுண்டோங்கும் வன்னவிச்சித்திரமானின்
தலேயினைத்தூக்கிக்கொம்பாற்றள்ளுதலாற்கடம்பைப்
பலனதுகாட்டாமானைப் பாயுகின்றதனால்நீண்ட
மலேதனைப்பிடுங்கிவாராய் வாரியேகொல்லுவேனே.

வசனம்.

இதிராங் தம்பி, துத்திரிச்சங்-நம்முடைய வலேயிலகப்பட்ட அழகுள்ள மான்கள் கொம்பினால் குற்றித் தள்ளுகிறதினால் கடம்பைகள் அதனைப்பாயுது-ஆனையினால் இதிராங் அண்ணே மலேபிடுங்கிஇதுகளைக் கையினால் தூக்கிஆகாயத்திலெறிந்து கொல்லுகிறேன் பாரடாயண்ணே.

பொது-விருத்தம்.

வந்திடும்வேடாவெள்ளி மலேயெலாந்திரிந்துசுற்றி
அந்தமாம்வேட்டையாடி அடைவுடன்வருகும்போது
தந்திரக்கொடியமூகத் தானவனென்னும்பன்றி
விந்தையாய்யோடக்கண்டு வேடுவர்துரத்திட்டாரோ.

கட்டியன்-வசனம்.

அதோதெப்படியென்றால் வேடர்கள்வெள்ளிமலேமுழுதும் வேட்டையாடிவரும்போது மூகராட்சதனென்னும் பன்றியைக்கண்டுவேடர்கள் துரத்திவருகிறவிதங்காண்க.

சுவாமிவேடன்-வேடர்களுக்குச்சொல்-விருத்தம்.

சானகந்தனிற்றிரிந்துகடும்வேட்டையாடிநீங்கள்
மேனிபுங்கறுத்துமெத்த விடாய்கொண்டீர்போதும்போதும்
வானமும்புவிபுந்தூர்கள் மருவிடவேயோர்பன்றித்
தானமேபோகுதந்தைத் தனுசினாற்கொல்வேன்பாரீர்

வசனம்.

கேளுங்கள்வேடர்களே நீங்கள்இந்தவனமுழுதுந்திரிந்துவேட்டையாடிமிகவுங்களைத்துவந்தீர்கள் இதோவானமும்பூமியுஞ்சென்றுளாகப் பறக்கதக்கதாக ஒருபன்றியானதுபோகுது அதையென்கைபாணத்திகாய்துவருகிறேன்பாருங்கள் வேடர்களே.

வேடர்-ஓரடி-தரு-இ-ம்-தோடி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

பன்றியிதோபோகுதையே ஒரு
பன்றியிதோபோகுதையே

அநுபல்லவி.

பன்றியிதோபோகுதையே-பதுங்கிப்பதுங்கிமெய்யே பன்றி

சரணங்கள்.

பொக்கென்றெழுந்துபாய்ந்து பாய்ந்துசெடிப்
புறத்திலொதுங்கிச்சாய்ந்து
அக்கினிபோல சாய்ந்து ஓடும்
அருவிதனிலே.தோய்ந்து
செக்கச்சிவந்தகண்கள் செழுந்தணற்போலுருட்டி
திக்குத்திசைநடுங்க தேவரையும்வெருட்டி
பக்கபாரிசங்கூட்டி பார்க்கொம்புகள் தீட்டி
படுத்துக்கொண்டாப்போல்நீட்டி
பதுங்கியேமாப்புகாட்டி பன்றியிதோ

பொது-விருத்தம்.

பன்றியைக்கண்டுபார்த்தன்பகர் தவமழிக்குமென்றே
வென்றியோர்கணையைவாங்கியியன்முகம்பிளக்கவெய்தான்
துன்றியகருணையால்முன்னந்தொடர்ந்திடும்வேடர்நாதன்
ஒன்றியோர்கணையாற்பன்றியுடர்பிளந்திடவெய்தானே

கட்டியன்வசனம்.

அகோதெப்படியென்றால் இப்படியாகவந்த பன்றியை அர்ச்சுனன் கண்டுதவத்துக்குவிக்கினம்வருமென்று ஒருகணையால்பன்றியின்முகம் பிளக்கவிட்டான் பிறகுவேடர்களுக்குத்தலைவனானசுவாமிவேடன்ஒருக ணையினால் அந்தப்பன்றியின்உடல்கிழியும்படியாய்ச்செய்து அர்ச்சுனனை க்கண்டு சொல்லுகிறவிதங்காண்க.

சுவாமிவேடன்-அர்ச்சுனனுக்குச்சொல்-விருத்தம்

என்கணைமுன்னேபன்றியெழில்முகம்பிளக்கண்டு
பின்கணையதன்மேலிட்டுபிளந்ததைபிளகச்செய்காய்
உன்னைக்குறிப்புமுந்தனுணர்வையுமெண்ணிப்பார்த்தாற்
பின்கணைபேதையித்தைப்பெண்களும்செய்திடாரே

வசனம்.

ஆடா முகத்திலேமீசையும் கையிலே வில்லும்படைத்த பயலே உன்னைப்போலுஞ் சுத்தவீரனுண்டா என்கணையினாலே அந்தப்பன்றி

யினுடைய முகத்தைப் பார்த்தால், பின்னால்நீகணை தொடுத்துப் பிளந்தது நப் பிளக்கலாமா உன்னுடையவீரத்தையும் வில்லாண்மையும் உன்னுடைய புத்தியும் பார்த்தால் பெண்ணாகப் பிறந்தவர்களிடத்திலும் மிராது, ஆ-ஆ.

அர்ச்சுனன்-வேடனுக்குச்சொல்-விருத்தம்

தவந்செய்புமெர் தனுக்குச்சாருண்டுசெலமுமுண்டு
அவந்செய்புமங்காரமாயார்கொண்டுபோங்கள
நிவந்சொல்லிசும்மாயுக்கள்நெறிப்பொலாங் கீட்டவேண்டாம்
பவந்தைசயென்னம்பாற்காற்றிற்பஞ்சுபஞ்சாக்கப்போரேன்

வசனம்.

ஆடா வேடப்பயலே மிருகங்களைக்கொன்று பிடுங்கித்தின்பது உங்களுக்குகுலவாச்சாரதர்ம அதுஉங்களுக்குத்தேவையானால்எடுத்துக் கொண்டுபோங்கள் அதிகமாய்க் கர்வித்துப்பேசினால் சின்னபின்னமாய்ச்சிந்திசிந்தாய் சில்லுசில்லாய் சக்கைசக்கையாய்ப் பெருங்காற்றினால் இலவம்பஞ்சாக அடிக்கப்போகிறேன் ஓடிப்போடாவேடா.

வேடன் அருச்சுனனுக்குச்சொல்விருத்தம்

பயப்பட்டுவந்தபன்றிவந்துன்னைக்கொல்லுமென்று
பயப்பட்டேனம்பொடம்புபாய்ந்திடச்செய்தநீயா
செயப்பட்டபெங்கள்தன்னைச்சிறந்தபஞ்சாக்கப்போறாய்
இயற்பட்டவுந்தன்றிராணியிதனிலேதெரிந்துபோச்சே

வசனம்.

ஒருபன்றியானது கொல்லுமென்று பயந்த என்கணையினாலே ஓப்புண்டுவந்தபன்றிமேல் அம்புதொடுத்த நீதானா இந்தப்புவனமெல்லாந்தெயம்பெற்றஎங்களைப் பஞ்சாக்கப்போகிறாய் உன்னுடைய விவேகமும் வில்லாண்மையும் உன்பவிசும் இதினால்தெரிந்தது, ஆ, ஆ,

அர்ச்சுனன் வேடனுக்குச்சொல்விருத்தம்

தாவியகணைமூட்டித்தவஞ்செய்யுமிடத்தில்வந்து
மேவியேயின்னயின்னமேல்விழுந்துரைத்தாயானால்
தூவியகணைபாலுன்னைத்துடிக்கவோர்நொடிக்குள்ளாக
ஆவியைவாங்குவேனன் ஆரென்றாலர்ச்சுனன்காண்

வசனம்-

ஆடா அடாவேடாநான் இந்தப்பஞ்சாக்கினிமத்தியில்நின்றுதவஞ்செயபுமிடத்தில்வந்து பிதற்றுகிறபடியினாலே பொறுத்தேன்.

இல்லாவிட்டால் என்னுடைய ஒரேபாணத்திலுல் உன்னுடையபிராண ஊவாங்கிக்கொள்ளுவேன் என்பேரோ அர்ச்சுனனடாவேடா.

வேடன்-அர்ச்சுனக்குச்சொல்விருத்தம்.

முன்னமென்குலத்துவேடன் மூனேமுகவில்லுக்கஞ்சி
புன்றொருபார்ப்பான்சொல்லாத் பெருவிரலறுத்துவிட்டாய்
அன்னவர்ச்சுனனீதானு அவனுநீயடாயானுல்
என்னிடபகைவனுச்சே யினியுன்னைநான்விடேனே

வசனம்

அடா அர்ச்சுனு என்னுடைய குலத்திலே ஒருவேடன் வில்லாண மைக்கஞ்சி ஒருபிராமணன் சொல்லைக்கேட்டு அந்த வேடனுடைய பெருவிரலை அறுததாப் ஆகையால் எனக்கு நீ சத்துரு உன்னையான் கொஞ்சத்திலே விடுவேனென்று யிருக்கிறுய்-ஆ-ஆ ஆகட்டும்.

அர்ச்சுனன் வேடனுக்குச்சொல்-விருத்தம்.

ஒருதரம்பொருத்தேன்பின்னுமொருதரஞ்சொன்னேன்மேலும்
பொருவரவுனக்கிப்போதுபொல்லாதகாலமேதோ
வெருவிபகிரதனுக்நம்வில்லுக்குமிகவுந்தூரம்
ஒருமியவேடாசும்மாவுயிருடனேடிப்போடா,

வசனம்

அடாகேளடாவேடா ஒருதரம்பொருத்தேன் ஒருதரஞ்சொன்னேன் அதையுமெண்ணுமற்பேசுகிருய் உனக்கு இப்போது ஏதோ பொல்லாத காலம் போறதென்றுது வனத்திலே சஞ்சரிக்கப்பட்ட வேடனுக்கும்வில்வித்தைக்கும் ஆண்மைக்கு வெகுதூரம் ஆனபடியினுலே உயிருடனேதப்பிஓடிப்போடா,

வேடன்-அர்ச்சுனனுக்குச்சொல் விருத்தம்.

வல்லியிலேபோர்க்களத்திலேபின்வாங்கா
மனத்திலேதனுர்வேதவரம்புகப்பா
வில்லிலேயங்கேவிஜயங்கொண்டு
விசையனென்றுபேர்படைத்தவிழலாபோடா
சொல்லிலேகைச்சண்டைதனிலெய்யம்பு
தொடுப்பதிலேமல்லுயத்திபத்தொடர்பிலேமேல்
பல்லமரிலுன்சமர்த்துமென்சமாத்தும்
படிப்படியாயெதிர்த்தொருகைபார்ப்போம்வாடா

வசனம்

கேளடா அடா அர்ச்சுனு, மல்லுயுத்தபத்திலே, சண்டைமுகத்திலே, பின்னுக்கிடையாத மனதிலே, தனுர்சாஸ்திரத்திலே, குறித்தப்

ாதவில் வித்தையிலே, அங்கங்கே விசயங்கொண்ட விசயன் நீதானு அடாபோடா விழலா, ஆகிலும் சண்டையிலும் பாணப்பிரயோகத்திலு ம் மல்லுயுத்தத்திலும் உன்னுடைய சமர்த்தையு என்னுடைய திராணி யையும் இருவரும் எதிர்த்து ஒருகைபார்ப்போம்வாடா.

ஆர்ச்சுனனுக்கும்-வேடனுக்கும் வாது-கண்ணகள்

இராகம்-பியாகடை-அடதாளம்.

அர்ச்சுனன்சொல் கண்ணி,

பார்ப்பதென்னடாயெந்தன் திராணி
பார்க்கவுன்னாலாமோ — ஒருரு
பாணம்விடுகிறேனிதோ-அந்தப்
பாரடாஅட — வேடா

வேடன்சொல்-கண்ணி

விட்டகணையைவிலக்கியிரண்டு
மேல்விட்டேனிதோபாரடா — உன்
விசிந்தமாரா நதிரண்டதோரு
மிகத்துளைத்தது — போடா

அர்ச்சுனன்சொல் கண்ணி.

துளைக்குமுன்னமேமூன்றுகணைகள்
தொடுதேனிதோபாரடா — தலையில்
தொடுத்தபின யுமடுத்ததோள்கலைத்
துணிகிறேனடா — வேடா

வேடன்சொல் கண்ணி,

துணிக்கவிடுத் தமூன்றுகணையுந்
துண்டுதுண்டாயவீழ — எதிர்
சுருககாய்மூன்றுகணைகள்விடுக்தேன்
தோற்றப்பயலே — போடா

அர்ச்சுனன்சொல் கண்ணி,

தோர்ப்பதேதுமேலுமோகணையத்
தொடுத்தேன்தொடுத்தேன்வேடா — தலையில்
துலங்குமுடியுமிலங்குமணியுந்
துணிந்துபோச்சுதே — வேடா

வேடன்சொல் கண்ணி

போச்சுதென்று விட்டிவிடுவேனுசும்மாய்
பூச்சிகாட்டுரா யென்னடா

பூ-டுகிறேனுனை வாட்டுகிறேனென்
புஜபலத்தை யறியடா

அர்ச்சுனன்சொல் கண்ணி,

பெலமென்னவுந் தன்குலமென்னசும்மாய்
பேசுகிறாயடாவேடா வில்லைப்
பிடிக்கிறேனிதோ அடிக்கிறேன் தப்பிப்
பிழைத்துப்போடா வேடா

வேடன்-அர்ச்சுனனுக்குச்சொல் விருத்தம்

கல்லாலேயுருட்டிவிட்டதெனததிரண்ட தோள்வலியால் கையிலே ந்தும், வில்லாலேயென்னையடித்தாய் விடுவேனோ யித்துடனேமேலுமுன்னையல்லாமல் நீநானு நேர்ந்து கெட்டபோடு தோர்ப்பு மறியவேனும் வல்லாண்மை யுனக்கிருந்தால் மல்லுயுத்தயுந் செய்திடுவோம வாடா மூடா.

வசனம்

கேளடா அடா அர்ச்சுனா கருங்கல்லுருநதசு சாதையாகிய தோள் பலத்தினால் உன்னுடைய கையில் ருகா ந்வில்லால் என்னையடித்தாய் ஆகட்டும் நீ புமானாலும் இன்னொருதரம் மோப்புற் கெல்ப்பும அறியவேனும ஆகையால் மல்லுயுத்தியந் செயவோம் கேரமவாடா அர்சசுனா.

அர்ச்சுனனுக்கும் வேடனுக்கும் வாது-கண்ணி

இ-ம் சங்கராபரணம் ஆதிதாளம

தலையங்கேயசையாதிருதடதே தாக்கிறேன்
வேடன்சொல்லல்,
தாககடாயிதோ தாககிமார்பின வாக்கிறேன்
அர்ச்சுனன்சொல்லல்
தோளெங்கேயந்த தோள்வலியைநான் துளைக்கிறேன்
வேடன்சொல்லல்,
துனையடாவனைத்தூளாகப் புடைக்கிறேன்
அர்ச்சுனன்சொல்லல்,
மார்பெங்கேயந்தன் மார்பைபாலடித்துத் தள்ளுறேன்
வேடன்சொல்லல்,
தள்ளடாவுன்னைத தள்ளிபபற்றிக் கொல்லுகிறேன்
அர்ச்சுனன்சொல்லல்
கையெங்கேயென்தன் கையாலுருககிப் பிடிக்கிறேன்

வேடன்சொல்லல்

பிடியடாபிடித்திறுக்கிபிடிபோ விடிக்கிறேன்
அர்ச்சுனன்சொல்லல்
காலெங்கேமுழங்காலாலோங்கி விடுகிறேன்
வேடன்சொல்லல்.
விடுகாலேயெந்தன்காலால்மடக்கி ஓடுகிறேன்
அர்ச்சுனன்சொல்லல்
பாதமங்கேய தப்பற்றியாகாயத்தி லெறியுறேன்
வேடன்சொல்லல்,
எறியடாநீயெறியுஞ்செயலே யறியுறேன்

அர்ச்சுனன்-வேடனுக்குச்சொல் விருத்தம்

அல்லடாவேடாயென்னை யமராகளுலகமட்டுங்
கல்லடாயெறிந்தாறபோலகடிகிநீயெறிநதாப்போபோ
வில்லடாபயப்படாதேதின்னையிப்போதுவாரி
எல்லடாகடாகமுட்டயெறிகிறேனொடியிறபாராய.

வசனம்

அடாவாடா வேடா என்னைச்சுவர்க்க லோகமட்டுங் கல்லைவிட்டெறிந்தாப்போலேயல்லவோ யெறிந்தாய் உன்னைவாரி அந்த அண்ட கடாகம்போய்முட்டிதட்டி விழுத்தக்கதாகநான்யெரிகிறேன் ஓடிப்டோகாமல் வில்லடாபார்ப்போம்.

பொது-விருத்தம்

விண்ணுலகம்போல்மீளவந்தெழுந்துவருமவிசயன்
விசையைப்பாரதத்துக
கண்ணிதலார்மிகமகிழ்ந்துவேடவடிவங்களாது
காட்சியாகப
பெண்ணொருபாகந்திகப்பிப்மன்முதல்தேவாகளும்
பிரருஞ்சூழத
துண்ணெனவேயொதிரதத்துவரும் பாரதன்முன்னெவிடையின்
சைத தோன்றினரோ.

கட்டியன்-வசனம.

அகோ தெப்படி யென்றால், ஆகாயமட்டும்போய் முட்டிக் கீழே விழுந்துமறுபடியும எதிரத்துவரும் அாசசுனன் முன்பாக ரிஷபவாகனரூடராய் காட்சிகொடுக்கததக்கதாக பரமேஸ்வராவருகிறவிதங்காண்.

ஈஸ்வரர்வருகிற தரு இராகம் தோடி-ஆதி தாளம்.

பல்லவி.

பரமேஸ்வரர்வந்தார் — அர்ச்சுனன்றகை
பாணத்தடையையுண்டு காணககருத்துடன்
பரமேஸ்வரர்வந்தார்

அநுபல்லவி,

கரமான்மழு — துலங்க காளகண்டமிலங்க
கருத்துந்தேவ — ரிணங்க கணமாதவாவலங்க
அரவாபரண — மாட
அருமறைகள்கொண் — டாட
அத்தியுரிதரிடும் விகதகா — மகிழ்விற
சத்தியுமவாபககததிணில் — புகழ மபற (பரமே)

சரணங்கள்.

ஓதமதிநதியுந் திகழ்கொன்றைமுடியினிற
சோகதுபிரகா — சிகடவே வேத்
திட்சதாமறைகளைத் திருதநமாகச்சொல்ல
தியானித்துப் — பூசிக்கவே
கோதுங்கிளிமொழியை கொண்டமின்னாட வாது
கூடியிசையுடனே பாடிவரவு — மொன்றாய்
ஆடிவரவுங்கொண்டாடி வரவு — நன்றாய (பரமே)
சொல்லரியசதகோடி-சூரியபிரபையில்மலாத
தூராய்களிருநதுமணம — வீசவே-அந்த
தொடுமாலவடும் வெண்சாமரையைச
சுழற்றிநதுதிகள்சிலா — பேசவே
எல்லவருங்காட்சியீகுவாரிதுததி
எனவரவாமன திரணமினேட — திடவதி
கணமுறச்செய்சோபனமிறை — குணநிதி (பரமே)
சின்னமெநகாளமுடன் செயகண்டிநாககரம்
சிலாடித்தூதி — வரவே கூடத்
திருதொண்டாகள்மகிழ்ச்சி சேருநதவளச்சங்கை
சிறந்தூதிமேன்மை — தரவே
மின்னுமவெண்ணிறமுளற-யிடையில்மீதிலேறி
வேதிக்தநவ-நீதபொத — முறை
காறலாகவும் நோதமாக — கிளா (பரமேஸ்வரர்)

அர்ச்சுனன் சொல் ஸ்தோத்திர-விருத்தம்-இ-ம் நீலாம்புரி

பரிதிக்கருகிக்காணும்பயிர்போல்வாடிப்பரதவித்தேன்
கருதிக்கருதியொருகதியுங்காணுகின்றேன் கண்ணுதலே
சுருதிப்பொருளேயருட்கடலே தூயசுடரேமணிவிளக்கே
இருநிற்றவிப்பேன்றயருந்தவமே சிவமேவந்துதோன்றாயோ.

இதுவும் அர்ச்சுனன் பரமேஸ்வரனைக்கண்டுசொல்லுகிற

ஸ்தோத்திரவிருத்தம்,

ஆதியேபோற்றிவேதத் தந்தமேபோற்றிஞானச்
சோதியேபோற்றிநாதத் தோற்றமேபோற்றிநல்ல
நீதியேபோற்றியன்பர் நேயமேபோற்றிப்பிரக்ஞ
யாதியேபோற்றியென்னை யாளுவாய்போற்றிபோற்றி.

வசனம்

ஆதிமுதல்வித்தாயமர்ந்த ஐயனேசரணம், வேதத்திற்கு அனுகூலமாகிய ஆண்டவனேசரணம், ஞானத்திற்குரு ஒளியைத்தரும் பாஸ்கரனேசரணம், நாதாந்தவிதநேசரணம், நீதியிருந்த அடியார்களுக்குத்துணையாயிருக்கும், அடியேனை ஆளவந்த அநாதிவஸ்துவே சரணஞ்சரணம் ஐயனே.

அர்ச்சுனன் ஸ்தோத்திர அகவல்-இ-ம் எதுகுலகாம்போதி.

அரகரசிவனே அரவணிபவனே
புரமெரித்தவனே பொருவில்புங்கவனே
விடையனேயிணையில் விமலனேகொன்றைச்
சடையனேவேதத் தலைவனேபரனே
முக்கணற்புதனே முதல்வதற்பரனே
தக்கன்செய்வேள்வி தவிர்த்தசங்கரனே
பயங்கியசூலம் மானுமழுவுந்
தயங்குகபாலந் தரித்திடுங்கரனே
இடைவராசேயென்றவென்னன்னை
உமையையோர்பாகத் துவந்துவைத்தவனே
கறைமிடற்றவனே கதியளிப்பவனே
கறைமலர்ப்பதனே நம்பனேயுன்னை
வணங்கவுமறியேன் மதியில்லாசிறியேன்
இணங்கவுமறியேன் யாதுமொன்றறியேன்
பேதையேன்செய்த பிழைபொறுத்தருளிக்
காதலாயென்னைக் காப்பதுன்கடனே
சோதியேபோற்றிச் சுடரொளிபோற்றி

ஆதியேபோற்றி அனாதியேபோற்றி
போற்றிபோற்றி பொன்னடிபோற்றி,

இதுவும்-அர்ச்சுனன் சிவனுக்குச்சொல் கவி

தருமராசனுக்குத் தம்பியாகினேன்
அருமைசேரிராமனுங் கண்டனாகினேன்
அரசரவும்மைநான் போற்றப்பெற்றனன்
இருநிலநதென்றவ மியாபெறாதகளே,

வசனம்

தருமராசனுக்குத் தம்பியாகினேன் ஸ்ரீமகாவிஷ்ணுக்கு ஆத்துமப் பிரியனானேன் காலகண்டதிரிநேத்திர சடாமகுட தாரியான உம்மைகக ண்டு வாழ்ந்திவணங்கத்தகததாகப் பெறறேன் ஆகையால் நான்பெறற பேறு ஆர்பெற்றாகர் சாவலோகேஸ்வரா,

சிவன் அர்ச்சனனுக்குச்சொல்-விருத்தம்.

எரிமணத்தரியன் மூசராசதனை
யென்னமா பஹுபடிமொழ
மருவுடமலையில் வாதுகேசமொல
மறைநதிருந்தானையுமரணரித்து
பெறவனவேவ வெடுத்தவனை
பினந்தனன் டனெதிர்த்து
உரியவில்ல யுமுல மயானபட்டே
உனகருலல வரமருவித்தேன்

வசனம்

துரியோதனன் உனனைக்கொலலும்படி மாய் மூகாட்சதனை மனுப் பினான் இவன் இரதமைகலாச பாரிசத்திலே வந்து அடங்கி யிருந்தான் அதைநானறிந்து வேடவ ர்சொ மலைப்பிளந்தேன் பிறகு உ ன்னுடனெதிர்த்து நீ வை கொண்டேன் உன்வில்லா லே அடியும்பட்டேன் உன் உதையும் பட்டேன் மேலும் நீ கேட்டவரங்க ளெல்லாம் கொடுக்கத்தக்கதாக வந்து நின்றே னப்பா அர்ச்சுனா.

அர்ச்சுனன் சிவனுக்குச்சொல் போற்றி விருத்தம்,

ஆதியாயந்தமாய்மேலகண்டமாயறிவாகின்ற
சோதியுன்மகிமைதன்னைச் சொல்லவல்லவாகளுண்டோ
பேதைபிள்ளைகள்செய்குற்றம் பெற்றவர்பொறுக்கவேணும
ஆதலாலடியேனென்று ணைத்துகருணசெய்யலேயையா.

ஆய் ஸ்ரீ மகாபாரதவிலாசம்

சிவன்-அர்ச்சுனனுக்குச்சொல் விருத்தம்.

அந்தருமறிவுநல்ல ஆண்மையுமன்புபெற்று
குந்திநற்றவதில்வந்த குருகுலவிசயாகேளாய்
எந்தனையுன்னிநோக்கி யிணையிலாத்தவத்தைசெய்தாய்
விந்தையாயுனக்கென்னாலே வேண்டியதுனாசெய்வாயே,

வசனம்

குருகுலத்திலே நல்ல அறிவும்-அன்பும்-ஆண்மையும் பெற்ற அர்ச்சுனனேநல்லதெய்வீகபுருஷோத்தம னனபடியினாலே என்னைநோக்கி மகத்தான தபசுசெய்தாய் அந்ததவத்தைநான் மிகவும் மெச்சினேன் இனி உனக்கு வேண்டியவரங்களைக் கேட்டுக்கொள்ளலாம் அர்ச்சுனா.

அருமறைமுதல்வாநீதா னறிந்திலாதொன்றுமில்லைக்
கருதுசத்துருக்களாலே கானகந்தனில்வாழ்கின்றோம்
பெருகுபாரதப்போர்தன்னிற் பேதையன்வெற்றிகொள்ள
பரமனேயெனக்குப்பாசு பதாஸ்திரந்தருகுவாயே,

வசனம்

அண்டபுவனசர்த்தத்துவமா யிருக்கப்பட்ட என்னாண்டவனே உமக்குத்தெரியாததொன்றுமில்லை நாங்கள் துரியோதனாதிகளாலே நாடு நகரமிழந்து ஆரண்யத்தில் வந்து வாசஞ்செய்துகொண்டிருக்கிறோம் இனிமேல் பாரத யுத்தத்திலே சத்துருக்களை யெல்லாஞ் செயம் பண்ணத் தக்கதாக தேவரீர்பாசுபதாஸ்திரத்தை அனுக்கிரகஞ்செய்ய வேணுங் சுவாமி,

சிவன்-அர்ச்சுனனுக்குப் பாசுபதாஸ்திரங்கொடுக்கிற விருத்தம்

நில்லிந்தவிசயாஇன்று நீயென்னைப்பணிந்துகேட்ட
மல்லிந்தாமந்த்ரமிந்தா மகாபாசுபதமுமிந்தா
வில்லிந்தாதூணியிந்தா வெற்றிநீபெருவாயென்ற
சொல்லிந்தாநீயுமுந்தன் றுணைவரும்வாழ்குவீரே.

பார்வதி அர்ச்சுனனுக்குச்சொல்லல் விருத்தம்,

அன்புள்ளமகனேநல்ல வர்ச்சுனாகேளாய்நீதான்
உன்பெருந்தவத்திறனுக்கே யுகமிகமகிழ்ந்தேனப்பா
இன்பமாய்ச்சொல்லுகிறே னெந்தனுசீர்வாதத்தால்
வரம்பெறநீயுமுந்தன் றுணைவரும்வாழ்கவாழி.

விஷ்ணு-பிர்மா-தேவேந்திரன், இவர்கள் வருகிற

பொது-விருத்தம்.

கயிலையில்விசயனுக்குக் காட்சிதந்தவனினைத்த

எயில்பாசுபதாஸ்திரத்தை யீந்ததைக்காண்பதற்கு

புயல்நிகர்மேனியானும் பூவயற்றேவர்கோனும்

எயினுடன்சேர்ந்தொன்றாக வந்திதோவருகின்றாரே

வசனம்.

அகோதெப்படியென்றால்-பரமசிவன் அர்ச்சுனனுக்குப் பாசுபதாஸ்திரங்கொடுத்ததைக்கேள்விப்பட்டு விஷ்ணுவும் பிரமதேவனும் தேவேந்திரனும் வருகிறவிதங்காண்க.

தோடி-தரு-இரம்-தோடி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

நாரணனுஞ்சது-ராननும்வெள்ளை

வாரணனும்வந்தார

அநுபல்லவி.

காரணசங்கர்-தருதும்விசயனுக்குக்

காட்சிதந்தநின்ற-குட்சிகண்டுகொண்டு நாரண

சரணங்கள்.

அமரர்முனிவர்புடை சூழ சொல்

அஷ்டதிக்குப்பாலரடியில்வந்து தாழ

விமலநாரதரிஷி பாட புகழ்

விளங்குந்தும்புரர்கன்று-யினியகானங்கூட

சபையிலெங்குதருவர்கொண் டாட தெய்வ

கன்னியர்மயில்போலநின் றாட.

திமிர்த்தினையொதுக்குங் கிரணப்பிரபைகள் மிக்க

வழகுற்றிடவிரித்து வெகுமெய்ப்போடு சொலிக்க

திகழுமகுடபங்தி, யருகில்நிக நிலென்ன

மிகவுமொளிவிளங்க, விசயன்கண்ட துன்ன நாரண

அர்ச்சுனன்-விஷ்ணுவுக்குச்சொல்-போற்றி விருத்தம்.

கிரிதனைக்குடையாய்க்கொண்ட கீர்த்தியர்போற்றிபோற்றி

கரிமுறையபயந்தீர்த்த காரணப்பொருளேபோற்றி

திருவினைமார்பில்வைத்த சீதமுகுந்தாபோற்றி

பரிவுடனென்னையாட்கொண்ட பதாம்புயம்போற்றிபோற்றி.

ஸ்ரீமகாபாரதவிலாசம்

விஷ்ணு அர்ச்சுனனுக்குசொல்-வாழிவிருத்தம்

மல்லிலேயேனவில்லாத வரத்திலேவாய்மையென்ற
சொல்லிலேபக்தியென்ற துறையிலேநிறையிலேநல்
இல்லிலேயியல்பிலேநீ னிசையிலேதிசைநடந்த
வில்லிலேவலிமையுள்ள விசயனேவாழிவாழி.

அர்ச்சுனன் பிரமனுக்குச்சொல்-போற்றிவிருத்தம்.

நாதுவெண்கமலமேவுஞ் சரஸ்வதிக்காயேநாவிற்
சதுலாயனைவைத்தென்றுநெஞ் காக்குமுக்கமனேபோற்றி
நிலாசத்தியலோகத் தனிலிருந்தேசிருஷ்டிக்கும்
கர்த்தனைகாப்பாய்திவ்ய நாதனேபோற்றிபோற்றி.

பிரமன்-அர்ச்சுனனுக்குச்சொல்-வாழி.

டகதியில்லிருக்காய்வாழி புகழினிற்சிறந்தாய்வாழி
பதியி[illegible] பொங்காய்வாழி டாகரமவிசயாவாழி
குந்[illegible]லோதோங்குயை குந்திதன்மைந்தாவாழி
எ[illegible]சையினிலுங்கிர்தநதி யிலவைகுயபார்த்திப வாழி.

அர்ச்சுனன்-தேவேந்திரனுக்குச்சொல்-போற்றி விருத்தம்.

அ[illegible]டர்களரசே போற்றி அயிராணிமணவாபோற்றி
புலவடக்கரவனைஞ்சங்காரப் புரந்தரனையுமெச்சிக்
[illegible] தக்கதிலக்க [illegible]
கண்டருமபுரந்தரனே கழலினைபோற்றிபோற்றி.

தேவேந்திரன்-அர்ச்சுனனுக்குச்சொல்-வாழிவிருத்தம்.

சமரிலேவாழி [illegible] காண்டபப்புவிபேவாழி
வானவர்க்களவனைச்செய மிழ்த்துலகமொழிந்தேவாழி
[illegible] விசயனேவாழியண்ட
[illegible] கொற்றவன்மைந்தாவாழி.

சிவன்-விஷ்ணு-பிரமன்-மூவருட-அர்ச்சுனனுக்குச்சொல்-வசனம்.

அப்பா அர்ச்சுனா இனிமேல் உனக்கொருயாதொருதுன்பமும் வரா
து சுகமாயிருப்பீர்கள் எங்களுக்குச்செலவுகொடுக்கவேணும் அர்ச்சுனா

அர்ச்சுனன்-மூவர்களுக்குஞ்சொல்-வசனம்.

சரணஞ்சரணம் அப்படியேபோய்வாருஞ்சுவாமிகளே.

தெய்வலோக சரித்திரம்.

பொது - விருத்தம்.

மங்கைபாகனுமகிழ்ந்தே விசயனுக்கு
பாசுபதாஸ்திரங்கொடுத்துக்கயிலை
சங்குசக்கரத்தோனுமயனுந்தங்கள்
தங்கிருப்பிடத்தினைப்போய்ச்சார்ந்தாரிப்பால்
அங்கையினில்வச்சிராயுதத்தைக்கொண்
அயிரங்கண்தந்தையுடன்தெய்வலோகம்
மங்களமாய்ச்சேர்ந்ததுவும்பேடிரூபம்
வந்ததுவும்சென்றதுவும்வழுத்துவாமே.

கட்டியன்சொல்-வசனம்.

அதோ தெப்படியென்றால் அர்ச்சுனனுக்குப் பரமசிவனானவர் திருவுளங்களிகூர்ந்து தன்னிடத்திலிருக்கும் பாசுபதாஸ்திரங்கொடுத்து ஆசீர்வதித்துக் கயிலைபங்கிரிக்குச்சென்றார் விஷ்ணுவும் பிரமனும் ஆசீர்வதித்து அவரவர்களுடைய இருப்பிடம் போய்ச்சேர்ந்தார்கள் இப்பால் அர்ச்சுனன் தன் தகப்பனாகிய இந்திரனுடன் தெய்வலோகம் போனதும் ஊர்வசியால் பேடிரூபம் [illegible] கேட்டுக்கொண்டதும் [illegible] யுமாகிய வசனம்.

தேவேந்திரன்-அர்ச்சுனனுக்குச்சொல்-விருத்தம்.

கந்தனுமதனுங்கண்டுகளிக்கவேயழகைப்பெற்றாய்
சுந்தரசேகரனிடத்திற்றனிப்பாசுபதமும்பெற்றாய்
உந்திபூத்தவன்றனைப்புரிமாதவனருளும்பெற்றாய்
மைந்தனேயுன்போலித்தலையாரிதையாபெற்றார்,

வசனம்.

கேளாய் அர்ச்சுனா சுப்பிரமணியனும் மன்மதனும் கண்டுகளிக்க அழகைப்பெற்றாய் பரமசிவனிடத்திற் பாசுபதாஸ்திரமும் பெற்றாய் விஷ்ணுவினுடைய திருவருளும் பிரமதேவனுடைய திருவருளும் பெற்றாய் ஆகையால் உன்னைப்போற் கிருதி இகப்பூமியில் ஆர்பெற்றார்களப்பா அர்ச்சுனா.

அர்ச்சுனன் தேவேந்திரனுக்குச்சொல்-விருத்தம்

பெற்றதார்நினதுசீரோ பிரபலம்பாசர்தன்றாற்
கற்றதார்நினதுசீரோ கடவுளாடியைக்கண்களை
தொக்கதாநினதுசீரோ வுறுமிளிடைக்கப்போற
மற்றதும்நினதுசீரோ மைந்தனாவதுண்டோ.

வசனம்.

கேளும்பிதாவே பாசுபதாஸ்திரங்கிடைத்ததும் வேதவியாசரிடத்தில் மந்திரம்பெற்றுக்கொண்டதும் சாட்சாத்காரமாகிய விஷ்ணுவையும் பிரமதேவனையுங்கண்டுவணங்கி அவர்கள் ஆசீர்வாதங்கிடைத்ததும் உம்முடையசெயல்தான் இனிமேல்நடக்கப்போகிறயாவும் தேவரீர் கிருபாகடாட்சமேயல்லாமல் அடியேனாலாவது ஒன்றுமில்லைபிதாவே.

தேவேந்திரன்-தேவர்களுக்குச்சொல்-விருத்தம்.

பிரியமாயருகிருந்து பேதாபேதத்தைக்கூறும்
உரியதேவர்களேயிந்த வுக்கமவிசயன்சொல்லும்
அரியகோர்சொல்லுஞ்சான்றோர்க் கடக்கமும்பார்த்தால்விட்டுப்
பிரியவோமனமுமில்லைப் பிஞ்சகன்செயலேசொல்வீர்

வசனம்.

எந்நேரமும் இடைவிடாமல் எனதுபக்கத்திலிருந்துநன்மைதுன்மைகளை எடுத்துச்சொல்லும்தேவர்களே இந்தஉக்கமனாகிய அர்ச்சுனனுடைய சொல்லையும் பெரியோர்களுக்கு இணங்கிவணங்கும் நல்லநடத்தையும்பார்த்தால் இவனைவிட்டுப்பிரிய மனதுவரவில்லை இதுவும் ஈஸ்வரர்சங்கற்பந்தானோ சொல்லுங்கள்தேவர்களே.

தேவர்கள்-தேவேந்திரனுக்குச்சொல்-விருத்தம்.

சொல்லுவதென்னவந்த சூலபாணியனிவர்க்கு
வில்லம்புங்கொடுத்த விநோதத்தைநம்பார்த்தநாமும்
சொல்லுவதழகோநாங்கள் திருமகனானத்தாலும்
கல்லுநேர்தோளாயநம்மூர்க கழைத்துக்கொண்டேகுவோமே.

வசனம்.

கேளுந்தேவேந்திரமகாராசனே நாங்கள்என்னசொல்லுகிறது அந்தபரமசிவன் இவருக்கும் பாசுபதாஸ்திரங் கொடுத்தவேடிக்கையைநாம்பார்த்திருந்தும் போகிறது நியாயமல்ல மேலும்தேவரீருக்கு மைந்தனானபடியினாலும் இவனைநம்முடைய சுவர்க்கலோகம்அழைத்துக்கொண்டுபோய் சீருஞ்சிறப்பும்செய்தனுப்புகிறது மகாவுத்தமம்மகாராசனே

இதுவும்-தேவர்கள்-தேவேந்திரனுக்குச்சொல்-விருத்தம்.

ஆமிது மெய்வில்லம்பு அம்பலத்தாடுகின்ற
சாமியுங்கொடுத்ததால் மற்றவரும்வாழ்த்தினத்தினாலே
நாமிட்டுக்கொடுபோய்வாசம் நன்னணியபணியிருக்கி
பூமியில்வரநால்வை போகஞ்செய்தனுப்பலாமே.

வசனம்

கேளுந்தேவேந்திரமகாராசனே மெய்தான் பரமசிவன் பாசுபதாஸ்திரங்கொடுத்ததினாலும் விஷ்ணுபிரமா முதலானவர்கள் ஆசீர்வதஞ்செய்ததினாலும் நாமும் இவருக்குஒருபெருமைசெய்யவேணும் அதெனவெனில் நம்முடைய பொன்னுலகத்திற்கு இவரை அழைத்துக்கொண்டுபோய் சிங்காசனத்தில் உட்காரவைத்து ஆடல்பாடல் முதலியஉபசரிக்கைகளைச் செய்வித்து அநேகவைபவத்துடன் அனுப்பவேணும் தேவேந்திரமகாராசனே,

தேவேந்திரன் தேவர்களுக்குச்சொல் கவி,

தருமிகுநீங்கள்-சாற்றியமொழிகள்
விதிகதானந்த-விதமாகச்செய்வோம்,

சொன்னதேவர்களே நீங்கள்சொல்லியது சரிதான் அப்படியேசெய்வோம் தேவர்களே,

தேவேந்திரன்-அர்ச்சுனனுக்குச்சொல்-விருத்தம்,

சீலனேஞானக்கத் தியானனேமாஅல்லாத
கோலனேயாருமெச்சிக் கொண்டாடுங்குணத்திலமாவி
சாலனேமெய்யனாக தன்னைநீபார்க்கவெந்தன்
பாலனேதடைசொல்லாமல் பரிவுடன்வருகுவாயே

வசனம்.

ஞானத்தினால்சிறந்தும் பரிசுத்தத்தியானம் பொருந்தியும் அதிசுகந்தமுள்ள அர்ச்சுனனேயென்னுலகு விமரிசையைப்பார்க்கஎன்னுடன் கூடவேவரவேணும அர்ச்சுனா.

அர்ச்சுனன்-தேவேந்திரனுக்குச்சொல்-விருத்தம்,

நாயினுங்கடையோனானு நானிலமொருவனாக
வேயிருந்தழலுகின்ற வேளையிலுதவியாக
மாயிருஞாலமபோற்றி மகிமையழைத்தாற்சேயேன்
வாயினாற்றடைசொல்லேனேவருகிறேன்போற்றிபோற்றி,

வசனம்

சேனைப்பிதாவே இந்தப்பூமியிலே அநேகவருத்தப்பட்டுமெலியும் நாயேனைத்தாகைகளொருபொருளாயெண்ணி அழைத்தால் தந்தையின் திருவாக்குக்குத்தடைசொல்வேனோ அப்படியேவருகிறேன்பிதாவே.

பொது-கொச்சகம்

சுந்தரஞ்சேர்ந்தேயிலங்குஞ் சுவர்க்கலோகாதிபதி
மைந்தனைக்கைபற்றியழைத்து மணிரதத்தின்மீதேற்றி

பங்கமுறச்சொல்லுகையில் பரிவு-ஹற்றிகையினுல்ல
வித்தைகளெல்லாமெடுத்து விளம்புவான்விசயனுக்கே,

கட்டியக்காரன்சொல்-வசனம்.

அகோதெப்படியென்றால் அர்ச்சுனனைத்தேவேந்திரன்ரத்தினமே லேற்றிச்சாதிகளாகியமாதலியையெச்சரிக்க அவன்தேரைநடத்திக்கொண்டுபோகையில் அக்கலோகத்தினதிசயங்களையும் மற்றத்திக்கிலுள்ளவிநோதங்களையும் அர்ச்சுனனுக்குச் சொல்லிக்கொண்டுபோகிறவிதங் கண்க,

தேவேந்திரன்-அர்ச்சுனனுக்குச்சொல்லுகிற-கண்ணிகள்,

இ-ம்-கண்டா-மிசுரகாளம்.

காரணக்கட்வுள்வாழுங் கயிலையங்கிரியிதனைக்
  கண்டிடாய்-அன்பு-கொண்டிடாய்
ஆரணங்கள்துதிசெய்யும்ஆண்டவன்வைகுந்தத்திற்
  புகத்தையுஞ்சொற்பகத்தையும்
பத்தியாயன்பர்கள்நின்றி பரவிவணங்குகின்ற
  பான்மையுங்கண்ணன் மேன்மையும்
வித்தகனைகண்டறிந்து விளம்பவென்றலாமோ
  வேகமாய்மாதலியுற்சாகமாய்
தேரின்பரிகளைத்தூண்டித் தேசகாலமாச்சுதென்று
  செப்பியே-மனம்-ஒப்பியே
கோரரூபமுள்ளவர்க்குக்குற்றவன்வாழெபுக்
  கோலமும்-அதிவிதம்-ஓலமும்
காதுற்றுக்கேட்டிடமனங் கலங்கத்தவிக்குதென்
  காரணம்-முன்வினை-நிவாரணம்
சோதித்திடவும்எமதண்டனைகள் செய்கிறார்பார்
  சிலவை-பற்பலவை
பாலனைகடந்துவந்தோம் பாங்காருந்தெய்வலோகம்
  பாராய்-உற்றுசீராய்
ஆலயமுஞ்சோலைகளும் அந்தணர்கள்வீட்டினலம்
  காரமும்-பலசிங்காரமும்
மாயையொழித்திட்டசித்தமாதவர்கள்வீற்றிருக்கு
  மடமும்-அவர்கள்-திடமும்
நேயமுள்ளதேவர்களின் நீளாண்மனையிருக்கும்
  நீதமும்-கட்டியவிநோதமும்

பொதுவிருத்தம்

மாநிலம்புகழ்பெற்றோங்குமன்னனுக்கிவ்வாறோதித்
தேனவிர்சுவர்க்கலோகத்தினைவலம்வந்துமின்னா
ரானவராலமேந்தியதிதிருஷ்டிப்போக்கத்தேவர்
சோனுமன்னவனுங்கூடிக்கொலுவினில்மேவினாரே

-வசனம்.

அகோதெப்படியென்றால் இப்படியாகவிண்ணுலகஇயமனாகியதேவேந்திரனும் மண்ணுலகஇந்திரனாகிய அர்ச்சுனனும் சுற்றி வலம் வந்துமுப்பத்துமுக்கோடி தேவர்கள்நாற்பத்தெண்ணாயிரமுனிவர்கள்கின்னரர்-கிம்புருடர்காந்தருவர்-சித்தர்-வித்தியாதரர் மேனகை-ரம்பை யூர்வசி திலோர்த்தமை இவர்கள்மகிழ - ஒளியில் மிகுந்தபெரியமுத்துகளைபெற்றசங்கநிதிபதுமநிதிகற்பகவிருட்சம்விளங்கியிருக்கின்றநவரத்தினசிங்காசனத்தில்இருவரும்வீற்றிருக்கிற விதங்காண்க

கொலுவிருக்கிறதரு இ-ம்-நாதநாமக்கிரியை-அடதாளம்

பல்லவி

கொலுவிருந்தனனே இந்திரனோடு
கொலுவிருந்தனனே

அநுபல்லவி

பலபலமணிகளைப்பதித்தெழிலுற்றிடும்
பாங்காய்சிம்மாசனந்தாங்கியேயர்ச்சுனன் கொலு

சரணங்கள்

அண்டவர்கள்தாழ-அஷ்டவசுக்க
ளானவர்சூழ

தண்டுகமண்டலங்கைகொண்டமாதவர்களும்
அண்டிவாழிகள்சொல்லிச் தண்டிகைவிட்டிறங்கி

அவர்களு-மேவ-உல்லாசங்கொண்
டருகினிற்றுவ

அதிசயமிதுவெனத் ததிசெபந்திராணி
பதிமனமகிழ்வுறள்-புதுமையாகவிசையன் கொலு
கின்னார்,கூட,எதிருத்த
கிம்புருடர்,பாட
தன்னேடுசெருடகாநாதருவர்சித்தர்அத்ய
தார்முதலானவர்கடொரூபரம்நெருக்கியே
சபைசென்றி-மெச்சி இந்திரராசன்
றனக்கதிபு கழ்ச்சி
தந்திடவேண்டுமென்றுசிந்தையினிலேயெண்ணி
வந்துபல்லாண்டுமொழிந்திடவில்விசயன் கொலு
வேதங்கள்கூறகீதவிநோத
வேடிக்கைமீற
காசமனவும்வேணு-நாதமுழக்கிடதன்
னிதழுதோதமனேநீதமெம்திடவந்தா
அந்தூபிமுழக்கசெயபெரிதொந்
தோம்மெ, வைழங்க
சுற்றிகதருங்கச்சேனைபற்றிவரவும்வீரர்
கொற்றவன்புகழைக்கூற முற்றுங்கேட்டார்ச்சுனன்-கொலு
பொது-விருத்தம்.

மணிசிங்காதனத்தில்யாறுமறுவிடுங்காலேதன்னில்
அணிகொலுவும்விலமார்த்தாண்டனழகினைக்கண்ணுறக்கண்ட
து ணிவுள்ளதேவனுதர் சுறுக்கினிற்சென்றேயிந் ரன
கணிகையாம்புலோமிசைக்குக்களிப்புடனேசொல்லுவாரே

வசனம்

அகோதெப்படியென்றால்இந்திரராசனும்அர்ச்சுனனும்கொ
லுவிற்றிருக்கும்போது அர்ச்சுனனுடைய ஒளியையும்பலபராக்கி
ரமத்தையும்பார்த்தேவனுதர்கள் இந்திரன்மனவியாகியபுலோமி
சைக்குச்சொல்லுகிறவிதங்காண்க

தூதுவர்-இந்திராணுக்குச்சொல்லுகிற விருத்தம்
தேவநாயகன்மகிழ்ந்துசிறப்பிக்குமணியேபோற்றி
பூவைாக்கயிலேசென்றுஅண்ணலர்வருகும்போது
[illegible]மேகேனைந்தேரிற்பொற்புறவைத்துக்கொண்டு
[illegible]ரயம்வந்தோர்சிங்காசனமிருக்கின்றரே

வசனம்

சுவர்ணசரணத்தாயே எங்களாண்டவராகிய தேவேந்திரமகா

அனவர்கைலங்கிரிக்குப்போய் வரும்போது யாரோ ஒரு மானிடனை தேரின்மீதுவைத்துக்கொண்டுவந்து இருவரும் ஒருசிங்காசனத்தில் உ காந்திருக்கிறார்கள்தாயே.

இந்திராணி-தூதுவர்களுக்குச்சொல்-விருத்தம்.

தூதரேகேளுமெந்தன் றேன்றலாரழைத்துவந்த
பூதலத்தானற்பேரும்பொருந்தியவிடமுமெய்யிற்
போதவேயுற்றசீரும் புஜபலவீரமேன்மை
ஈதெலாம்விசாரித்தீரா யெந்தனுக்குரைசெய்வீரே

வசனம்

கேளுங்கள் தூதர்களே என்னுடையநாயகர் அழைத்துவந்தமானி டன் பேரும் அவன்ஊரும் இருப்பிடமும் சௌரிய பராக்கிரம் முதலிய தும் விசாரித்தீர்களா சொல்லுங்கள்தூதர்களே

தூதுவர்-இந்திராணிக்குச்சொல்-அகவல்-இ ம் எ துகுலகாம்போதி.

அம்மணிகேளாய் அன்புடனாங்கள்
செம்மையாய்க்கேட்ட சேதியைச்சொல்வோம்
அவனதுதிருப்பெயர் அர்ச்சுனனுமச்
சிவன்கையிலுற்ற திகழ்பாசுபதத்தைப்
பெற்றவனும் உன்பிராணநாயகன்சீர்
உற்றதேகத்தி ஞெளியினையுருக்கி
வார்த்ததுபோல வடிவமும்பொருந்தி
பார்ப்பவர்க்கொன்றாய் பன்னவேவந்தேன்
தேவாமிசையிற் சிறந்தவனும்
நாவாலுரைக்க நம்மிலடங்கா
தாபத்துறுகிருஷ்ணர் தன்னுடன்புறந்த
சுபத்திரைக்கணவனும் தூயோன்மைத்துனராம்.
திரிபுவனமுமோர் க்ஷணத்தினிலழிக்க
வரமதைப்பெற்ற மகாதீரனென்று
சொல்லுவதன்றித் துரையிந்திரப்பூபன்
செல்வபுத்திரனெனச் செப்பினாரம்மா.

இந்திராணி-தூதுவருக்குச்சொல் கொச்சகம்,

நெடுநாளாய்க்கண்டறிந்த நேசம்போலவனுடைய
வடிவைபுஜபலவீர வல்லமையுஞ்சொல்லியபின்
முடிவில்மன்னன்சேயெனவே மொழிந்தனலியான்பார்க்க
கடிதில்வருநீங்கள் கனகசபைபோய்ச்சேர்வீர்,

வசனம்

கேளுங்கள் தூதர்களே நீங்கள் நெடுநாளாக அர்ச்சுனனுடன் பழகி யதுபோல் அவனுடைய அந்தம் வீரம் ஊர் பேர் முதலியதுஞ்சொல்லி

கண்ட சிமிவ் நம்முடைய தேவராசனுக்குப் புத்திரனென்றுஞ் சொன்னீர்கள் ஆகையால் நானும் அவனைப்பார்க்க இதோவருகிறேன் நீங்கள்கொலுவில்போய்ச்சேருங்கள் தூதர்களே.

தூதர் இந்திராணிக்குச்சொல் வசனம்,

சரணம் சரணம் அப்படியேபோய் வருகிறோம் அம்மா.

இந்திராணி தோழிகளுக்குச்சொல் விருத்தம்

பரிவுடனுனுமெந்தன் பக்கத்திலிருந்துபாங்கு
பிரியமாய்ச்செய்யுந்தோதிப் பெண்களேசொல்லக்கேளீர்
அருமைபாமெந்தன்மைந்த னரசினில்ருககின்றானும்
திருமப்பார்க்கவேணுஞ் சிவிகையைக்கொண்டுவாரீர்.

வசனம்,

கேளுங்கள் பாங்கிமார்களே - நமமுடைய குமாரனாகிய அர்ச்சுனன் கொலுவில்வந்திருக்கிறானும் அவனைப்போய்ப் பார்க்கவேண்டும ஆகையால் என்னுடைய முத்துப்பல்லாக்கைக் கொண்டுவாருங்கள் பெண்களே.

தாதிகள் இந்திராணிக்குச்சொல் கவி.

சொல்லுமுன்முன் றுணையடிதுடிக்கும்
வலயமோடபணியணிமுத்துப
பல்லக்கையெடுத்துப் பரிவுடன்வந்தோம்
வல்லயேயேறி வந்திடுவாயே,

இந்திராணி-கொலுவில்வந்ததைக்கண்டு
அர்ச்சுனன்சொல்-போற்றிவிருத்தம்,

அன்னையேபோற்றிபோற்றி அருந்ததிக்கிணையதான்
கன்னியேபோற்றிபோற்றிக் கனசஞ்சோதிறந்தாய்போற்றி
துன்னியசுவர்க்கலோகத் துரையினுயகியேபோற்றி
என்னையாட்கொள்ளவந்த யிறைவியேபோற்றிபோற்றி.

இந்திராணி-அர்ச்சுனனுக்குச்சொல் வாழிவிருத்தம்,

கொண்டவில்லம்வாழி குந்திபுத்திரனேவாழி
வண்டினுமலரைத்தாதாரராய் வைத்ததின்புயனேவாழி
கண்டுளக்களிக்கவைத்த காளையேவாழிவாழி
அண்டங்கள்மகிழவந்த அர்ச்சுனாவாழிவாழி,

பொது விருத்தம்,

இப்படித்துதிந்திராணி யெழிலுருமகனைக்கண்டு
வட்பரிவாழ்வீடு மருவினல் சபையோர்யாருஞ்

செப்புறுமன்னமுண்டு திகழ்சபைச்சேர்ந்தபின்பு
ஒப்புறுநடனமாதர்க்கோதுவானிந்தரன்றானே

கட்டியன்சொல்-வசனம்

அந்நேரமெப்படியென்றால் இந்திராணியானவள் அர்ச்சுனனைக்கண்டு பலவாழிகள் சொல்லிப்போனபின்பு இந்திரன்முதலியாவரும் அர்ச்சுனனோடு போஜனமருந்தி சந்தனகஸ்தூரிகளணிந்து தாம்பூலந்தரித்து சபைக்குவந்துசேர்ந்தபின்பு தேவேந்திரன்நடனமாதர்களுக்குச்சொல்லுகிறவிதங்காண்க.

இந்திரன்-நடனம்பெண்களுக்குச்சொல் விருத்தம்,

கயலைப்போல்விழியுங்கூவுகருங்குயிலினைப்போற்சொல்லும்
புயலைப்போல்ஊலகமுஞ்சீர் பெருந்துமின்னாரேகேளீர்
இயலிசைமேளதாளம் ஏற்கவேசுதியிற்சேர்ந்து
நயமுறும்விஜயன்காண நடனங்காசெய்குவீரே

வசனம்

மீனைபோல்விழியும் கருங்குயிலுக்குச்சமதையானசொல்லும்மேகத்தைபோற்கருத்தகூந்தலும் பொருந்தியநடன மாதர்களே கேளுங்கள் நமதுமைந்தனும்இன்னஞ்சபையிலிருக்கப்பட்டயாவரும் ஆச்சரியப்படும்படியாக வாத்தியம் யாவும ஒன்றாய்ச்சேர்த்துநடனஞ்செய்யவேணும்பெண்களே.

நடனப்பெண்கள் இந்திரனுக்குச்சொல் கொச்சகம்,

கண்ணுங்கருத்துமொன்றாய்க்கண்டோரவியப்புறம்
மண்ணுலகோர்மெச்சிடவும் மணிமுடியார்த்தனுமகிழ்ச்
நண்ணுறவேகொண்டிடம் நாங்கள் நயமாய்
பண்ணுரவேசேர்த்துப்பரதநடனஞ்செயகுவமே

வசனம்,

சரணஞ்சரணஞ்பொன்னுலகத்தரசேநாங்கள்சொல்லியப்பிரகாரம் யாவருங்களிப்பையடையவும் அர்ச்சுனமகாராசன் வியப்படையவும்பரதநாட்டியஞ் செய்கிறோஞ் சுவாமி

பெண்கள்-நடனஞ்செய்கிர-தரு-இ-ம் கியால் ஆதிதாளம்

பல்லவி

இதுநல்லகாலம் ஏனிந்தனஞ்சாலம்

அநுபல்லவி,

மதுவாளிவிழியேமருவுகக்கிமொழியே இது
நிறுத்தியே பாடுகின்றா யாடு
சிறந்தவிடையாளே நேசர்சேர்ந்தொழிலாய்க்கூசு இது

சரணங்கள்

மெத்தவும் வாடி-மெலிக்கிறாய் போடா
சுத்திவராதே நாடி- துணையைக்கொண்டார்டி இது
கைதனை நீட்டிக்-மனநயங் காட்டி
மைவிழி யோட்டிவருவாள் கண்ணாட்டி

ஊர்வசி-மற்றப்பெண்களுக்குச்சொல்-விருத்தம்.

ஆடியும்பயனொன்றில்லை அரியதோரிசையைக்கூட்டிப்
பாடியும்பயனொன்றில்லை சரிவுடநீங்களெல்லாங்
கூடியேபாடிநால்நாய்நான் கோர்வையாயாடிமாலை
சூடியமன்னர்சிந்தைசுகமுறச்செய்குவேனே,

வசனம்

கேளுங்களம்மா-நீங்கள் இப்போது ஆடும் ஆட்டத்திலும் பாடும்ப தத்திலும் யாதொருபலனுமில்லை ஆகையால் நீங்கள் என்பின்னால்நின் றுபாடிவருவீர்களானல் நானுடுகிறேன் அந்தஆட்டத்தில யாவரும்என் முன்பாகவாடி விழுவார்கள பாருங்களம்மா,

நட்டனப்பெண்கள்-ஊர்வசிக்குச்சொல்-வசனம்

ஆனல்அப்படியேசெயவாயம்மா

ஊர்வசிநிர்த்தனஞ்செய்கிறதரு இ ம் சங்கராபாணம மிசுர தாளம்.

பல்லவி

தாளமேளமொன்றாய்க கூட்டிவினை
தன்னையெடுத்துநன்றாய் மீட்டி

அநுபல்லவி,

வேளையெரித்தவிமலருங்கண்டோடிம
வியப்புறிட சரிகமபதனிச
லயைபற்றிட-ததியி துபரவச தாள

சரணஙகள

சுற்றியிருக்கின்ற ராசரும்-அதோ
துலைவில்ருககுமரிஷி கேசரும்
நத்திவருவதாக யெததுசெய்தோகையே
நடித்துததிமி திமிககஜெம்தரி
எடுத்துச்சில சுருள்வரசொல்சரி தாள
ஐங்கணைங்கிழவனும் வருகிறானனக
கானமதிதனைத தருகிரான்
கெங்கையிலவில்லைச சேர்ந்தவருச்சுனன்
சிததபிரமைகொண்டிவேகனே
தத்திமி தததிமி ததகிங்கெணதோமென தா

சிரக்கம்பம்விஜக்னும் பண்ண-மற்றத்
தேவருஞ்சபாசென்றே யெண்ண
வரத்திலுயர்ந்தவ மாதரும்-புகழு
மணிசதங்கைகள்-கலகலென்றிட
அணியும்மணியணி-சலசலென்றிட தாள

இந்திரன்-அர்ச்சுனனுக்குச்சொல் விருத்தம்

மாசிலாமணிபோலிந்த மலரணைதனிலிருக்கும
பூசிதமாயெந்தன்புத்தனேயிந்தமாது
வீசியகைநொடிப்பும்விருகழல்செயலும் நின்று
வாசமாய்நடனஞ்செய்தவகைகையையுமுறைசெய்வாயே,

வசனம்,

கேளும் எனதருமைக்குமாரனே நமதுசபையில் இந்த ஊர்வசிநின்று நடனஞ் செய்தநொடிப்பும கண்சுழற்சியும் பாடலும எப்படி யிருக்கின்றது சொல்லும் அர்ச்சுனா·

அர்ச்சுனன்-தேவேந்திரனுக்குச்சொல் விருத்தம்

வேந்தனேபோற்றியிந்தமின்னனையாளுக்கிடாய்ப
பாந்தமயாடுவாரும்பண்புடன்பாடுவாரும்
ஏந்தியகைநொடிப்பும் இருகணணினதுடிதுடிப்பும்
சாந்தமாயிங்குமினுஜகத்திலுமில்லையானே

வசனம்

சரணஞ்சரணம் பிதாவே - இந்த நடனமாதுக் கிணையாகப் பாடுவாரும்பரதநாட்டியமாடுவாரும் கையேந்தி விரலை நொடிப்பாரும் இருகண்ணும் பம்பரம்போல சுழற்றுவாரும் இந்தவுலகிலுமில்லை மற்றயெந்தவுலகிலுமில்லை மகாராசனே,

தேவேந்திரன் அர்ச்சுனனுக்கும்தேவர்களுக்கும்-சொல் விருத்தம்

ஒவ்வுமீதுண்மைதானீ யுரைத்ததால்மெய்மகிழ்ந்தேன்
செவ்வையாயருகிருக்குந்தேவரேசொல்லக்கேளீர
திவ்யமாம்நடனஞ்செய்ததிருவுருமாதாகேட்கும்
எவ்விதபரிசுந்தந்து யின்புறவனுப்புவாயே,

வசனம்

கேளும்மைந்தனே-நீ சொன்னது சரிதான்சபாஷ்மெய்மகிழ்ந்தேன் அருகிலிருக்குந்தேவர்களே-இந்நடன மாதர்களுக்கு வேண்டிய ஆடையாபரணங்கள் முதலாகியதும கொடுத்துச் சந்தோஷமாக அனுப்புவீர்களே தேவர்களே,

தேவர்கள்-தேவேந்திரனுக்குச்சொல் வசனம்

அப்படியேகொடுத்தனுப்பிவைக்கிறோம்மகாராசனே-

தேவேந்திரன் சபையோருக்குச்சொல் விருத்தம்.

பானுவுமறைந்துசந்த்ரன்பாங்குடனுதிக்கும்வேளை
யானதால்முனிவரே வியப்புறுஞ்சுரரோகேளீர்
ஈனமில்வாலவாவிவாழிருப்பிடஞ்சென்றுநாளை
கானமாய்க்கொலுவினுக்குக் கடிகினில்வாருங்களீரே-

சரணஞ் சரணம் முனிவர்களே தேவர்களே சூரியன் மறைந்து சந்திரனுதிக்கிற சமையமாகையால் அவரவர்கள் இருப்பிடஞ்சேர்ந்து காலைப்பொழுதில் கொலுவுக்கு வந்தபடியாய்ச் செலவு பெற்றுக்கொள்ளுங்கள் சபையோர்களே,

சபையோர்கள்-சொல் வசனம்.

அப்படியேபோய்வருகிறோம்தேவேந்திரமகாராசனே

பொதுக்கொச்சகம்

கொலுவிலுள்ளோர்போனபின்பு கோதிலெழிலாரிந்த்ரன்
வலுமையுள்ளவிசையனோடேமாகவன்வீட்டிடைந்து
சமையவருசுவையுஞ்சாதத்தோடுண்டபின்பு
இலகிலங்கன்காவலர்க்கு இந்திரனுஞ்சொல்லுவானே.

கட்டியன்சொல் வசனம்,

அகோதெப்படியென்றால் சபையிலுள்ளோர் யாவரும் அவரவர்கள் இருப்பிடம்போய்ச்சேர அர்ச்சுனனைத் தேவேந்திரன் தன்னுடைய அரண்மனைக்கு அழைத்துவந்து அமுதுகொண்டபின்பு வீட்டின் ஏவலாளிகளுக்குத் தேவேந்திரன்சொல்லுகிற விதங்காண்க,

தேவேந்திரன்வீட்டின் ஏவலாள்களுக்குச்சொல் விருத்தம்

ஏவலாளிகளேகேளீர் இணையிலாதெந்தன்மைந்தன்
ஆவலாயிருந்திடச்செய்ய அரண்மனையினிலொன்றைக்
தவரமாய்ச்சோடித்துத் திருவிளக்கேற்றிமேற்றிய
பூவிறைசப்ரமஞ்சம்போட்டென் றுரைக்குவீரே,

வசனம்

ஆரடா அடா ஆசாரவாசல் ஏவலாளிகளே நம்முடைய குமாரன் அர்ச்சுனன் சயனித்துக் கொள்ளும்படியாக ஒரு அறையைநன்றாய்ச் சிங்காரித்து குளோப்புலந்தர் சேண்டில் லாம்சேட் முதலானதுகளும் திருவிளக்கேற்றிச் சப்ரமஞ்சத்தைப் பூவினாற் சிங்காரித்துக் கொடுப்பீர்கள் ஏவலாளிகளே,

ஏவலாளிகள் இந்திரனுக்குச்சொல் கவி

அண்ணலேதாங்களுரைத்தபடியே
பண்ணமாய்ச்செய்து மஞ்சத்துக்கேபோய்

வசனம்

சரணஞ்சரணம் அப்படியேசெய்து கொடுக்கிறோம் பொன்னுலக த்தரசே,

பொது-விருத்தம்

விட்டினைச்சிங்காரிக்க விஜயனும்படுத்துநித்ரை
வாட்டமில்லாமற்செய்ய மங்கையூர்வசியுமுன்னம்
ஆட்டத்தின்விஜயன்மேலே ஆசைகொண்டதனைநீக்க
நாட்டமிக்காகுமென்றே நயங்கொண்டுவருகின்றாளே

கட்டியன்சொல் வசனம்-

அதோதெப்படியென்றால் இந்தவிதமாக அர்ச்சுனன் சப்ரகூடம ஞ்சத்தின்மீதில் சயனித்துக்கொண்டிருக்கையில் ஊர்வசியானவள் முன் னாலேசபையில் அர்ச்சுனனுடைய அழகைக்கண்டு ஆசைகொண்டு இது தருணமல்லவென்று விடுகிறதென்று வாதைப்பட்டுஇரவு வருகிறவளை க்கும காதலுக்கொண்டிருந்துஅர்ச்சுனனிடத்திற்கு வருகிறவிதங்காண்க.

ஊர்வசிவருகிற-ஓரடி-தரு இ ம்-பந்துவராளி-தாளம்-ஆதி
பல்லவி

உச்சிதஅன்னநடையையொத்தவிச்சித்திரமுள்ள
ஊர்வசியிதோவந்தாள் உன்னதமுள்ள
ஊர்வசியிதோவந்தாள்

அநுபல்லவி

பச்சைபசுங்கிளிபோற்-பகருமொழியுடைய
பாவையாகளுங்கண்டு-ஆவல்கொண்டேயிடை
பத்தரைமாற்றுப்-பசும்பொனிறத்தினை
யுற்றபாஞ்சித சித்திரபதுமைபோல
பற்றிலாத்தொழில்னிற்றவள்மென்மேல்
பெற்றவேள்கலைகற்றவர்ககனன்பால் (உச்சித)

சரணங்கள்

சிக்கறச்சீவிவகிர்ந்துச்சேர்ந்துரிகயகொண்டைத்
திகழ்வணம்பூவின் வாசமும்
திரளும்நாணத்தக்க சிறுபிறைபோன்றநற்
றியிட்டபொற்றின்பிர காசமும்
மக்குவமென்றேஅலைப் பகருவார்கள்விழிக்குப்
பாங்கோயிவள்விழியி நேசமும்தானைப்
பந்தியன்பபேற்கலை பகவுவார்கழ்கதாப்
பாமோஇவள்மயலின் வாசமும்

ஸ்ரீ மகாபாரதவிலாசம்

சற்றைப்போன்றமொழிதனைக்கோசவேருந்
தவந்திலிருந்தவருஞ் சந்தோஷமடைந்திட
சந்தனபுனுகு கதம்ப கஸ்தூரி

தடவிவிருபொற் குடமெனுங்கொங்கைகள்

கைச்சிறுக்கியமுத்துக் கைச்சுடன்குழலுங்கவிதழ
சுனைக்கநத்கடிக்கடி அர்ச்சுனனையெண்ணி
முநகநணமிது சரணஞ்சரணமென
சுரதியெத்தியுத்திசொல்லி நத்திப்பற்றிமுத்திப்புல்லி
பாங்குயிலாளைக் கூபுங்காமிறி
மெவுமருவிட் ஆவல்கொண்டேபுகழ்
சங்கையில்கொங்கையின் தங்கியவனைகனி
லவமிடவம்புகழ் தங்கிடவேகிறு
சிங்கர்சனைக்குடை மங்களமால்களும்
ஜயகரனைய நகஜன் இங்கினையதிகம்
பயமிடவேசெயதிடுங் கலகங்களை
புயகம்பனைசெய் வங்கண்முடனெங்தன்
நனந்தசெயமுற்றிட-தனஞ்செயனெனவந்த
பனவகளிப்புரிட கனநமுடன்மைந்த (உச்சி)
ஊர்வசி-அர்ச்சுனன் பள்ளியறைக்குள் சென்று

சொல்லுகிற-கொச்சகம்

மங்கைமாரிசேர்சப்ர வடிசமஞ்சலெணையமைநது
மணியாசாமிந்து நான்கொடுக்குங்காமரசந்
தன்னைப்பருகித்தாம்பூலநுகராதிரவைத்து
துன்பமியொழித்தரல்வேறு துணையெனக்காரன்கோவே.

வசனம்

கேளுங்கள் மகானுபாவா - இப்பேர்ப்பட்ட சப்ரமஞ்சத்தில் என்னைய
மர்ந்து நான் கொடுக்கும் காமரசமாகிய தேனையுண்டு தாம்பூலத்துப
கைகவலேயியப பஞ்சபாணனை நெருக்க வொட்டாமலொட்டி இந்தஇரவை
எதிக்காட்டிசயனித்திருந்தால் எனக்கார் துணை உம்மைவிடமன்னவனே.

இதுவுமர ஊர்வசிசொல் சிங்காரபத்திகம் இ-ம் கண்டா
நீதிமீசாதனந்னை மிகரானபுருடனே
நீயெப்பூந்தன்கவலேசீக்கிடாசயா
பாதகப்பம்சாமபாவிமன்மதன்விடுக
பாணமநின்மெயொதுபார்த்திடர்போ
காதலமேமெலாட்சருங்குயிற்சாவினிச்

கருதிடுமோசையைக் கலைத்திடாயோ
வேதனை செய்திதோ [illegible]
வேளையிற சேர்ந்தென [illegible]

சேலையுஞ்சோர [illegible]
கோலமுமறு [illegible]
[illegible]
காலமாய் [illegible]

ராகம் [illegible] - மோகன - ரூ - இ - ம - செஞ்சுருட்டி - [illegible]

பல்லவி.

துரையே இன்னமென்மீதில [illegible]
தோகைபடும்வாதை யுனை விட்டுவிண்போகுமோ

அநுபல்லவி.

வளையை நிகர்த்தின்தோளனே [illegible] மன்னர்வணங் [illegible]
மாரனைவாதைபடு [illegible]
மனமனைவதைத்தக்கன் [illegible]
வஞ்சகமோயிது [illegible]
கொஞ்சமிரக்கமெனோ-ஞஞ்சணிப்போது (துரையே)

சரணங்கள்.

மாமக்குயில் வகுவைக்க [illegible]
மதியுஞ்சனல்போ [illegible] முனைபுமேவ
நேமமுடனே நேரக்கி [illegible]
நினைதனைக் [illegible]
தாம [illegible] நிறை நேநினைநின்று
[illegible] ளான்முகதனை [illegible]
தக்கைசபபிடிக தபானைக் [illegible]
சாபாணுகிர [illegible]
பூ [illegible] பெருந் [illegible]

கட்டியனைக்குக்காலைலே [illegible]
கண்டுமொழிரசகைளுமை பெருப்பா [illegible]
பொட்டுநுகல்வழி பூரிக்கிட [illegible]
பொருக்கிப்பொருக்கிப் பூரித்திடச [illegible]
த்திசைதனிலுமிலகுகிரத்த-மட்டி [illegible]

இறைவனே இதுவுமக்குத் — தர்மா-என்னை
ஏனென்று கேளாமலிருப்பது — வர்மமா-ஓ-ஓ
இகத்தில்யாதும்-உற்றுமைசாது — றன்
சிதம்பிரான்காள்-மெத்தமோகமே — வெண்மெயன் (துரையே)

மதசலமிகவளிமைபடிவிலோ — தொடுத்து-எந்த
வகையிலுந்தோர்ந்த வலைமைநினைப்பே — பெருந்து
இதயகிரமபெறுமின்ப மோபனைக்கொடுத்து-நீ
இபற்றிருலோககேவலசெய்யேயைபண்டகத்து
மதிபயிலவல்லவனுனாகுணகர-மகுடபூஷணமானகாகர-ஆ-ஆ
வஞ்சிநெஞ்சமகிழவொருசொல் சொலலாகாதா-எந்தன்
மதிமுகத்தைமலர்ச்சிசெயயவகை-செய்யப்போகாதா ஓ-ஓ
மாலயணிட்டவிதியோ-யென் — குலத்
தலைவாமுன்செய்ய-சதியோவனம் — புலத் (துரையே)

பொது-விருத்தம்.

மாதுளைர்வகியுமிந்த வகைசொலிக்காமமென்னும
காதலிலுவன்றுவாடின் காலையில்வேளைபொக்க
நீகனுந்திரிக்கிட்டேடைல் நித்திரைவிட்டெழுந்து
யோதவேதாபேயென் போறதுவான்காமறுவானே

கட்டியன்சொல-வசனம்.

அதோசெப்படியென்றால் ஊர்வசியானவள் இவ்வாறு காமத்திற்கட்டு ண்டு வாடிக்கவிகருவைகலத்தில ஆர்ச்சுனன் - நித்திரைதெளிந்தெழுந் து சாஷ்டாங்கமஸ்காரஞ்செய்து சொல்லுகிறவிதம காண்க.

அர்ச்சுனன்-ஊர்வசிக்குச்சொல்-போற்றிவிருத்தம்

மின்னல்போலிடையுநல்ல மேனியுமுடையாய்போற்றி
கனவலார்சொல்லுகிந்த காளமுமுடையாயபோற்றி
நன்னிலைஆயுமெனபோல நாயகனிடையேபோற்றி
என்னிடமவந்தகார்ய மெடுத்துசசொலதாயேபோற்றி

வசனம்

வாளொச்சிற்பிரகாசிக்கு மின்னலைப்போன்ற இடையும் கர்ணனட பொத்தசொல்லும் பொருந்தியகாரியம் எழுதாமுகத்தையுமுடைய ஆயுகவ பவர்க்கு மனைவியாகிய அம்மணி நீ என்னிடத்திற்கு இந்த அர்த்தராத் திரியில் வந்தகாரியமென்னசொல்லுவாய் அம்மணி.

ஊர்வசி-பிரலாபப்படுகிறகண்ணிகள் இ-ம்-காம்போதி ஆதிதாளம்

காதல்கொண்டேயிவனைக்கலந்தனைந்திடவேண்டிக்
கருதிவந்தேன் பாவி தெய்வமே
மாதேயென்றுசொல்லாமல் மாதாவேயென்றானே
மாயமோ இது பாவி தெய்வமே
பகற்காலமல்லாமலாடி ராக்காலம் வருமட்டும்
பார்த்துவந்தேனே பாவி தெய்வமே
நிகர்க்குமோஇவன்சொன்னது நீதியோவென்றுருகி
நிற்றதவத்தாலிவத்தாயோ பாவி தெய்வமே
எத்திதான்சொன்னதெல்லாஞ் சித்ரக்கதையாச்சே
யென்னதான்செய்வேன் பாவி தெய்வமே
தத்திவன்மேல்நானும்வைத்த ஆசைகளெல்லாம்
நடுக்கடல்திப மாச்சே தெய்வமே
கண்ணிற்கண்டதுமுதல்கலக்சநினைத்தாற்றிற்
கனைத்தபுளிய தாச்சே தெய்வமே
என்னெண்ணமெண்ணமாம் எறியொடிந்துவிழுந்
திட்டசெய்கைய தாச்சே தெய்வமே

அர்ச்சுனன், ஊர்வசிக்குச்சொல்-விருத்தம்.

தெய்வமேயென்றுச் சொல்லிச் சிந்தையில்நினைந்திப்போது
செய்வதுமென்னவென்றுநினைத்து தென்மேற்காமங்கொண்டு
மையலதுமுறையோவென்றமாதாவுந்நினைந்திமுறை
மைகொடிப்பாவஞ்கட்டிக்கொள்ளாதேபோம்பா

வசனம்

கேளாய்நாயேதெய்வத்தைநினைந்துச் சிந்தையுருகி வியெ
ன்னசெய்வதென்றுபிரமித்துஎன்மீதிற்காதல்கொண்டுமிருகநிட்
டுவது நீதியாகியென்னைப்பெற்ற மாதாவுக்குச்சமதையாச்சே நீ
முறைக்கையைநொடித்துப்பழிபாவத்தைகட்டிக்கொள்ளாதே அ
ம்மணீ

ஊர்வசி அர்ச்சுனனுக்குச்சொல்-விருத்தம்

பாவத்தின்பலனைக்கண்டபாகர்மவாணியென்று
ஆவல்கொண்டுன்பாதஞ்சேர்ந்து அணைந்திடவந்தாயிர்தப்
பூவையைத்தள்ளிவிட்டாற்புலவர்கள்பழிவராதோ
காவலர்காசேயெந்தனகனையச்சொல்லுவீரோ

வசனம்

பாவத்தின்பலனையாராய்ந்த பாகர்மவாணியென்றுகேள்வி
பட்டு அதி ஆவலாஉன்றுடனகூடிப்... [illegible]

தள்ளிவிட்டால்இதைவிடபுண்ணியம்வேறேயுண்டோசொல்லும் என்பிராணரக்ஷகா,

அர்ச்சுனன் ஊர்வசிக்குச்சொல்-விருத்தம்

புகலுவென்றாயேகேளாய்பொருந்திடுங்காமப்பாலின்
தகமையைத்தாவிகட்டுந்தன்மனையாளையன்றி
பகிமைசேர்வேறோர்மாதைமருவிடக்கூடாதென்று
இகலிலாவேதசாஸ்திரமியர்புகலறிந்திடாயே

வசனம்

சேருவாயேகாமப்பாலின் முறைமையான தனக்குத்தாவிகட்டியமனையாளையன்றி வேறொருமாதர்களைச்சேரக் கூடாதென்றுசொல்லிய வேதசாஸ்திரத்தை நீகேள்விபட்ட தில்லையோதாயே

ஊர்வசி அர்ச்சுனனுக்குச்சொல்-விருத்தம்

சாஸ்திரங்கற்றநற்சாஸ்திரமெல்லாங்காமம்
பூத்தமங்கையரை சேரப் புவியிலியம்புகிறார்கள்
சேர்த்துராத் தலைகண்டிட்டுநல்லபுருடனென்று
சாஸ்திரங்கொண்டுவந்தால் அதைச்சொல்லிநீக்கலாமோ

வசனம்

சாஸ்திரங்களையாராய்ந்தகற்றவர்கள் எல்லாங்காமம்பொருந்தியமாதர்களைச் சேரவேணுமென்று புவியிலியம்புகிறார்கள் அதை நம்முடையகண்ணினால்பிரத்யட்சமாகக்கண்டிருக்கிறோம் ஆகையால்நீ செவ்வனமானபுருடனென்று மனம்புரிந்தவநான்கதைகளைச்சொல்லிநீக்கிவிடுவது தருமமானதல்லவனே

அர்ச்சுனன் ஊர்வசிக்குச்சொல் விருத்தம்

நீக்கிடவென்றலைமோதிப்பெற்றமைந்தனுக்கே
பாக்கியமேதுயென்றேயப்பழியென்மேல்வைத்திடாதே
நோக்குமுனைதிருவுடையாளே நூலைவெடுத்துச்சொன்னேன்
யோக்கியமதியுந்தனுபயம்போற்றிசொல்வாய்

வசனம்

கேளாய்யர்மணிஉன்காதல்நீக்கவல்லவனுனதுபெற்றபிள்ளையாச்சுதே வீணாக என்மேல்பழியைவைத்திடாதே உன்னுடையதிருபாதங்களைத்தஞ்சமென்றுநூலின்முறைமைகளைச்சொன்னேன்பாக்கியம்பெற்றருளிய அம்மணிசரணஞ்சரணம்போய்வரலாந்தாயே

ஊர்வசி-அர்ச்சுனனுக்குச்சொல் விருத்தம்

கொஞ்சமோகமுமில்லாச்சுத்தனுகிக்
கூடாதென்றுரைத்தகோளைக்கண்டால்

அஞ்சலில்லாத தவச்செருக்கோ பராக்ரமத்தின்
இயல்போ வுன்னுடைய [illegible]
வஞ்சமுடன் [illegible] கட்டம்
வாள்விஜயா வுந்தனுக்குப் [illegible]
மிஞ்சிடவும் [illegible]
வெகுண்டெனித்தெந்தன் பெற்றுக்கொள்விளாவிற்செல்வேன்

வசனம்.

எள்ளளவும் இரக்கமில்லாத கடினமனத்தோடு [illegible] என்று சொன்னது உன்னுடைய தவச்செருக்கோ அல்லது பராக்கிரமத்தின் ஆண்மையோ மேலும் உன்னுடைய [illegible] பதறிவிட்டாய் ஆகட்டும் நீ பெண்ணைப் பங்கப்படுத்தினையே இதோ உன்னைக்கத்திற்கு [illegible] வேடுருவமாய்ச்சாபம்விட்டேன் பெற்றுக்கொள் நான் போய்வருகிறேன்.

பொது-விருத்தம்.

[illegible] தருக்கு மேலாம் [illegible] பூர்வசியுங்காமக்
கடவினில் [illegible] கருணையடைந்து சாபம
இடவருச்சுனன் மெய்யாற்ற [illegible] பேருருவம்
உடன்வாள் [illegible]

கட்டியக்காரன் வசனம்

அதோ [illegible]
[illegible] அர்ச்சுனனுக்குச்சாபம்
[illegible]

[illegible] விருத்தம்,

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] யோகமேனை.

வசனம்.

அலைகடலில் [illegible] கழிக்கும்படியாய் [illegible]
[illegible] உமா [illegible]
[illegible] அதித்து [illegible]
[illegible] அலைந்து [illegible]
செய்த [illegible] அரிய [illegible] அரிஹரி.

அர்ச்சுனன் புலம்புகிற-கண்ணி [illegible] ராகம்.

பிரோ. அர்ச்சுனன் [illegible] செய்வேனே
அருள் [illegible] அடியேனே

மையல்கொண்டேயென்னை மருவவந்தயிக்க
  விழி[illegible]ன்னை[illegible] — குறியேனை
சூடுதீக்க ஷமாபிசக்ரன் தழுவியழைக்கவந்த
  கன்னையைமிகற்குச்செய்ய — சதிகாரனே
விநயமுடனேகூடி விளையாடவாவென்று
  விருப்பிற்கழைக்கவும் — விதிகாரனே
[illegible] மருவிடக்கூடாதென்று[illegible]
  [illegible] — [illegible]
[illegible] செய்யக்கூடியே[illegible]
  [illegible] — [illegible]
[illegible] ஸ்தியம்
  [illegible] — காரனே
[illegible]
  [illegible] — [illegible]

அர்ச்சுனன் [illegible] போறு [illegible]

[illegible] முற்று [illegible]
[illegible]
[illegible] முன்னை [illegible]
[illegible]

வசனம்.

[illegible] செய்யவேணும் [illegible] முற்று [illegible]
[illegible] போல [illegible]
[illegible] பெறறு [illegible]
[illegible] துணையு[illegible]

பொது [illegible].

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

வசனம்.

[illegible] அர்ச்சுனன் [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

தேவேந்திரன்-யட்சதூதனுக்குச்சொல்-விருத்தம்

வளமிகுங்கொலுவில்நாளும்வலிவுடனுலாவிக்கொண்டு
உன்வினையுண்மையை கேட்டுவாதுகட்சேவைநீயும்
தளமுறுமனைக்குட்சென்றெண்ணினைப்பாக்கன்னையாளும்
புளகமுற்றழைத்தேகெனென்றபுகன்றனிப்பழைசதுவாராய்

வசனம்

கேளும்யட்சதூதனேநம்முடைய அருச்சுனனைக்கூட்டிச்சென்றுநானே யழைத்தேனென்று சொல்லிஇந்திரகுமாரனாகிய அர்ச்சுனனை அழைத்து வருவாய்தூதா

யட்சதூதன்-அர்ச்சுனனுக்குச்சொல்-கவி

வினைவியத்தண்ணியமரர்கோனெனறழைக்கத்
தனஞ்செயக்கூவிக் களமபெறவருவேன்

யட்சதூதன்-அர்ச்சுனனுக்குச்சொல்-கவி

அண்ணலேயுமமை அழைக்கராயிரங்
கண்ணனுங்கொலுவுக் கழைக்கவாவருவீர்

யட்சதூதனுக்கு-அர்ச்சுனன்சொல-விருத்தம்,

ஓதுவேதகிரிவிநாதேசுரவனென்றுதன்மீதிற்
காதலகொண்டழைக்கவந்தாரனலேதென்
பாதுடன்சபிதுதேடியமாதகிப்பிட்டுசெருள்
ஆதலால்வரவொண்ணாதென்றவாகுநீபோய்ச்சொல்வாயே

வசனம்

கேளாய்தூதுவனே இராசகிரிமனர்வயிரவனவள்ளளன்மீதிற்காசங் கொண்டுஇங்கேவந்தவனையோமறவும்படியழைத்தான்நான்கூடாதென் றுமறுத்தேன் ஆவளாகுஞ்சிவனார்கொடுத்தாப்போதிருபமாகசபிக் கவிட்டுப்போனானஆகையால்நானெப்படிவருவனநீபோயசொல்லு வாய்தூதுவனே

யட்சதூதன்-அர்ச்சுனனுக்குச்சொல்-வசனம்,

அப்படியாஇந்த ஒருமொழியைச்சொல்லுகிறேன் மகாராசனே

யட்சதூதன்தேவேந்திரனுக்குச்சொல-விருத்தம்

போயழைத்திட்டேனையாபெற்றதோர்சேயுங்காக
லாயவாருகின்மேவியதோர்கிட்டசொன்னானையா நீ
தாயலவாவென்றேதகட்சணம்போய்நீபார்
ஏபவேசபிததாளாம்நாமனைப்படிவருமயவன்றார்

வசனம்

சரணஞ்சரணம் ஐயனேசாமிகள் சொன்னபடி அர்ச்சுனமகாராசனைப் போயழைத்தேன் அவரிட்டதுல இராசபுத்திரன் வசையுமடல்லகள

ண்டுவந்து மலரணையில்மகிழ்ச் சிபொய்மறுவும்படிக்குக்கேட்டாளாம்நீ தாயல்லவாவென்று சொன்னாளாம் அதற்கு அவள்கமிஞ்சினங்கொண்டு அவனைப்பேடிரூபமாகச்சபித்துவிட்டுப்போனாளாம் ஆகையால் அவர் அச்சமுறாமலாககூடாதென்று தவகளுக்கு அறிக்கையிடச்சொன்னார் மகாராசனே

தேவேந்திரன்சொல்-விருத்தம்

இதுவுநான்முன்புசெய்தவெழிற்றக்குறையோவன்றி
மதிநுதற்குந்தியென்னுமாதுசெய்குறையோவந்த
புதனைசளர்ச்சுனன்செய்பொல்லாதவூழாயின்னம்
எதுவோவிக்காரணத்துக்கென்செய்வேன்எங்கள்மாலே

வசனம்

ஹரிஹரி இதுவும் நான்முன்புசெய்தவக்குறையோ அல்லதுகுந்தியெனறியகோதையின் குறையோ அன்றியும அர்ச்சுனன் செய்தகொடுமையூழ்வினையோ இன்னமேதுவோ இந்தக்காரணத்துக்குநானென்னசெயவேன்கர்த்தனே

தேவேந்திரன்-அர்ச்சுனனுக்குசாகவிசனப்பட்டது,

ஓரடி-கரு-இராகம்-மேலாம்புரி ஆதிதாளம்

அரி அரி-இதற்குத் தானே
அழைத்துக்கொண்டுவந்தேனே,
அலைகடலவனிவா-விலையினிற்றுயிலகொண்டும்
தலைவனே யிதுஒரு-மலையெனவந்ததைச்

சாற்றும்மேனகையுடனே-சரணஞ்சரணமையா
சாதகமாகிய-ரதசவூர்வசி
காதல்கொண்டதிலதிக-மானையணைந்ததினால்

சாபமிட்டனளென்று-சாரணாசொன்னதினால்
தக்சனித்துவுவல்-புத்திபுாமாறாகே
பெற்றவாறிக்கொடிற்பற்றிநிவேவயிறு

சங்கடமாச்சேயிது கனஞ்செடனுக்குமனஸ்த்
தாபமுமொன்மேற்-கோபமுமகொள்வென்ன
பாவஞ்செய்தோ ணு கேவலமகேடபவர்

தாங்களுர்நகைப்பாரே ஏழ்வதினுலநேருமே
சதிபபோயிசனிதரிபயோசொலச்
சிந்தமுருகுதே அதகனைபென்னசெய்வேன்

தமூவரினைக்கவகக முழுவிலலாஹர்வசியின்
தன்மையும் அவளகுண மெங்மையுமதுருக்கிடா
துன்புமயேவிலையெனநண்புறக்கொண்டதற்குச்

[illegible] கோஷ [illegible] டலல [illegible] கா [illegible]
[illegible] கட [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]

அர்ச்சுனனிடம் போகும்போது - தேவேந்திரன் சொல்

கன்னிகள் - இ-ம - காம்போதி - அடதாளம்

மணியாசனம் விட்டுவாருங்களர்ச்சுனனைப் பார்க்க - அந்த
மங்கை யூர்வசியால் மயக்கமாகுதன்னைத் திருக்க
கனிகையனை யெல்லாருந்துக்காக தன்பக்கத்திலே நாடிப் - பாடி
காதலுடன் செய்யுங்கணயர்களே நிருவ கூடி
வந்திடுவீரா வெள்ளைமை தன்மனக்கனைத் தேற்றி - நல்ல
மாக்கயபுரியவுங்கன்னாக்கேசகாயதான் போற்றி
இந்திரகலாவினைக்கந்தரமாயிட்சணம் அவைமுந்தப் - அவன்
இஷ்டத்தில் வினைத்தெதைக் கேட்டிருக்கோ கருவே கைமுந்து
எதிவும் தெய்வச்செயலென்றெண்ணி நிருப்பவனுக்ச - ஏப லலா
யிடரீபோல்வந்துளத்திலே செகைகுந்தா பேசச்
புதுமோகங்கொண்டாளே புதமெனவும பாரமைவீட்டின்
புகுந்துபோரிட்டுச்சாபம புகன்றது பாமோமேராவல
ரசனிடத்திற்பெற்ற எழில்பாசுபதத்தின் [illegible] லாசைபோராதன்றி
எழில்லேயிணையிலாவென்றுருப்படவரிந்பே ராசைபோ
வாசமானைசக்கன்னைமத்துவென்றுசொன்ன [illegible] தாமோ அந்த
[illegible] மனைதிலெண்ணியாததுபற்றுதி குலவ

பொது - லோச்சகம்.

சீரமிருந்த இந்திரனுந் திசைக்குமாயிரமகன்னனில்
நீரசனும்பபாரிசமை இறந்தி - யர்தேவர்கையமை
[illegible]
ஆர்தனைமேயஸ்தேயினைதுதி [illegible]

கட்டிடனைசொல்லனைசனம்.

அதோகாலெட்பழுவென்றுல் [illegible] தேவேந்திரன் [illegible] ஆயிரங்கல் களிலும் [illegible] புட்டிபம [illegible] பாரிசமை [illegible] தனிடத்திலே தேவேந்திரனைப்பார்த்து உடனேமனதிலெண்ணி [illegible] விடத்திலே பொருவருண்டோவென்றுசொல்லி விபசமபடுதி விதைய [illegible].

அர்ச்சுனன் தேவேந்திரனிடத்திற் சொல்லிப் புறப்படுதல்

இ-ம. ஆஹிரி - அடதாளம்.

பல்லவி.

ஐயனேபாராய் - எனக்குவந்த
அவஸ்தையைத்தீராய்

அநுபல்லவி.

தையலாலுருவசிதனிக்கிருகு வந்தது
சாபங்கொடுத்ததுப்பிர - தாபங்கெடுத்ததும் ஐயனே

சகுனங்கள்.

[illegible] பஞ்சாமில்
[illegible] கொஞ்சமில்லை
[illegible] சமயந்தனில்
[illegible] ஐயனே
[illegible] எவ்வேளை
[illegible] ஆனைதேன் கலக்கமே
[illegible] காரியம்
[illegible] பேசி ஐயனே
[illegible] மலையோ
[illegible] இழிவான கொலையோ
[illegible] பேடியானவ னென்று
[illegible] செய்யவே நிற்போது ஐயனே

[illegible]-தூசுகனுக்குச் சொல்-விருத்தம்.

[illegible] தனைக்கண்டனைத்தனக்கு
[illegible]
[illegible] நேரிழைபாராகக்கொண்டே
[illegible] போலுமானையாக்குவேனென்றுசாவேண்டாம்

வசனம்

[illegible] ஆசாரி [illegible] காரியமானு
[illegible]
[illegible]
[illegible] செய்கிறேன் பய
படாதே அப்பா ஆச்சுது

இந்திரன் தூதுவருக்குச் சொல் விருத்தம்.

சரணனை [illegible] தூதனே கேளாய
[illegible] கேள் [illegible]
சரசமகள் [illegible]
பரிவுடனழைத்து [illegible] தூதுவாராய.

வசனம்

கேளாய் தூதனே நீ அந்த [illegible] சென்று [illegible]
தேவேனென்று [illegible] தூதனே,

தூதன் - இந்திரனுக்குச் சொல்லுவது,

தேவ [illegible] திருவடி [illegible]
[illegible]
சரணஞ்சரணம் அப்படியே [illegible]

ஸ்ரீமகாபாரதவிலாசம்

[illegible] விருத்தம்.

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] சகின்றார்.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] போற்றி.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] மனதிலேயச்சமாய்க் [illegible] தேவேந்திர மகாராசன் [illegible] தேவர்களைப்பார்க்க [illegible]

[illegible] விருத்தம்

[illegible] தேவரும்
[illegible]
[illegible]
[illegible]

பற்றி அர்ச்சுனமகாராசன் இவ்விடம் வந்தார் அப்படி வந்தவருக்கு [illegible] அக்கு [illegible] அரசனுக்கு [illegible] [illegible] செய்யவாக [illegible] ஆசையா [illegible] [illegible] இப்போது [illegible] [illegible] [illegible] அப்போ [illegible] [illegible] வருவாய் [illegible].

[illegible]-[illegible]க்குச்சொல்-விருத்தம்,

சட்டமாய [illegible] [illegible] [illegible] ப்பார்த்து [illegible]
[illegible] படி [illegible] [illegible] [illegible]
கொட்டவும் [illegible] [illegible] விருக்க [illegible]
பட்டுடன் [illegible] பார்த்தனைக்கண்டேன்.

(வசனம்) [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible].

[illegible]

[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] கொண்டாடிச்சொல்வானே,

கட்டியஞ்சொல்-வசனம்,

அ [illegible] படி [illegible] அர்ச்சுனமகாராசன் [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] பார்த்தசாரதி [illegible] [illegible] [illegible] [illegible].

[illegible]-[illegible]க்குச்சொல்-வாழிவிருத்தம்,

[illegible] [illegible] மேவாழி [illegible]
[illegible] [illegible] சொர்ணமேவாழி செம்பொன்
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] நல்வருவாய்வாழி.

(வசனம்) வாழிவாழி [illegible] [illegible] உதயகாலையில் [illegible] [illegible] [illegible] போய [illegible].

[illegible]-[illegible]க்குச்சொல்-வசனம்.

[illegible] அப்படியே [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible].

முப்பத்து முக்கோடி

ஆசீர்வாத

[illegible]

இணிகொண்டாருப [illegible] நல்வசக [illegible] ன்வாழ்மிய [illegible]

[illegible]